This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

600085459.

Presentation Copy.

Cambridge

Greek and Latin Texts.

AESCHYLUS

EX NOVISSIMA RECENSIONE

FREDERICI A. PALEY.

ACCESSIT VERBORUM QUAE PRAECIPUE NOTANDA SUNT
ET NOMINUM INDEX.

CANTABRIGIAE, DEIGHTON, BELL ET SOC:
LONDINI, WHITTAKER ET SOC: BELL ET DALDY.
M.DCCC.LVIII.

BIBLIOTHECA · BODLEIANA ·

LECTORI.

Aeschyli Tragoedias novissimis curis a me retractatas Juventuti Academicae in manus traditurus pauca tantum habui, quibus admissas subinde novas emendationes defenderem.

Textum quidem, quem vocant, quoniam stereotypae servantur paginae quibus hic libellus confectus est, talem exhibendum curavi, qualem si vita suppetet atque altera operis majoris (annotatione scilicet instructi) aliquando a me postulabitur editio, typis iterum mandare in animo nunc habeo. Nunc, inquam; quia facile fieri potest, ut, quemadmodum nonnulla (pauca ea quidem atque haud temere mutata) etiam post librum recenter a me editum hodie corrigenda putavi, ita locis paullo impeditioribus aliquantum novae lucis etiam posthac accedat. Enimvero si ridendus esset, qui de rebus humanis eodem semper se animo futurum esse sponderet, quanto ineptior is habendus est, qui nihil se novi in posterum ex arte critica discere posse jactitet. Tenenda scilicet semper est media quaedam via editori, qui quidem studiosae Juventuti prodesse velit; ut nec vana conjectandi libidine abripiatur, neque nimia vulgatae lectionis veneratione deceptus (id quod quibusdam contigisse videtur) inepte scripta aut male Graeca novis anteponat, si modo quae nova feruntur etiam multo probabiliora sint. Est profecto in Aeschylo edendo, ac fortasse diu erit, et ingenio locus et diuturnae cogitationis materia fere inexhausta. Tu vero, Lector benevole, noli credere quod quidam jampridem dictitant, adeo depravatas ad nos devenisse hujus poetae reliquias, ut ubique fere haereas quid scripserit ille, quid non scripserit. Non inepte quidem illud a viro celeberrimo, et ipso Aeschyli studiosissimo, dictum; "Est hoc communis sors eorum qui

arti criticae operam dant, ut initio nihil non corruptum esse suspicentur; ubi autem maturuit scientia, paullatim intelligunt, multo minus corruptos ad nos pervenisse veteres scriptores, quam a criticis esse corruptos*."

Totus locus in Sept. cont. Theb. 370—673 cum singulari ratione compositus videatur, ut certo versuum numero Nuntius et Eteocles sibi invicem colloquantur; nempe in initio et in fine vicenis uterque versibus, in medio autem bis quater repetitis xv, post quos bis xxix sequantur; eruditorum judicio illud decernendum relinquo, annon quidam ex iis, qui nunc vulgo feruntur, pro insititiis notandi sint, quippe qui non solum per se suspecti sint, verum etiam justam responsionis aequalitatem perturbent; aliis autem in locis, ubi deesse nonnulla indicet abruptior vel imperfecta sententia, lacunae signa apponenda sint.

Quod ne cui obscurum videatur, schema breviter descriptum rem manifestam faciet. Primo igitur, omissis vv. 388—9, (ubi ὅστις male Graecum, κλύων autem pro μένων conjectura tantum est,) actus prooemium habes ex bis xx versibus accurate compositum. Tum στρ. α' usque ad v. 446, congruit cum ἀντ. α' usque ad v. 475, modo statuamus, quod per se probabile videtur, excidisse nonnihil post v. 474. Deinceps vero στρ. β' usque ad v. 515 non minus respondet ἀντ. β' usque ad v. 557. Male vero, dices. At debet, opinor, respondere; nam quinque versus post v. 508 insititios esse jam perspexerunt Hermannus et Dindorfius; ac magnopere verendum est ne versus satis splendidi 533—541 eam ob causam interpolati sint, quia clypei descriptionem Parthenopaeo deesse visum est; recte enim, imo aptissime, post v. 532 statim sequitur v. 542,

> ὁ δ' ὠμὸν οὔτι παρθένων ἐπώνυμον
> φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται
> Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς, κ.τ.λ.

non recte autem, vel saltem parum eleganter, post προσίσταται in proximo versu intulisset Aeschylus ἐφίσταται

* Herman. ad Elmsl. Med., initio partis secundae.

πύλαις. Excidisse vero aliquid post v. 554 docet ipsa copulae omissio; libri enim ἔξωθεν, duo recentes tantum, ex interpolatione manifesta, ἔξωθεν δ' exhibent.

Sequuntur sermones Nuntii et Eteoclis a v. 564, quorum uterque XXIX versus continet; et haec est στρ. γ', cui respondet finalis ἀντ. γ', bis XX versus habens, si locum manifesto interpolatum v. 646—9 sic restituimus, ut ego nunc feci,

σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν,

praeterea etiam ex Eteoclis sermone non modo v. 650 ejicimus,

ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,

(cum nusquam utatur dactylo in initio senarii Aeschylus, nisi in nominibus propriis, excepto solo, quantum sciam, Cho. 208,) sed etiam v. 671 ad 673.

Haec certa esse minime dixerim, nec certi quicquam ex loco haud plane absimili Eumen. 724—875 statui potest. Casu vero factum esse ut tam proxime congruant versuum numeri, quis affirmabit? Imo aliis etiam exemplis tragicorum usus ostenditur. Sic enim Euripides* Helenae et Menelao coram Theonõe causam dicentibus L versus, Medeae et Jasoni† LIV, consulto tribuisse videtur; Polymestori vero‡ et Hecubae LI, nec dubito quin plura similis ἀκριβείας exempla facile reperiantur. Illud saltem licet affirmare, amotis istis, quos notavi, versibus, non modo nihil damni, verum maximum etiam commodum percepturum esse Aeschylum, exceptis fortasse vv. 533—41, quibus haud diffiteor me aegre carere, cum in reliquis etiam nuntii narrationibus clypeorum argumenta diserte describantur.

In *Persarum* fabula locum a v. 484 ad 516, olim a me notatum, hodie uncis includendum putavi. Male Graecum esse v. 515 observaverat etiam Hermannus. Insunt fortasse Aeschylea quaedam; ita tamen alienis obscurata, ut difficile sit vera a falsis dignoscere. In v. 512, nescio an legendum sit ἥξουσιν pro ἥκουσιν.

* Hel. 894 seqq. † Med. 465 seqq.
‡ Hec. 1132 seqq.

Ceterum aliquantum profecisse mihi contigit a commentariolis nuper a Viro Docto conscriptis *, quem ego quidem ut Graecae linguae longe peritissimum venerari soleo. Hunc sequutus nonnulla in ista fabula melius, ut spero, constitui; in reliquis defuit confidentia, etiam ubi probabilitatem agnosco.

In loco difficillimo Agam. 164, ubi boni libri οὐδὲν λέξαι, deteriores οὐδέν τι λέξαι praebent, recte perspexit Vir ille Doctus sententiam fere postulare νῦν, quanquam quod ipse proposuit, νῦν ἀλεξήσει, vereor ut metrum admittat. Itaque inter νῦν μὲν ἀρκέσει et νῦν ἂν ἀρκέσαι eligendum videtur, quorum illud praetuli, quia facilius in οὐδὲν corrumpi potuit. Confer ἐμοὶ μὲν v. 897. Praeterea παιῶνα pro αἰῶνα, Agam. 238, μυθεῖσθαι pro μυθοῦσθαι, ibid. 1339, ejusdem monitu recepi. In v. 1530, quem corruptum esse olim perspexerat Elmsleius ad Med. 1380, dubitare vix possum quin glossa κάτθανε genuinam lectionem ἡμεῖς expulerit.

Legebatur in Choeph. v. 397, ποῖ ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες, metro duabus syllabis labefactato. Restitui πόποι, δᾶ, νερτέρων τυραννίδες τ', quo simul sententia multo magis idonea efficitur. Interjectionem πόποι, δᾶ, habes Agam. 1039.

In Choeph. v. 957, unius fere literulae mutatione, Π pro Θ, scilicet πρευμενεῖς pro θρεομένοις scribendo, loco plane desperato facilem medicinam adhibere ausus sum. Confer Agam. 1625, κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ. Id antiquitus corruptum in θρευμένοις non modo glossam ἀκοῦσαι secum in textum transtulit, verum etiam inepta Scholiastae explicatio, καὶ ἑτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι, cur adjecta fuerit, manifestum facit. Dixisset pedestris sermonis scriptor, τύχῃ εὐπρόσωπος ἰδεῖν νῦν πρευμενὴς οἴκῳ γενήσεται.

* Journal of Philology, No. viii.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.
ΔΑΝΑΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.
ΚΗΡΥΞ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν Ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον νάιον ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων
Νείλου· δῖαν δὲ λιποῦσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν, 5
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενεῖ φυξανορίᾳ,
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
ὀνοταζόμεναι. 10
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον,
κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ 15
γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον, τετέλεσται.
τίν' ἂν οὖν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
τῆσδ' ἀφικοίμεθα 20
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὦ πόλις, ὦ γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι θήκας κατέχοντες, 25
καὶ Ζεὺς Σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαισθ' ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ
πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ'
ἐσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,

πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
πέμψατε πόντονδ', ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ'
ὀμβροφόροισίν τ' ἀνέμοις, ἀγρίας 35
ἁλὸς ἀντήσαντες, ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων ὧν θέμις εἴργει
σφετεριξάμενον πατραδελφείαν
τήνδ' ἀεκόντων ἐπιβῆναι.
νῦν δ' ἐπικεκλομένα στρ. α'. 40
Δῖον πόρτιν ὑπερπόντιον τιμάορ' ἵνίν τ'
ἀνθονομούσας προγόνου βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος
αἰὼν 45
εὐλόγως, Ἔπαφόν τ' ἐγέννασεν·
ὄντ' ἐπιλεξάμενα ἀντ. α'.
νῦν ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν 50
πρόσθε πόνων μνασαμένα τά τε νῦν ἐπιδείξω
πιστὰ τεκμήρια γαιονόμοις, τὰ δ' ἄελπτά περ ὄντα
φανεῖται·
γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει. 55
εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων στρ. β'.
ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν αἴων
δοξάσει τις ἀκούειν ὄπα τᾶς Τηρεΐας
μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου
κιρκηλάτου τ' ἀηδόνος· 60
ἄτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα ἀντ. β'.
πενθεῖ νέοικτον οἶτον ἠθέων,
ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως
ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν,
δυσμάτορος κότου τυχών. 65
τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισι στρ. γ'.
δάπτω τὰν ἁπαλὰν Νειλοθερῆ παρειὰν
ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν·
γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι
δειμαίνουσα φίλους, τᾶσδε φυγᾶς 70

ἀερίας ἀπὸ γᾶς
εἴτις ἐστὶ κηδεμών.
ἀλλὰ, θεοὶ γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες,
ἤβᾳ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν· [ἀντ. γ'.
ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγόντες 75
πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις
βωμὸς ἀρᾶς φυγάσιν
ῥῦμα, δαιμόνων σέβας.
εἰ θείη θεὸς εὖ παναληθῶς. στρ. δ'. 80
Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη·
πάντα τοι φλεγέθει
κἀν σκότῳ μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ
μερόπεσσι λαοῖς.
πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ, ἀντ. δ'. 85
κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων
δάσκιοί τε τείνουσιν πόροι,
κατιδεῖν ἄφραστοι·
ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων στρ. ε'. 90
πανώλεις βροτοὺς,
βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει.
πᾶν ἄπονον δαιμονίων.
ἥμενος ὃν φρόνημά πως
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν. 95
ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν βρότειον, οἵᾳ ἀντ. ε'.
νεάζει πυθμὴν
δι' ἁμὸν γάμον τεθαλὼς
δυσπαραβούλοισι φρεσὶν, 100
καὶ διάνοιαν μαινόλιν
κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἅταν δ' ἀπάτᾳ μεταγνούς.
τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω στρ. στ'.
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ, 105
ἰὴ, ἰὴ,
ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ.
ζῶσα γόοις με τιμῶ.

ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβᾶν' αὐδὰν δ' εὖ, γᾶ, κοννεῖς. 110
πολλάκι δ' ἐμπίτνω
ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.
θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς ἀντ. στ'.
ἐπίδρομ', ὁπόθι θάνατος ἀπῇ. 116
ἰώ, ἰώ,
ἰώ, δυσάγκριτοι πόνοι·
ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν, 120
καρβᾶν' αὐδὰν δ' εὖ, γᾶ, κοννεῖς.
πολλάκι δ' ἐμπίτνω
ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ. 125
πλάτα μὲν οὖν λινορραφής τε στρ. ζ'.
δόμος ἄλα στέγων δορὸς
ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς·
οὐδὲ μέμφομαι· τελευτὰς δ'
ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας 130
πρευμενεῖς κτίσειεν,
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἐῆ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ' ἀντ. ζ'.
ἐπιδέτω Διὸς κόρα, 136
ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' Ἄρτεμις·
παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς
ἀσφαλὴς ἀδμῆτος ἀδμήτα
ῥύσιος γενέσθω, 140
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἐῆ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
εἰ δὲ μή, μελανθὲς στρ. η'.
ἡλιόκτυπον γένος, 145
τὸν γάιον,

τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις θανοῦσαι, 150
μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
ἆ Ζὴν, Ἰοῦς ἰῷ μῆνις
μάστειρ' ἐκ θεῶν· κοννῶ δ' ἄταν
γαμετᾶς * σᾶς οὐρανονίκου·
χαλεποῦ γὰρ ἐκ 155
πνεύματος εἶσι χειμών.
καὶ τότ' οὐ δικαίοις ἀντ. η'.
Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
τὸν τᾶς βοὸς 160
παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐτός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος. 165
ἆ Ζὴν, Ἰοῦς ἰῷ μῆνις
μάστειρ' ἐκ θεῶν· κοννῶ δ' ἄταν
γαμετᾶς * σᾶς οὐρανονίκου·
χαλεποῦ γὰρ ἐκ 170
πνεύματος εἶσι χειμών.

ΔΑΝΑΟΣ.

παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί·
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῶ φυλάξαι τἄμ' ἔπη δελτουμένας. 175
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ·
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται 180
ὀπτῆρες εἶεν, ἀγγέλων πεπυσμένοι.
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθυμμένος
ὠμῇ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι,

πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. 185
κρείσσων δὲ πύργου βωμὸς, ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκτηρίας, ἀγάλματ' Αἰδοίου Διὸς,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ' ἔπη 190
ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῇ δ' ἐπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου. 195
καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς·
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις· 200
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.
ΧΟ. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
ΔΑ. μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος. 205
ΧΟ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας.
ΔΑ. κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
ΧΟ. * * * * *
ΔΑ. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους.
ΔΑ. ἀγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν. 210
ΧΟ. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς.
ΔΑ. συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.
ΧΟ. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΔΑ. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί. 215
ΔΑ. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.
ΧΟ. ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.
ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβεσθ', ἐν ἁγνῷ δ', ἐσμὸς ὡς πελειάδων,

ἴζεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ, 220
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
φύγῃ μάταιος αἰτίαν, πράξας τάδε. 225
κἀκεῖ δικάζει τἀπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον,
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ', ἀνέλληνα στόλον, 230
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
χλίοντα, προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
ἐσθὴς γυναικῶν, οὐδ' ὑφ' Ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο,
ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν 235
ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δή, κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν ξυνοίσεται στόχῳ.
καὶ τἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν, 240
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.

ΧΟ. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν Ἑρμοῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;

ΒΑ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί. 245
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
ἶνις, Πελασγοῦ τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης·
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.
καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' ἀγνὸς ἔρχεται 250
Στρυμὼν, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήν τε Περραίβων χθόνα
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,

ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ. 255
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Ἄπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας,
ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων 260
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μηνιτὴ δάκη,
δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν·
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἄπις Ἀργείᾳ χθονὶ 265
μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὗρετ' ἐν λιταῖς.
ἔχων ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια
γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

ΧΟ. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος 270
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι 275
γυναιξίν ἐστε, κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις·
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν,
Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν 280
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβότους Ἀμαζόνας,
εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤκασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον, 285
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.

ΧΟ. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.

ΒΑ. ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ·

μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ; 290
ΧΟ. κοὐ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τἀμπαλάγματα.
ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;
ΧΟ. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
ΒΑ. οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἔτ' εὐκραίρῳ βοΐ; 295
ΧΟ. φασὶν, πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.
ΒΑ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
ΧΟ. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.
ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε. 300
ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;
ΧΟ. βοηλάτην μύωπα κινητήριον·
[οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.]
ΒΑ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ;
ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί. 305
ΒΑ. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.
ΧΟ. καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γονον.
ΒΑ. τίς οὖν ὁ Διὸς πόρτις εὔχεται βοός;
ΧΟ. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.
ΒΑ. * * * * * * 310
ΧΟ. Λιβύη, μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη.
ΒΑ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις;
ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.
ΒΑ. τοῦ πανσόφου νυν ὄνομα τοίτου μοι φράσον.
ΧΟ. Δαναὸς, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις. 315
ΒΑ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.
ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσῃς στόλον.
ΒΑ. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τἀρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα 320
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;
ΧΟ. ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά·
πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν, 325
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;

ΒΑ. τί φῆς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι δμωὶς Αἰγύπτου γένει.
ΒΑ. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις; 330
ΧΟ. τίς δ' ἂν φίλους ὄνοιτο τοὺς κεκτημένους;
ΒΑ. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
ΧΟ. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.
ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;
ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ 'κδῷς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν. 335
ΒΑ. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἱρεσθαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
ΒΑ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
ΧΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.
ΒΑ. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους. 340
ΧΟ. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς Ἱκεσίου κότος.

Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου στρ. α'.
πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ·
ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἅμ πέτραις 345
ἠλιβάτοις, ἵν' ἀλκᾷ πίσυνος μέμυκε
φράζουσα βοτῆρι μόχθους.

ΒΑ. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
νεύονθ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων·
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν ἀντ. α'.
ἱκεσία θέμις Διὸς Κλαρίου.
σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραιόφρων· 355
ποτιτρόπαιον αἰδόμενος οὐ πενεῖ
* * * * ἱεροδόκα
θεῶν λήμματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ.

ΒΑ. οὗτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
ἐμῶν· τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις, 360
ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,

ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.

ΧΟ. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον, στρ. β'.
πρύτανις ἄκριτος ὤν, 365
κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονὸς
μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.

ΒΑ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις· 370
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
οὐδ' αὖ τόδ' εὖφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς·
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε, καὶ τύχην ἐλεῖν.

ΧΟ. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει, ἀντ. β'.
φύλακα πολυπόνων 375
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸς Ἱκταίου κότος
δυσπαράθελκτος παθόντος οἴκτοις. 380

ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν
νόμῳ πόλεως, φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοί σε φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν
ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. 385

ΧΟ. μή τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος στρ. γ'.
κράτεσιν ἀρσένων· ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
φυγᾷ. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος δίκαν κρῖνε σέβας τὸ
πρὸς θεῶν. 390

ΒΑ. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἱροῦ κριτήν.
εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἄν, οὐδέ περ κρατῶν· καὶ μήποτε
εἴπῃ λεώς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχῃ,
ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν. 395

ΧΟ. ἀμφοτέρους Ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ ἀντ. γ'.
Ζεὺς ἑτερορρεπὴς, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.

τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλγεῖς τὸ δίκαιον
ἔρξαι; 400

ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὠνωμένον,
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει,
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς, 405
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' Ἀλάστορα,
ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ. 410
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

ΧΟ. φρόντισον, καὶ γενοῦ στρ. α'.
πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος·
τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς 415
δυσθέοις ὁρμέναν·
μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν ἀντ. α'.
πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων, 420
καὶ φύλαξαι κότον.
μήτι τλῇς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν στρ. β'.
ἀπὸ βρετέων βίᾳ δίκας ἀγομέναν
ἱππηδὸν ἀμπύκων, 425
πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.
ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις, ἀντ. β'.
ὁπότερ' ἂν κτίσῃς, μένει δορὶ τίνειν
ὁμοῖαν θέμιν. 430
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη, καὶ γεγόμφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον. 435
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.

καὶ χρήμασιν μὲν, ἐκ δόμων πορθουμένων,
γένοιτ' ἂν ἄλλα, Κτησίου Διὸς χάριν,
ἄτης τε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλῆσαι γέμος.
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια, 440
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος.
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη. 445
ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' ἄιδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὔ με φεύξεται. 450

ΧΟ. ἔχω στρόφους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

ΒΑ. τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.

ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή—

ΒΑ. λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει;

ΧΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ— 455

ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;

ΧΟ. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.

ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλ' ἁπλῶς φράσον.

ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον. 460

ΧΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.

ΒΑ. καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα,
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὡς ἐπέρχεται.
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
τόδ' ἐσβέβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν· 465
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρὸν, 470
ἄνδρας γυναικῶν εἵνεκ' αἱμάξαι πέδον·
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον

Ἰκτῖρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μέν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν 475
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται, μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος
ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἰκτίσας ἰδὼν τάδε 480
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
ΔΑ. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εὐρεθέντα πρόξενον λαβεῖν. 485
ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ † πολισσούχων ἕδρας
εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ᾗ δι' ἄστεως
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις· 490
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
τρέφει. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκῃ φόνον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.
ΒΑ. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικοὺς, θεῶν ἕδρας· 495
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν,
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.
ΧΟ. τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι.
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;
ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου. 500
ΧΟ. καὶ δή σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;
ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγῇ σ' ἐκδώσομεν.
ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν; 505
ΒΑ. εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένῃ.
ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
ΒΑ. ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.

ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.
ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ. 510
ἐγὼ δὲ λαοὺς ξυγκαλῶν ἐγχωρίους
πείσω τὸ κοινόν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ,
καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν. 515
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟ. ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων στρ. α'.
μακάρτατε, καὶ τελέων
τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ, 520
πιθοῦ τε καὶ γενέσθω·
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας,
λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανόζυγ' ἄταν.
τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν, ἀντ. α'. 525
παλαίφατον ἁμέτερον
γένος φιλίας προγόνου γυναικὸς
νέωσον εὔφρον' αἶνον·
γενοῦ πολυμνήστωρ, ἔφαπτορ Ἰοῦς·
δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι 530
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.
παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν στρ. β'.
ματέρος, ἀνθονόμους ἐπωπὰς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
οἴστρῳ ἐρεθομένα 535
φεύγει ἁμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φῦλα. διχῇ δ' ἀντίπορον
γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα πόρον κυματίαν ὁρίζει·
ἰάπτει κἀσίδος δι' αἴας ἀντ. β'.
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ·
περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν
Λύδιά τε γύαλα·
καὶ δι' ὄρων Κιλίκων

Παμφύλων τε διορνυμένα
πὰρ ποταμοὺς ἀενάους,
καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ τὰς Ἀφροδίτας πολύ-
πυρον αἶαν.
ἱκνεῖται δ', εἰσικνουμένου βέλει στρ. γ'. 550
βουκόλου πτερόεντος,
δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὄντ' ἐπέρχεται
Τυφῶ μένος,
ὕδωρ τε Νείλου νόσοις ἄθικτον, 555
μαινομένα πόνοις ἀτίμοις, ὀδύναις τε κεντροδαλήτισι θυιὰς
Ἥρας.
βροτοὶ δ', οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ'.
χλωρῷ δείματι θυμὸν 560
πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν † ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
τὰν μὲν βοὸς,
τὰν δ' αὖ γυναικὸς· τέρας δ' ἐθάμβουν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν οἰστρο-
δόνητον Ἰώ; 567
Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου. στρ. δ'.
* * * *
βίας ἀπημάντῳ σθένει 570
καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται, δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ
γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ, 575
δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· ἀντ. δ'.
ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθὼν
"Φυσίζοον γένος, τὸ δὴ
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς· 580
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους;"
Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις.
τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν στρ. ε'.
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις; 585

* * πατὴρ φυτουργὸς, αὐτόχειρ ἄναξ
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Ζεύς·
ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάζων ἀντ. ε'.
τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει· 590
οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω·
πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος
σπεῦσαί τι τῶν βούλιος φέρει φρήν.

ΔΑ. θαρσεῖτε, παῖδες· εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων·
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσμιτα. 595

ΧΟ. ὦ χαῖρε, πρέσβυ, φίλταθ' ἀγγέλλων ἐμοί·
ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος,
δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅπη πληθύεται.

ΔΑ. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαί με γηραιᾷ φρενί· 600
πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους
κἀρρυσιάστους, ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν·
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ 605
ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερὸν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, Ἱκεσίου Ζηνὸς κότον 610
μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸς πόλεως φανὲν
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς 615
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε·
δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφὰς
δῆμος Πελασγῶν, Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

ΧΟ. ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς. 620
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι Ξένιος ξενίου

στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ
† τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.

ΗΜ.Α. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα γένε
χεούσας· στρ. α'
μήποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν 620
τὰν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη,
τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις·
οὕνεκ' ᾤκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο· 630
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διὸς, ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον.

ΗΜ.Β. οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώσαντες ἔριν
γυναικῶν, ἀντ. α'.
δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν 635
δυσπολέμητον, ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι
ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα; βαρὺς δ' ἐφίζει.
ἄζονται γὰρ ὁμαίμους,
Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ.
τοιγάρτοι καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρέσονται. 640

ΗΜ.Α. τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλό-
τιμος εὐχά· στρ. β'.
Μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
τάνδε πόλιν κενώσαι· 645
μηδ' ἐπιχωρίοις * στάσις
πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
ἔστω· μηδ' Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης κέρσειεν ἄωτον. 651

ΗΜ.Β. καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γερόντων θυμέλαι
φλεγόντων· ἀντ. β'.
τὼς πόλις εὖ νέμοιτο·
Ζῆνα μέγαν σεβόντων, 655
τὸν Ξένιον δ' ὑπέρτατον,
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
τίκτεσθαι δὲ φόρους γᾶς
ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεὶ,
Ἄρτεμιν δ' Ἑκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν.

ΗΜ.Α. μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω στρ. γ'. 661
τάνδε πόλιν δαΐζων,
ἄχορον ἀκίθαριν δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων. 665
νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν
ἴζοι κρατὸς ἀτερπής·
εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσᾳ νεολαίᾳ.
ΗΜ. Β. καρποτελῆ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω ἀντ. γ'.
φέρματι γᾶν πανώρῳ· 671
πρόνομα δὲ βοτὰ γᾶς πολύγονα τελέθοι,
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.
εὐφήμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς
μοῦσαν θείαν' ἀοιδοί· 675
ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέσθω φάμα φιλο-
φόρμιγξ.
ΗΜ. Α. φυλάσσοι τ' ἀτρεμαῖα τιμὰς, στρ. δ'.
τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθίας εὖ κοινόμητις ἀρχά· 680
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.
ΗΜ. Β. θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ ἀντ. δ'.
τίοιεν ἐγχωρίους πατρῴαις 685
δαφνηφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.
ΔΑ. εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι. 690
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον· εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει·
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεὼς 695
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδὸν,
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσά γ', ὡς ἂν οὐ φίλη.

πρέπουσι δ' ἄνδρες νήιοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν· 700
καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν· 705
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.
ἴσως γὰρ ἂν κήρυξ τις ἢ πρέσβη μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ, 710
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι στρ. α'.
ἥκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου· 715
περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως,
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴτι μοι.
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.

ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ. 720

ΧΟ. ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος, ἀντ. α'.
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
νῆας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
πολεῖ μελαγχίμῳ ξὺν στρατῷ. 725

ΔΑ. πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ
θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινημένους.

ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ. στρ. β'.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
δολόφρονες δ' ἄγαν καὶ δολομήτιδες 730
δυσάγνοις φρεσὶν,
κόρακες ὥστε, βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

ΔΑ. καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.

ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη ἀντ. β'.
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ· 736
περίφρονες δ' ἄγαν ἀπέρῳ μένει
μεμαργωμένοι
κυνοθρασεῖς θεῶν οὐδὲν ἐπαΐοντες.
ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν 740
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ΧΟ. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντας ἀργὰς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
ΔΑ. οὗτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολὴ,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία 745
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα.
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου φιλεῖ
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ. 750
οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλὴ, πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν, ὡς ταρβοῦσα, μὴ ἀμελεῖν θεῶν,
πράξασ' ἀρωγήν· ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί. 755
ΧΟ. ἰὼ γᾶ βοῦνι, πάνδικον σέβας, στρ. α'.
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονὸς, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσσι γειτονῶν Διός· 760
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετὴς, ἄϊστος ὡς
κόνις, ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.
ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ, ἀντ. α'.
κελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία· 765
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον· οἴχομαι φόβῳ.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδε χριμφθῆναι χροΐ.
πρόπαρ θανούσας δ' Ἅιδας ἀνάσσοι.
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος, στρ. β'

πρὸς ὃν νέφη δ' ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσδεικτος οἰόφρων κρεμὰς 775
γυπιὰς πέτρα, βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
καρδίας γάμου κυρῆσαι.
κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις ἀντ. β'.
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν· 781
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φιλαιάκτων κακῶν.
ἐλθέτω μόρος πρὸ κοίτας γαμηλίου τυχών. 785
ἢ τίν' ἀμφυγὰν ἔτ' ἢ
καὶ γάμου λυτῆρα τέτμω;
ἴυζε δ' ὀμφὰν οὐρανίαν στρ. γ'.
θεοῖσι, μέλη λίτανα καὶ
τέλεα δέ πως, πελόμενά μοι 790
λύσιμα· μάχαν δ' ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις,
σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν,
γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ. 795
γένος γὰρ Αἰγύπτειον, ὕβριν ἀντ. γ'.
δύσφορον, ἀρσενογενὲς,
μετά με δρόμοισι διόμενοι
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν. 800
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου· τί δ' ἄνευ σέθεν
θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;
ΧΟ. ὄ, ὄ, ὄ, ἄ, ἄ, ἄ.
ὅδε μάρπτις νάιος γάιος. 805
τῶν πρὸ, μάρπτι, κάμνοις, † ἰοφ ὀμ
αὖθι καββὰς νῦν.
δυΐαν βοὰν ἀμφαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια πράξαντας πόνων
βιαίων ἐμῶν. ἐῆ, ἐῆ, 810
βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ

δύσφορα ναὶ κἀν γᾷ.
ἄναξ, προτάσσου.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν. 816
ΧΟ. οὐκοῦν, οὐκοῦν
τιλμοὶ, τιλμοὶ καὶ στιγμοὶ,
πολυαίμων φόνιος
ἀποκοπὰ κρατός. 820
ΚΗ. σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἄμαλα.
ΧΟ. εἴθ' ἀνὰ πολύρυτον στρ. α'.
ἁλμιόεντα πόρον
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει
γομφοδέτῳ τε δόρει διώλου, 825
αἷμον' ἔσω σέ γ' ἐπ' ἄμαλα
† ἠσυδυπία τάπιτα.
ΚΗ. κελεύω βίᾳ μεθέσθαι σ' ἴχαρ
φρενὸς ἄφρονος ἄγαν.
ἰὼ, ἰού. 830
λεῖφ' ἕδρανα, κί' ἐς δόρυ·
ἃ τίετ' ἂμ πόλιν οὐ σέβω.
ΧΟ. μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀντ. α'.
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν ἀεξόμενον 835
ζώφυτον αἷμα βοτοῖσι θάλλει.
γεῖος ἔχω βαθυχάϊος
βαθρείας, βαθρείας, γέρον.
ΚΗ. σὺ δ' ἐν ναὶ, ναὶ βάσει τάχα 840
θέλεος ἀθέλεος,
βίᾳ, βίᾳ.
βᾶθι, πρόκακα μὴ παθεῖν
ὀλομένα παλάμαις *ἐμαῖς.
ΧΟ. αἰαῖ, αἰαῖ, στρ. β'.
καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
δι' ἀλίρρυτον ἄλσος,
κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα πολύψαμμον ἀλαθὲς

εὐρείαισιν αὔραις.

ΚΗ. ἴυζε καὶ λάκαζε, καὶ κάλει θεούς· 850
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ,
χέουσα καὶ πικρότερον οἰζύος νόμον.

ΧΟ. οἰοῖ, οἰοῖ ἀντ. β'.
λύμας· ἄγρια γὰρ σὺ λάσκεις.
† περιχαμπτὰ βρυάζεις· 855
ὅ σε θρέψας ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέ-
ψειεν ἄιστον ὕβριν.

ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω·
ὁλκὴ γὰρ οὗτοι πλόκαμον οὐδάμ' ἅζεται. 860

ΧΟ. οἰοῖ, πάτερ, στρ. γ'.
βρετέων † ἄρος ἄτα.
ἀμαλάδ' ἄγει μ'
ἄραχνος ὡς βάδην,
ὄναρ, ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοῖ, 865
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοὰν
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗ. οὗτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ. 870

ΧΟ. μαιμᾷ πέλας ἀντ. γ'.

* * * *

δίπους ὄφις,
ἔχιδνα δ' ὡς μέ τις
πόδα δάκνουσ' ἔχει.
ὀτοτοτοῖ,
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοὰν 875
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.

ΧΟ. ἰὼ πόλεως ἀγοί, στρ. δ'.
πρόμοι, δάμναμαι. 881

ΚΗ. ἔλξειν ἔοικ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.
ΧΟ. διωλόμεσθ'· ἄελπτ', ἀντ. δ'.
ἄναξ, πάσχομεν. 885
ΚΗ. πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.
ΒΑ. οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν; 890
κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.
ΚΗ. τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
ΒΑ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
ΚΗ. πῶς δ' οὐχί; τἀπολωλόθ' εὑρίσκων ἐγώ— 895
ΒΑ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
ΚΗ. Ἑρμῇ, μεγίστῳ προξένῳ, μαστηρίῳ.
ΒΑ. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
ΒΑ. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω. 900
ΚΗ. ἄγοιμ' ἄν, εἴτις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται.
ΒΑ. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, σὺ μάλ' ἐς μακράν.
ΚΗ. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε. 905
ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.
ΚΗ. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον,
(καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα,) πῶς φῶ, πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον; 910
οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου.
ΒΑ. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν
εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοὶ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν

ἄγοις ἂν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος·
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ 920
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα·
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου 925
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.

ΚΗ. σοὶ μὲν τόδ' ἡδὺ, πόλεμον αἵρεσθαι νέον·
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

ΒΑ. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ', οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ. 930
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι ξὺν φίλοις ὀπάσσιν
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλῃμένην.
καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερὶ, 935
εἰ θυμός ἐστιν εὐτυχῶς ναίειν δόμους
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
πλείσταισι λωτίσασθε· προστάτης δ' ἐγὼ 940
ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;

ΧΟ. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
δῖε Πελασγῶν.
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον 945
πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναὸν, πρόνοον
καὶ βούλαρχον· τοῦ γὰρ προτέρα
μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν,
καὶ τόπος εὔφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
ψόγον ἀλλοθρόοις 950
εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.

[ΒΑ.] ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν ἐν χώρῳ

τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὕτως,
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν 955
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑ. ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν,
θύειν τε, λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς 960
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους·
ἐμοὺς δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ' ἀέλπτως δορικανεῖ μόρῳ θανὼν
λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι. 965
τοιῶνδε τυγχάνοντα πρευμενῆ φρενὸς
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν θέμις.
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ. 970
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς· 975
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοὶ, τί μήν;
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ,
καρπώμαθ' ἃ στάζοντα κηρύσσει Κύπρις,
κᾶωρα κωλύουσιν ὡς μένειν ὄρῳ.
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι 980
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος
πολὺς δὲ πόντος εἵνεκ' ἠρόθη δορὶ,
μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς 985
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,

τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον. 990

ΧΟ. τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὀπώρας εἵνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

ΗΜ. α'. ἴτε μὰν ἀστυάνακτας μάκαρας θεοὺς γανάοντες στρ. α'. 996
πολιούχους τε καὶ οἳ χεῦμ' Ἐρασίνου
περιναίονται παλαιόν.

ΗΜ. β'. ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ 1000
μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τάνδε Πελασγῶν
ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλου προχοὰς σέβωμεν
ὕμνοις·

ΗΜ. α'. ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν ἀντ. α'.
πολύτεκνοι λιπαροῖς χεύμασι γαίας 1008
τόδε μειλίσσοντες οὖδας.

ΗΜ. β'. ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ 1010
στόλον οἰκτιζομένα· μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
γάμος ἔλθοι Κυθερείας· στυγερῶν πέλοι τόδ' ἄθλον. [στρ. β'. 1017

ΗΜ. α'. Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων·
δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ,
τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.

ΗΜ. β'. μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν 1020
Πόθος ᾧ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.
δέδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας
ψέδυραι τρίβοι τ' ἐρώτων. 1025

ΗΜ. α'. φυγάδεσσιν δ' ἐπιπλοίας κακά τ' ἄλγη ἀντ. β'.
πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι.
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν ταχυπόμποισι διωγμοῖς; 1030

ΗΜ. β'. ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.
Διὸς οὐ παρβαπός ἐστιν μεγάλα φρὴν ἀπέρατος·

μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ 1035
προτεραῖν πέλοι γυναικῶν.

ΗΜ. α΄. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι στρ. γ΄.
γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.

ΗΜ. β΄. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.

ΗΜ. α΄. σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. 1040

ΗΜ. β΄. σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

ΗΜ. α΄. τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν ἀντ. γ΄.
καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον;

ΗΜ. β΄. μέτριόν νυν ἔπος εὔχου.

ΗΜ. α΄. τίνα καιρόν με διδάσκεις; 1045

ΗΜ. β΄. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

ΗΜ. α΄. Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα στρ. δ΄.
δάιον, ὅσπερ Ἰὼ 1049
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθὼν
εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας. [ἀντ. δ΄.

ΗΜ. β΄. καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ, 1055
καὶ δίκᾳ δίκας ἕπεσθαι ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς, λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη, ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διΐ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ βροντῆς γενομένης ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιΐα ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κολχίσι, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ δλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

ΑΛΛΩΣ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὕροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὠκεανΐαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία, δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα· καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὠκεανοῦ, παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἅ τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς· καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἔπαφον. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς, Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διΐ εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον, βροντὴ καταρραγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ.
ΒΙΑ.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.
ΩΚΕΑΝΟΣ.
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.
ΕΡΜΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονὸς μὲν ἐς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολᾶς
ἃς σοι Πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι 5
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα 10
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δή, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ. 15
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν·
ἐξωριάζειν γὰρ Πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ, 20
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν
ὄψει, σταθεντὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος,
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν· 25
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.

θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὥπασας πέρα δίκης. 30
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες·
ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ. 35
ΚΡ. εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεὸν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;
ΗΦ. τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία.
ΚΡ. ξύμφημ', ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν Πατρὸς λόγων 40
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
ΗΦ. ἀεί γε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.
ΚΡ. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
ΗΦ. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία. 45
ΚΡ. τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ, ὡς ἁπλῷ λόγῳ,
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
ΗΦ. ἔμπας τὶς αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.
ΚΡ. ἅπαντ' ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν·
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός. 50
ΗΦ. ἔγνωκα τοῖσδε, κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
ΚΡ. οὔκουν ἐπείξει δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;
ΗΦ. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.
ΚΡ. λαβὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει 55
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
ΗΦ. περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.
ΚΡ. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα·
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.
ΗΦ. ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως. 60
ΚΡ. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.
ΗΦ. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
ΚΡ. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον

στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως. 65
ΗΦ. αἰαῖ Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένω πόνων.
ΚΡ. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ
στένεις· ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
ΗΦ. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
ΚΡ. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. 70
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
ΗΦ. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
ΚΡ. ἢ μὴν κελεύσω, κἀπιθωύξω γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ. 75
ΚΡ. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας,
ὡς οὐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
ΗΦ. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
ΚΡ. σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι. 80
ΗΦ. στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
ΚΡ. ἐνταῦθά νυν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα 85
καλοῦσιν· αὐτὸν γὰρ σὲ δεῖ Προμηθέως,
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦ δῖος αἰθὴρ, καὶ ταχύπτεροι πνοαὶ,
ποταμῶν τε πηγαὶ, ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα, παμμήτορ τε γῆ, 90
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδεσθέ μ', οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισιν
διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος 95
ταγὸς μακάρων ἐξηῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
δεσμὸν ἀεικῆ.
φεῦ φεῦ· τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον

πῆμα στενάχω, πῆ ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι. 100
καίτοι τί φημι; πάντα προὐξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει· τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκοντ' ὅτι
τὸ τῆς Ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος. 105
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης 110
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
ὑπαίθριος δεσμοῖς † πεπασσαλευμένος.
ἆ ἆ, ἔα ἔα.
τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγὴς, 115
θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη;
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεὸν,
τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς 120
δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλίτητα βροτῶν.
φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς 125
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῇς· φιλία στρ. α'.
γὰρ ἥδε τάξις πτερύγων
θοαῖς ἁμίλλαις προσέβα 130
τόνδε πάγον, πατρῴας
μόγις παρειποῦσα φρένας.

κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αἶραι·
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος
δῃξεν ἄντρων μυχὸν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου 135
τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
σύθην δ' ἀπέδιλός ὄχῳ πτερωτῷ.

ΠΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα, 140
τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
πατρὸς Ὠκεανοῦ, δέρχθητ', ἐσίδεσθ'
οἷῳ δεσμῷ προσπορπατὸς
τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις 145
φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΧΟ. λεύσσω, Προμηθεῦ, φοβερὰ δ' ἀντ. α'.
ἐμοῖσιν ὄσσοις ὀμίχλα
προσῃξε πλήρης δακρύων,
σὸν δέμας εἰσιδούσᾳ 150
πέτρᾳ προσαυαινόμενον
ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
νέοι γὰρ οἰακονόμοι
κρατοῦσ' Ὀλύμπου· νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις
Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει, 156
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ.

ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἅιδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἧκεν δεσμοῖς ἀλύτοις 160
ἀγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς
μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμα τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟ. τίς ὧδε τλησικάρδιος στρ. β'.
θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ; 166
τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
τεοῖσι δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
τιθέμενος ἄγναμπτον νόον
δάμναται οὐρανιωνα 170

γένναν· οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ, ἢ παλάμᾳ τινὶ
τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχάν.

ΠΡ. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου, 175
χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις,
δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου
σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ' 180
οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας τόδ' ἐγὼ
καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν
τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΧΟ. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς ἀντ. β'.
δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς, 185
ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος·
δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
πᾶ ποτε τῶνδε πόνων 190
χρή σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ ἤθεα καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς· ἀλλ' ἔμπας 195
[οἴω,] μαλακογνώμων
ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει. 200

ΧΟ. πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

ΠΡ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε, 205
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,

στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠρῳθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν 210
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν·
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν 215
ᾤοντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προὐτέθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν 220
χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου,
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα 225
ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος 230
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ. 235
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' ἀϊστώσας γένος 240
τὸ πᾶν ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ·
ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξελυσάμην βροτοὺς

τοῦ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.
τῷ τοι τοιαῖσδε πημονᾶισι κάμπτομαι, 245
πάσχειν μὲν ἀλγεινᾶισιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλὰ νηλεῶς
ὧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.
ΧΟ. σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος, 250
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρῃζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.
ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
ΧΟ. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; 255
ΠΡ. θνητούς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
ΧΟ. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;
ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.
ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα. 260
ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
ΠΡ. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
ΧΟ. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν;
οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον; 265
ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.
ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἡμαρτες; ὡς δ' ἡμαρτες, οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά. 270
ΠΡ. ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει, παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς
πράσσοντ'· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
ἑκὼν ἑκὼν ἡμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς ηὑρόμην πόνους. 275
οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισί με
κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καίτοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἅχη,

πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας 280
ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
τῷ νῦν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΧΟ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας 285
τοῦτο, Προμηθεῦ·
καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
θᾶκον προλιποῦσ' αἰθέρα θ' ἁγνὸν
πόρον οἰωνῶν, ὀκριοέσσῃ
χθονὶ τῇδε πελῶ· τοὺς σοὺς δὲ πόνους 290
χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἥκω δολιχῆς πέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρός σε, Προμηθεῦ,
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων. 295
ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ·
τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
ἐσαναγκάζει, χωρίς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
νείμαιμ' ἢ σοί. 300
γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γάρ,
σήμαιν' ὅτι χρή σοι ξυμπράσσειν·
οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὡς Ὠκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι. 305

ΠΡ. ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης· πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας 310
ἐμὰς ἀφῖξαι καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
τὸν ξυγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,

οἷαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.
ΩΚ. ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι 315
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίγνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω 320
θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε· 325
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς, οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν ἐμοί γε χρώμενος διδασκάλῳ 330
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει. 335
ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὢν περισσόφρων, ὅτι
γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;
ΠΡ. ζηλῶ σ', ὁθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω· 340
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· αὐ γὰρ εὐπιθής.
πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.
ΩΚ. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς
ἢ σαυτόν· ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς· 345
αὐχῶ γὰρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Διΐ, ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
ΠΡ. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κοὐδαμῆ λήξω ποτέ·
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις· ἀτὰρ

μηδὲν πόνει· μόγην γάρ, οὐδὲν ὠφελῶν 350
ἐμοί, πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι 355
τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα, δαῖον τέρας, 360
ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀνέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον·
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ· 365
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων· φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος· 370
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο·
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε 375
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὸν γύας·
τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
θερμῆς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος. 380
σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις· σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
ἕστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

ΩΚ. οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι

†ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;
ΠΡ. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ,
καὶ μὴ σφυδῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.
ΩΚ. ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με. 380
ΠΡ. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.
ΩΚ. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.
ΠΡ. ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.
ΩΚ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν. 385
ΠΡ. μὴ γάρ σε θρῆνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.
ΩΚ. ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;
ΠΡ. τούτου φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.
ΩΚ. ἡ σὴ, Προμηθεῦ, ξυμφορὰ διδάσκαλος.
ΠΡ. στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν. 400
ΩΚ. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώυξας λόγον·
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ. 404
ΧΟ. στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ· στρ. α'.
δακρυσίστακτον ἀπ' ὄσσων ῥαδινῶν δ' εἰβομένα ῥέος
παρειὰν
νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς· 410
ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ' ἰδίοις νόμοις κρατύνων
ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.
πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα, ἀντ. α'.
μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαιοπρεπῆ *δακρυχέει στέ-
νουσα τὰν σὰν 417
ξυνομαιμόνων τε τιμὰν,
ὁπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς Ἀσίας ἕδος νέμονται, 420
μεγαλοστόνοισι σοῖς πήμασι συγκάμνουσι θνατοί·
Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι στρ. β'.
παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς 426
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαιῶτιν ἔχουσι λίμναν·
†Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος, ἀντ. β'.

ὑψίκρημνον οἶ πόλισμα
Καυκάσου πέλας νέμονται, 430
δαΐος στρατὸς, ὀξυπρῴροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις
Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμαν θεῶν 435
Ἄτλανθ', ὃς αἰὲν
ὑπέροχον σθένος κραταιὸν
οὐράνιόν τε πόλον
νώτοις ὑποστενάζει.
βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
ξυμπίτνων, στένει βυθὸς, 440
κελαινὸς δ' Ἅϊδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
παγαί θ' ἀγνορύτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΠΡ. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίᾳ
σιγᾶν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ, 445
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι. τὰν βροτοῖς δὲ πήματα 450
ἀκούσαθ', ὡς σφᾶς νηπίους ὄντας τὸ πρὶν
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δὲ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην, 455
κλύοντες οὐκ ἤκουον· ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν χρόνον
ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προσείλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι 460
μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν

ἔπρασσον, ἔς τε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ 465
ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν, ἔξοχον σοφισμάτων,
ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
μνήμης ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάνην·
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα 470
ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασίν θ', ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένοιν θ'· ὑφ' ἅρμα τ' ἤγαγον φιληνίους
ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ 475
λινόπτερ' ηὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτῳ
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟ. πέπονθας αἰκὲς πῆμ'· ἀποσφαλεὶς φρενῶν 480
πλανᾷ, κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις, ἐς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡ. τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσει πλέον,
οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην. 485
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν, οὔτε βρώσιμον,
οὐ χριστὸν, οὔτε πιστόν· ἀλλὰ φαρμάκων
χρείᾳ κατεσκέλλοντο, πρίν γ' ἐγὼ σφίσιν
ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων, 490
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους 495
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ ξυνεδρίαι· 500

σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονὴν,
χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.
κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν
ὀσφὺν πυρώσας δυστέκμαρτον εἰς τέχνην 505
ὤδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς 510
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδεὶς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

ΧΟ. μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα, 515
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.

ΠΡ. οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται· μυρίαις δὲ πημοναῖς 520
δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω.
τέχνη δ' Ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.

ΧΟ. τίς οὖν Ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;

ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες.

ΧΟ. τούτων ἄρα Ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος; 525

ΠΡ. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;

ΠΡ. τοῦτ' οὐκέτ' ἂν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει.

ΧΟ. ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.

ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς 530
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

ΧΟ. μηδάμ' ὁ πάντα νέμων στρ. α'.
θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς, 535
μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισσομένα.

βουφόνοις παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,
μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις· 541
μάλα μοι τοῦτ' ἐμμένοι
καὶ μήποτ' ἐκτακείη.
ἁδύ τι θαρσαλέαις ἀντ. α'.
τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς 546
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις· φρίσσω δέ σε δερκομένα
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον * * * 550
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
ἰδίᾳ γνώμᾳ σέβει
θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ. [στρ. β'.
φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος, εἰπὲ ποῦ τίς ἀλκά;
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης 556
ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ᾗ τὸ φωτῶν ἀλαὸν * δέδεται γένος ἐμπεποδισμένον; οὔπως 560
τὰν Διὸς ἁρμονίαν
θνατῶν παρεξίασι βουλαί. [ἀντ. β'.
ἔμαθον τάδε σὰς προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ·
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα 566
τόδ' ἐκεῖνό θ', ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ
καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν ἰόζατι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον
ἔδνοις
ἄγαγες Ἡσιόναν 570
πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΙΩ.

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίας
ποινὰς ὀλέκει; σήμηνον ὅποι 575
γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.
ἆ ἆ, ἔα ἔα·
χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἶστρος·
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς·

ἄλευ', ἆ δᾶ· φοβοῦμαι 580
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βουταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλά με τὰν τάλαιναν
ἐξ ἐνέρων περῶν κυαγετεῖ, 585
πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμαν.
ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ στρ.
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον. ἰώ, ἰώ, πόποι,
ὦ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι; 591
τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν
πημοσύναις; ἐή,
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν 595
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ ποντίοις δάκεσι δὸς
βοραν,
μηδέ μοι φθονήσῃς
εὐγμάτων, ἄναξ. 600
ἄδην με πολύπλανοι πλάναι
γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπα
πημονὰς ἀλύξω.
κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;
ΠΡ. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης 605
τῆς Ἰναχείας; ἢ Διὸς θάλπει κέαρ
ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.
ΙΩ. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις; ἀντ.
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ, τίς ὤν, τίς ἄρα μ', ὦ τάλας, 611
τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς
θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας, ἃ
μαραίνει με χρίουσα κέντροισι
φοιταλέοις; ἐή. 616
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
λαβρόσυτος ἦλθον, *Ἥρας
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα· δυσδαιμόνων δὲ τίνες, οὖ;

οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν; 621
ἀλλά μοι τορῶς
τέκμηρον ὅτι μ' ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μή με χρή· τί φάρμακον νόσου,
δεῖξον, εἴπερ οἶσθα. 625
θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.

ΠΡ. λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα. 630

ΙΩ. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανεὶς,
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;

ΠΡ. ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

ΙΩ. οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡ. λέγ' ἥντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου. 635

ΙΩ. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν.

ΠΡ. βούλευμα μὲν τὸ Διΐον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.

ΙΩ. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

ΠΡ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ. καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης 640
δεῖξον, τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.

ΙΩ. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν; 645

ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.

ΙΩ. μή μου προκήδου μᾶσσον ὧν ἐμοὶ γλυκύ.

ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.

ΧΟ. μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον, 650
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

ΠΡ. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός·
ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας 655
ἐνταῦθ', ὅπου μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ

πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή·
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι 660
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις· Ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη, 665
τί παρθενεύει δαρὸν, ἐξὸν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ ξυναίρεσθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίσῃς λέχος
τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν 670
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρὸς,
ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔς τε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφαντ' ὀνείρατα. 675
ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους. 680
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ,
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν 685
κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν
ἐξήλασέν με κἀπέκλῃσε δωμάτων
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε. 690
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεραστὶς δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ

μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι
ἦσσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος
Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενὴς 695
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς, τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν· οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. 700
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
αἴσχιστον εἶναί φημι σύνθετους λόγους.

ΧΟ. ἔα, ἔα· ἄπεχε, φεῦ. 705
οὔποτ', οὔποτ' ηὔχουν
ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμὰν,
οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα 710
πήματα, λύματα, δείματ' ἐμὰν
ἀμφήκει κέντρῳ ψύξειν ψυχάν.
ἰώ, ἰώ, μοῖρα, μοῖρα,
πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΠΡ. πρό γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ· 715
ἐπίσχες, ἔς τ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.

ΧΟ. λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡ. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε 720
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα·
σύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ. 725
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι· 730

οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἁλιστόνοις πόδας
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή·
ἀνήμεροι γάρ, οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις. 735
ἥξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν, οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ 740
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος 745
ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν. 750
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰς ἀεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον
ἤπειρον ἥξεις Ἀσίδ'. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς 755
βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
χρήζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος· οὗς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους
εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις. 760

ΙΩ. ἰώ μοί μοι, ἐ ἔ.

ΠΡ. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;

ΧΟ. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;

ΠΡ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. 765

ΙΩ. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει

ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδῳ σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰς ἅπαξ θανεῖν,
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. 770

ΠΡ. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος. 775

ΙΩ. ἦ γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

ΠΡ. ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.

ΙΩ. πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

ΠΡ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.

ΙΩ. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται; 780

ΠΡ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

ΙΩ. ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.

ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

ΙΩ. θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.

ΠΡ. τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε. 785

ΙΩ. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

ΠΡ. ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

ΠΡ. οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς.

ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός; 790

ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.

ΙΩ. πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

ΙΩ. ἥδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.

ΠΡ. καὶ μηδὲ σαυτῆς γ' ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους. 795

ΙΩ. μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει.

ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ. ποίοιν πρόδειξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.

ΠΡ. δίδωμ'· ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. 800

ΧΟ. τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους·

καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι 805
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον, ἠπείρων ὅρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς 810
[εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε, καὶ πρώτιστα μὲν
βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς, ἵν' εὐλαβοῦ
βρόμον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ
δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω,]
πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἕς τ' ἂν ἐξίκῃ
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,
μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται 815
ἀκτῖσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω. 820
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
Γρῦπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα, Πλούτωνος πόρον· 825
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις, κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ
καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο 830
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.

τῶνδ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον, 835
ἐπανδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟ. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν 840
δὸς ἥνπερ αἰτούμεσθα· μέμνησαι δέ που.

ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν. 845
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός, 850
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
[μέλλουσ' ἔσεσθαι, εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι]·
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν 855
κέλευθον ᾔξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
σαφῶς ἐπίσταθ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. 860
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστιν πόλις Κάνωβος, ἐσχάτη χθονὸς, 865
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον, ὃς καρπώσεται 870

ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας, 875
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται, θηλυκτόνῳ
Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει· 880
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.
τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ
κτεῖναι ξύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται 885
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.—
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς·—
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς, 890
τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χὤπη, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς. 895

ΙΩ. ἐλελεῦ, ἐλελεῦ·
ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσ', οἴστρου δ' ἄρδις
χρίει μ' ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει· 900
τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῆ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. 905

ΧΟ. ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς [ἦν,] ὃς στρ. α'

πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν,
ὡς Τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ·
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων 910
μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.
μήποτε, μήποτέ μ', ὦ ἀντ. α'.
πότνιαι Μοῖραι λεχέων Διὸς εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν· 914
μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ·
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' Ἰοῦς μέγα δαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων. 919
ἐμοὶ δέ γ' ὅτε μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος, στρ. β'.
ἄφοβος, οὐδὲ δέδια· μηδέ τού με
κρεισσόνων θεῶν ἔρως
προσδράκοι ὄμμ' ἄφυκτον.
ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα ἀντ. β'.
πόριμος· οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν· 925
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ
μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

ΠΡ. ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδη φρονῶν,
ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος 930
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς· 935
ἐγὼ τάδ' οἶδα, χὦ τρόπῳ. πρὸς ταῦτά νυν
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς, τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος·
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά· 940
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·

ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα,
βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον, 945
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾷ.
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
ΧΟ. σύ θην ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
ΠΡ. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι, λέγω. 950
ΧΟ. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;
ΠΡ. καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.
ΧΟ. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
ΠΡ. τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;
ΧΟ. ἀλλ' ἄθλον ἄν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι. 955
ΠΡ. ὁ δ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδόκητά μοι.
ΧΟ. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.
ΠΡ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί·
ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον 960
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ.

σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον, 965
τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις
πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
Πατὴρ ἄνωγέ σ' οὔστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως 970
ἀλλ' αὖθ' ἕκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὁρᾷς δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου. 975
νέον νέοι κρατεῖτε, καὶ δοκεῖτε δὴ

ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ᾽· οὐκ ἐκ τῶνδ᾽ ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾠσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ᾽ ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ 980
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν·
πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν 985
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς κατούρισας.

ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ᾽, οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ᾽ ἐγώ.

ΕΡ. κρεῖσσον γὰρ, οἶμαι, τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ,
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. 990

ΠΡ. οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.

ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.

ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ᾽ ἐν τούτοις λέγω.

ΕΡ. ἦ κἀμὲ γάρ τι ξυμφοραῖς ἐπαιτιᾷ; 995

ΠΡ. ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοὺς,
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ᾽ ἐκδίκως.

ΕΡ. κλύω σ᾽ ἐγὼ μεμηνότ᾽ οὐ σμικρὰν νόσον.

ΠΡ. νοσοῖμ᾽ ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

ΕΡ. εἶης φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς. 1000

ΠΡ. ὤμοι. ΕΡ. τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.

ΠΡ. ἀλλ᾽ ἐκδιδάσκει πάνθ᾽ ὁ γηράσκων χρόνος.

ΕΡ. καὶ μὴν σύ γ᾽ οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

ΠΡ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν, ὅνθ᾽ ὑπηρέτην.

ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ. 1005

ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ᾽ ἂν τίνοιμ᾽ αὐτῷ χάριν.

ΕΡ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ᾽ ὄντα με.

ΠΡ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ᾽ ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
οὐκ ἔστιν αἴκισμ᾽ οὐδὲ μηχάνημ᾽ ὅτῳ 1010
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.

πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλὸξ,
λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι
χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω· 1015
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ΧΡ. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
ΙΡ. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
ΧΡ. τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε 1020
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
ΙΡ. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι,
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον 1025
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.
ΧΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ
λιταῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς 1030
πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι·
αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖον σθένει.
σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις, 1035
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπειτ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
Πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σὸν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει. 1040
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων, δαφοινὸς αἰετὸς, λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος, 1045
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων

φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη. 1050
πρὸς ταῦτα βούλευ· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ Διῶν, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν 1055
εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πιθοῦ· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν. 1060

ΠΡ. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
ὅδ' ἐθώυξεν· πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφι'κης βόστρυχος, αἰθὴρ δ' 1065
ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ τ'
ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πάντου τραχεῖ ῥοθίῳ
ξυγχώσειεν τῶν τ' οὐρανίων 1070
ἄστρων διόδους· ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
τοὐμὸν ἀνάγκης στερραῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων 1075
βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν
† ἢ τοῦδε τύχῃ, τί χαλᾷ μανιῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
ξυγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων 1080
μετά ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς,
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'

ΠΕΡΣΑΙ.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν Πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς 5
Δαρειογενὴς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται 10
θυμὸς ἔσωθεν,
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
ᾤχωκε, νέον δ' ἄνδρα βαύζει·
κοὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς
ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται· 15
οἵτε τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν,
οἱ μὲν ἐφ' ἵππων οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
πεζοί τε βάδην
πολέμου στῖφος παρέχοντες· 20
οἷος Ἀμίστρης, ἠδ' Ἀρταφρένης,
καὶ Μεγαβάζης, ἠδ' Ἀστάσπης,
ταγοὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου,
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι, 25
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.

ΠΕΡΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Γλαῦκος, ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων, ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην·

Τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἧτταν, στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτά, ἣ καὶ δεκατέσσαρας· καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα. δευτέρα ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιὰς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἳ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ*, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιεῖ†, Προμηθεῖ. [τούτου τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσί. πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ὑστάσπου, προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξου πατὴρ, Σύρος προσαγορευθεὶς, ἢ Νόθος. ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθεὶς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.]

* Fort. Φοινίσσαις. † Imo Ποντίῳ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ΠΕΡΣΑΙ.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν Πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἐδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς 5
Δαρειογενὴς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται 10
θυμὸς ἔσωθεν,
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
ᾤχωκε, νέον δ' ἄνδρα βαΰζει·
κοὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς
ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται· 15
οἵτε τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἔρκος
προλιπόντες ἔβαν,
οἱ μὲν ἐφ' ἵππων οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
πεζοί τε βάδην
πολέμου στῖφος παρέχοντες· 20
οἷος Ἀμίστρης, ἠδ' Ἀρταφρένης,
καὶ Μεγαβάζης, ἠδ' Ἀστάσπης,
ταγοὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου,
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι, 25
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.

Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης,
καὶ Μασίστρης, ὅ τε τοξοδάμας
ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαραυδάκης θ',
ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης,
ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενής,
ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίους
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
καὶ ἐλειοβάται, ναῶν ἐρέται
δεινοὶ πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν
ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογαθὴς
Ἀρκτεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλῆς δίσποι,
καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
στεῦται δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάται
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ'
ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς·
τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
Ἀσίας ἕπεται
δεινᾶς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
οἴχεται ἀνδρῶν·
οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις
θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῷ,
τοκέες δ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν
τείνοντα χρόνον τρομέονται.

πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη στρ. α'.
βασίλειος στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν, 66
λινοδέσμῳ σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
Ἀθαμαντίδος Ἕλλας, 70
πολύγομφον ὄδισμα ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.
πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων ἀντ. α'.
ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει 75
διχόθεν, πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσας,
ἐχυροῖσι πεποιθὼς
στυφελοῖς ἐφέταις, χρυσογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φώς. 80
κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων φονίου δέργμα δράκοντος, στρ. β'.
πολύχειρ καὶ πολυναύτας Σύριόν θ' ἅρμα διώκων, 85
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι τοξοδάμνον Ἄρη.
δόκιμος δ' οὗτις ὑποστὰς μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν ἀντ. β'.
ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν ἄμαχον κῦμα θαλάσσας. 91
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός.
δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; μεσῳδ.
τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετῶς ἀνάσσων;
φιλόφρων γὰρ ποτισαίνουσα τὸ πρῶτον παράγει βροτὸν
εἰς ἀρκύστατ' *Ἄτα, 100
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησεν τὸ παλαιὸν, ἐπέσκηψε
δὲ Πέρσαις στρ. γ'.
πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν ἱππιοχάρμας τε κλόνους, πολέων τ' ἀναστάσεις. 110
ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο θαλάσσας πολιαινομένας πνεύματι
λάβρῳ ἀντ. γ'.
ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος, 114
πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι λασπόροις τε μαχαναῖς.
ταῦτά μοι μελαγχίτων στρ. δ'.
φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,
ὀᾶ, Περσικοῦ στρατεύματος 120
τοῦδε, μὴ πόλις πύθη-
ται κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος,
καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ' ἀντ. δ'

ἀντίδουπον ἔσσεται,
ὰ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη- 125
θὴς ὅμιλος ἀπύων,
βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας στρ. ε'.
καὶ πεδοστιβὴς λεὼς
σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισσᾶν ξὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ, 130
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας ἀμφοτέρας ἄλιον
πρῶνα κοινὸν αἴας.
λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ ἀντ. ε'.
πίμπλαται δακρύμασιν.
Περσίδες δ' ἀβροπενθεῖς ἑκάστα πόθῳ φιλάνορι,
τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρα προπεμψαμένα, 140
λείπεται μονόζυξ.
ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι,
τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον
φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει, 145
πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς,
τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον·
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
ἢ δορικράνου 150
λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
Ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμή· προπίτνωμεν,
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν 155
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.
ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε, Δαρείου γύναι.
θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ. 160

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους,

καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐναστήριον.
καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· εἰς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαντῆς οὔσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ 165
ἄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν,
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν,
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς
φόβος· 170
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ', ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
τοῦδέ μοι γενέσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.

ΧΟ. εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι 175
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον, ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ·
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

ΑΤ. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
ξύνειμ' ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων· 180
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης· λέξω δέ σοι.
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν, 185
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους
ταὐτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν, 190
τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι· παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε κἀπράϋνεν, ἅρμασιν δ' ὑπο
ζεύγνυσιν αὐτὼ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι. χἡ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ

ἐν ἡνίαισι δ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα· 195
ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δέφρου
διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
ἄνευ χαλινῶν, καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτείρων σφέ· τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ 200
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω·
ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου
ἔψαυσα πηγῆς, ξὺν θυηπόλῳ χερὶ
βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι 205
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.
ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα 210
τίλλοντ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν
ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ·
κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει, 215
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟ. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις
οὔτε θαρσύνειν· θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,
τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν, 220
καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
Γῇ τε καὶ Θθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν εἰς φάος·
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρευμενῶς παρῄνεσα· 226
εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδ' κρίνομεν περί.

ΑΤ. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐννυπνίων κριτὴς
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν·

ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά. ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι, 230
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός.

ΧΟ. τῆλε πρὸς δυσμὰς ἄνακτος ἡλίου φθινασμάτων.

ΑΤ. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν; 235

ΧΟ. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤ. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

ΧΟ. καὶ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.

ΑΤ. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις;

ΧΟ. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστὶ, θησαυρὸς χθονός. 240

ΑΤ. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερῶν αὐτοῖς πρέπει;

ΧΟ. οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σάγαι.

ΑΤ. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατῷ;

ΧΟ. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι.

ΑΤ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας; 245

ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.

ΑΤ. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

ΧΟ. ἀλλ', ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσει πάντα νημερτῆ λόγον· τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν, καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσίδος πολίσματα, 251
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν,
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά· 255
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

ΧΟ. ἄνι', ἄνια κακὰ, νεόκοτα στρ. α'.
καὶ δάϊ', αἰαῖ· διαίνεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.

ΑΓ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα· 262
καὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟ. ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις ἀντ. α'.

αἰὼν ἐφάνθη γεραιοῖς, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον. 265
ΑΓ. καὶ μὴν παρών γε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.
ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, μάταν τὰ πολλὰ στρ. β'.
βέλεα παμμιγῆ 271
γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
δῖαν, Ἑλλάδα χώραν.
ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος. 275
ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, φίλων ἀλίδονα ἀντ. β'.
σώματα πολυβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.
ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο 280
στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
ΧΟ. ἴυζ' ἄποτμον δαΐοις στρ. γ'.
δυσαιανῆ βοάν,
ὡς πάντᾳ παγκάκως * θεοὶ
ἔθεσαν, αἰαῖ, στρατοῦ φθαρέντος. 285
ΑΓ. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.
ΧΟ. στυγναί γ' Ἀθᾶναι δαΐοις· ἀντ. γ'.
μεμνῆσθαί τοι πάρα
ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν 290
ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.
ΑΤ. σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν, 295
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστάς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών. 300
ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.
ΑΤ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,

καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ, μυρίας ἵππου βραβεὺς,
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν· 305
χὠ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῇ δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ', ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενὴς,
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε, κἀργήστης τρίτος, 310
οἷδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
[πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεὺς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσσεύης τρίτος,
Φαρνοῦχος, οἷδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.] 315
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν,
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ·
καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος, 320
σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
[Ἄμιστρις, Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν, ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
πένθος παρασχὼν, Σεισάμης ὁ Μύσιος,]
Θάρυβίς τε, πεντήκοντα πεντάκις νεῶν 325
ταγὸς, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
Ξυέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἔπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο. 330
[τοιῶνδ' ἀρχόντων νῦν ὑπεμνήσθην πέρι·
πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.]
ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
αἶσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν, 335
πόσον δὲ πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι
μάχην ξυνάψαι ναῦσιν ἐμβολαῖς;

ΑΓ. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βάρβαρον
ναυσὶν κρατῆσαι· καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς εἰς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει
ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.
θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.

ΑΤ. ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;

ΑΓ. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων, ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

ΑΤ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ ξυμβολῆς τίς ἦν, φράσον.
[τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν;]

ΑΓ. ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
ὡς, εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασι
ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισὶν,
ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιρρόθους·
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ,
ὡς, εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακὸν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,
πᾶσιν στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός·

οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο. 375
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
καὶ νὺξ ἐπῄει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ 380
ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης.
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς,
πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος·
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών· 385
καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.
ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα 390
μολπηδὸν ηὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε, 395
ἀλλ' εἰς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν·
εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος,
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν. 400
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν, Ὦ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε,
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ 405
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε· κοὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή·
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκήρη στόλον 410

ἔπαισεν. ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ'· ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν 415
ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις
παίοντ' ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον· ὑπτιοῦτο δὲ 420
σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν.
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον.
φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος. 425
τοὶ δ', ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον,
ἀγαῖσι κωπῶν θραύσμασίν τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐρράχιζον· οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο. 430
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι·
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα 435
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη; 440
λέξον τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν εἰς τὰ μάσσονα.

ΑΓ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ, 445
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤ. οἳ 'γὼ τάλαινα ξυμφορᾶς κακῆς, φίλοι·
ποίῳ μόρῳ δὲ τούσδε φῆς ὀλωλέναι;
ΑΓ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βαιά, δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν,
φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων·
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν· ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο· πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ
θύμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν.
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
[Ξέρξης δ' ἀνώμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγὺ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
† ἵησ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθε ξυμφορὰν πάρα στένειν.]
ΑΤ. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν ηὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν,
ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασεν.
σὺ δ' εἰπὲ ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τάσδ' ἔλειπες; οἶσθα σημῆναι τορῶς;
ΑΓ. ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην

κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος 485
δίψῃ πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ * *
[διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα,
καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ·
κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιΐδος πέδον 490
καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ'. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψῃ τε λιμῷ τ', ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἔς τε Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξιοῦ πόρον, 495
Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
Ἠδωνίδ' αἶαν. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' ηὔχετο 500
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον·
χὥστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ· 505
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ηὐτύχει δέ τοι,
ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας, 510
Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων 515
κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.]

Ο. ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.

ΑΤ. οἶ 'γὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ.
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων, 520
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ', ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
ἔπειτα Γῇ τε καὶ Φθιτοῖς δωρήματα 525
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα· 530
καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' εἰς δόμους,
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν.

ΧΟ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν * Περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων 535
στρατιὰν ὀλέσας
ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων
πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας.
πολλαὶ δ' ἀταλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι 540
διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.
αἱ δ' ἁβρόγοοι Περσίδες, ἀνδρῶν
ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
λέκτρων τ' εὐνὰς ἁβροχίτωνας, 545
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορέστοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ. 549
νῦν γὰρ πρόπασα μὲν στένει στρ. α'.
γαῖ' Ἀσὶς ἐκκενουμένα·
Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως

βαρίδεσσι ποντίαις. 555
τίπτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν
τόξαρχος πολιήταις,
Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ· 559
πεζοὺς δὲ καὶ θαλασσίους ἀντ. α'.
† αἴδ' ὁμόπτεροι κυανώπιδες
ναῦες μὲν ἄγαγον, ποποῖ,
ναῦες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,
ναῦες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
διὰ δ' Ἰαόνων χέρας; 565
τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν
Θρᾴκης ἅμ πεδιήρεις
δυσχίμους τε κελεύθους. 569
τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοιροι, φεῦ, στρ. β'.
λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, ἐὴ,
ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας, ὀὰ,
* ἔρρανται· στένε καὶ δακνάζου, βαρὺ δ' ἀμβόασον
οὐράνι' ἄχη, ὀὰ, 575
τεῖνε δὲ δυσβάϋκτον
βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.
γναπτόμενοι δὲ δίνᾳ, φεῦ, ἀντ. β'.
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἐὴ,
παίδων τᾶς ἀμιάντου, ὀά. 580
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθεὶς, τοκέες δ' ἄπαιδες,
δαιμόνι' ἄχη, ὀὰ,
δυρόμενοι γέροντες,
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος. 585
τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν θὴν στρ. γ'.
οὐκ ἔτι Περσονομοῦνται,
οὐδ' ἔτι δασμοφοροῦσιν
δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
οὐδ' ἐς γᾶν προπίτνοντες 590
ἄρξονται· βασιλεία
γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἀντ. γ'.
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ

λαὸς ἐλεύθερα βάζειν, 595
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
Αἴαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤ. φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ, 600
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα 605
ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν 610
ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια,
βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα, 615
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
ποτὸν, παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα. 620
ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε· γαπότους δ' ἐγὼ
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟ. βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις, 625
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς,
ἡμεῖς θ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς
εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ, 630

Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
πέμψατ' ἔνερθε ψυχὴν ἐς φῶς·
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι. 634
ἦ ῥ' αἴει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς στρ. α'.
βάρβαρα σαφηνῆ
ἱέντος τὰ παναίολ' αἰανῆ δύσθροα βάγματα,
παντάλαν' ἄχη
διαβοᾶσαι; 640
νέρθεν ἆρα κλύει μου;
ἀλλὰ σύ μοι, Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες, ἀντ. α'.
δαίμονα μεγαυχῆ
ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων, Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν· 645
πέμπετε δ' ἄνω,
οἷον οὔπω
Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.
ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος· στρ. β'.
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη. 650
Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης,
Ἀϊδωνεὺς,
† Δαρεῖον, οἷον ἄνακτα Δαρειὰν, ἐή.
οὔτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ ἀντ. β'.
πολεμοφθόροισιν ἄταις, 655
θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις,
θεομήστωρ δ'
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ διῴκει.
βαλὴν, ἀρχαῖος βαλὴν, ἴθι, ἱκοῦ, στρ. γ'.
ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου, 660
κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἶ.
ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη, ἀντ. γ'.
δέσποτα, δεσπότου, φάνηθι. 665
Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται·
νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλε.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἶ.

αἰαῖ, αἰαῖ· ἐπῳδ.
ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανὼν, 670
τί τᾷδε, δυναστᾶν δυνάστα, † περὶ τὰ
σὰ διδύμᾳ δι' ἄνοιαν ἁμαρτίᾳ
πάσᾳ γᾷ τᾷδ'
ἐξέφθιται τρίσκαλμοι 675
ναῦς ἄναες ἄναες;

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον·
λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας 680
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην.
ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου,
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'· ἔστι δ' οὐκ εὐέξοδον,
ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ 685
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω· τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
τί ἔστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

Ο. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, 690
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

Α. ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
μή τι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς. 695

Ο. δίεμαι μὲν χαρίσασθαι,
δίεμαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

Α. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι, 700
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τι μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βρο-
τοῖς.

πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρι
κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ πρόσ
ΑΤ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμ
ὅς θ' ἕως ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου ζηλωτὸς ὢν ἡ
βίοτον εὐαίωνα, Πέρσαις ὡς θεὸς, διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.
πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.
ΔΑ. τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις
πόλει; 711
ΑΤ. οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται
στρατός.
ΔΑ. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.
ΑΤ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας; 715
ΑΤ. ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.
ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;
ΑΤ. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
ΔΑ. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆσαι μέγαν;
ΑΤ. ὧδ' ἔχει· γνώμης δέ που τις δαιμόνων ξυνήψατο. 720
ΔΑ. φεῦ· μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ΑΤ. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν, οἷον ἤνυσεν κακόν.
ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;
ΑΤ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
ΔΑ. ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί; 725
ΑΤ. πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν
στένει.
ΔΑ. ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ΑΤ. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.
ΔΑ. ὦ μέλεος, οἷαν ἄρ' ἤβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν. 730
ΑΤ. μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημον φασὶν οὐ πολλῶν μέτα—
ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;
ΑΤ. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.
ΔΑ. καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε; τοῦτ' ἐτήτυμον;
Γ. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνής· τῷδέ γ' οὐκ ἔνι στάσις.

ΔΑ. φεῦ· ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις· ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων. ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς.
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὠ θεὸς ξυνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ηὐρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει,
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν, δοῦλον ὡς, δεσμώμασιν
ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον, ῥόον θεοῦ,
καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ·
θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

ΑΤ. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΔΑ. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσὸν,
ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
ἓν' ἄνδρα πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσεν,
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ᾠακοστρόφουν.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,

Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ·
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν·
πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ 770
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
[ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομος δ' Ἀρταφρένης.]
κἀγὼ πάλου τ' ἔκυρσα, τοῦπερ ἤθελον, 775
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ·
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες, 780
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟ. τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε; ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς; 785

ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν·
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑ. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν. 790

ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.

ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο; 795

ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ.
κεἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος. 800
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοωτῶν χθονί·

οὐ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ᾐδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' † ἐκπαιδεύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὑπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον, σωφρονεῖν κεχρημένον,
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί· πάντα γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις·
μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω·
ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, χαίρετ' ἐν κακοῖς ὅμως
ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟ. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα. 840
[ΑΤ. ὦ δαῖμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων 845
ὑπαντιάζειν παῖδ' ἐμῷ πειράσομαι·
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.]
ΧΟ. ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου
βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν, [στρ. α'.
εὖθ' ὁ γηραιὸς 850
πανταρκὴς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς
ἰσόθεος Δαρεῖος ἄρχε χώρας.
πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιὰς ἀπεφαίνομεθ', ἡδὲ νομί-
σματα πύργινα ἀντ. α'.
πάντ' ἐπεύθυνον. 856
νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς
* * εὖ πράσσοντας ἄγον οἴκους. 859
ὅσσας δ' εἶλε πόλεις πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο,
οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθεὶς, [στρ. β'.
οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρῃκίων ἐπαύλων, 865
λίμνας τ' ἔκτοθεν αἳ κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι πέρι
πύργον ἀντ. β'.
τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον,
Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμεναι, μυχία τε
Προποντὶς, 870
καὶ στόμωμα Πόντου·
ναῦσοί θ' αἳ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστοι, στρ. γ'.
τᾷδε γᾷ προσήμεναι,
οἷα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος,
ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνῳ τε συνάπτουσ' 875
Ἄνδρος ἀγχιγείτων.
καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους, ἀντ. γ'.
Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδος,

καὶ Ῥόδον, ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ' αἰτία
στεναγμῶν. [ἐπῳδ.
καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰαόνιον πολυάνδρους
Ἑλλάνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν. 885
ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων
παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν πολέ-
μοισι 890
δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰώ,
δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη 895
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
τῶν οἰχομένων 900
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

ΧΟ. ὀτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κόσμου τ' ἀνδρῶν,
οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν· 905
γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
ἤβαν Ξέρξᾳ κταμέναν, Ἅιδου
σάκτορι Περσᾶν· ᾀδοβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
τοξοδάμαντες· πάνυ γὰρ † φύστις 910
μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.
αἰαῖ, αἰαῖ, κεδνᾶς ἀλκᾶς.
Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ γαίας,
αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

ΞΕ. ὅδ' ἐγὼν, οἰοῖ, αἰακτὸς στρ. α'.

μέλεος γέννᾳ γᾷ τε πατρῴᾳ
κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

ΧΟ. πρόσφθογγόν σοι νόστου τοίαν
κακοφάτιδα βοὰν, κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμψω, πολύδακρυν ἰαχάν.

ΞΕ. ἴετ' αἰανῆ πάνδυρτον ἀντ.
δύσθροον αὐδάν· δαίμων γὰρ ὁδ' αὖ
μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

ΧΟ. ἥσω τοι κἀγὼ πάνδυρτον,
νεοπαθέα σέβων ἀλίτυπά τε βάρη
πόλεως, γένας πενθητὴρ ὡς,
κλάγξω δὲ γόον ἀρίδακρυν.

ΞΕ. Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα, στρ.
Ἰάνων ναύφρακτος Ἄρης ἑτεραλκὴς,
νυχίαν πλάκα κερσάμενος
δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.

ΧΟ. οἰοιοῖ βόα, καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος;
ποῦ δέ σοι παραστάται,
οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σούσας, Πελάγων, Ψάμμις, Δοτάμας,
ἠδ' Ἀγδαβάτας, Σουσισκάνης τ'
Ἀγβάτανα προλιπών;

ΞΕ. ὀλοοὺς ἀπέλειπον ἀντ.
Τυρίας ἐκ ναὸς ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινιάσι, στυφέλου
θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.

ΧΟ. οἰοῖ, ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος * *
Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθός;
ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις, καὶ Μασίστρας,
Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας;
τάδε σ' ἐπανερόμαν.

ΞΕ. ἰὼ ἰώ μοι, στρ

τὰς ὠγυγίους κατιδόντες, τὰς
στυγνὰς Ἀθάνας, πάντες ἐνὶ πιτύλῳ, 955
ἐὴ, ἐὴ, τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
ΧΟ. ἦ καὶ τὸν Περσᾶν αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν 960
μυρία μυρία πεμπαστὰν,
Βατανώχου παῖδ' Ἄλπιστον
* * * * *
τοῦ Σησάμα τοῦ Μεγαβάτα,
Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβάρην 965
ἔλιπες ἔλιπες; ὤ, ὤ δαΐων,
Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.
ΞΕ. ἴυγγά μοι δῆτ' ἀντ. γ'.
ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομμνήσκεις,
ἄλαστ', ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα λέγων. 970
βοᾷ, βοᾷ μοι μελέων ἔντοσθεν ἦτορ.
ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον 975
Ξάνθην, Ἄριόν τ' Ἀγχάρην,
Δίαιξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
ἱππιάνακτας,
Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν,
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον. 980
ἔταφον, ἔταφον· οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοισιν ὄπιθεν ἑπόμενοι—
ΞΕ. βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρέται στρατοῦ. στρ. δ'.
ΧΟ. βεβᾶσιν, οἶ, νώνυμοι. 985
ΞΕ. ἰὴ ἰὴ, ἰὼ ἰώ.
ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, δαίμονες δ'
ἔθεντ' ἄελπτον κακὸν
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν Ἄτα. 989
ΞΕ. πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι. ἀντ. δ'.
ΧΟ. πεπλήγμεθ', εὔδηλα γάρ—
ΞΕ. νέαι νέαι δύαι δύαι.
ΧΟ. Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.

δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

ΞΕ. πῶς δ' οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι. στρ. ε'.

ΧΟ. τί δ' οὔκ; ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν.

ΞΕ. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟ. ὁρῶ, ὁρῶ. 1000

ΞΕ. τόνδε τ' ὀϊστοδέγμονα—

ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσσιν;

ΧΟ. βαιά γ', ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν. 1005

ΧΟ. Ἰάων λαὸς οὐ φυγαίχμας.

ΞΕ. ἄγαν ἄρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. ἀντ. ε'.

ΧΟ. τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;

ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

ΧΟ. παπαῖ, παπαῖ. 1010

ΞΕ. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.

ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.

ΞΕ. λυπρά· χάρματα δ' ἐχθροῖς.

ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.

ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν. 1015

ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

ΞΕ. δίαινε, δίαινε πῆμα, πρὸς δόμους δ' ἴθι. στρ. στ'.

ΧΟ. αἰαῖ, αἰαῖ, δύα, δύα.

ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. 1020

ΞΕ. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.

ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.

ΞΕ. βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά.

ΧΟ. οἴ, μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

ΞΕ. ἔρεσσ' ἔρεσσε, καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. ἀντ. στ'.

ΧΟ. διαίνομαι γοεδνὸς ὤν. 1025

ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟ. μέλειν πάρεστι, δέσποτα.

ΞΕ. ἐπορθίαζέ νυν γόοις.

ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ. 1030

ΞΕ. μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται—
ΧΟ. καὶ στονόεσσα πλαγά.
ΞΕ. καὶ στέρν' ἄρασσε καὶ βόα τὸ Μύσιον. στρ. ζ'.
ΧΟ. ἄνι', ἄνια.
ΞΕ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα. 1035
ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα, μάλα γοεδνά.
ΞΕ. αὐτει δ' ὀξύ.
ΧΟ. καὶ τάδ' ἔρξω.
ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. ἀντ. ζ'.
ΧΟ. ἄνι', ἄνια. 1040
ΞΕ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτιζε στρατόν.
ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα, μάλα γοεδνά.
ΞΕ. διαίνου δ' ὄσσε.
ΧΟ τέγγομαί τοι.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι. ἐπῳδ.
ΧΟ. οἰοῖ, οἰοῖ. 1045
ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
ΧΟ. ἰώ, ἰώ, Περσὶς αἶα δυσβαϋκτός.
ΞΕ. ἰωὰ δὴ κατ' ἄστυ.
ΧΟ. ἰωὰ δῆτα, ναί, ναί. 1050
ΞΕ. γοᾶσθ' ἁβροβάται.
ΧΟ. ἰώ, ἰὼ Περσὶς αἶα δυσβαϋκτός.
ἰὴ, ἰὴ, ἰή.
ΞΕ. ἰὴ τρισκάλμοις βάρισιν ὀλόμενοι.
ΧΟ. πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις. 1055

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Οἰδίπους, μαθὼν ὡς ἀθέσμως συνῆν τῇ μητρὶ, ἐτύφλωσεν ἑαυτόν· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, θέλοντες λήθῃ παραπέμψαι τὸ τοιοῦτον μίασμα, ἐγκατακλείουσιν οἰκίσκῳ αὐτόν. ὁ δὲ, τοῦτο μὴ φέρων, ἀρᾶται αὐτοῖς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν λαχεῖν. οἱ δὲ εἰς φόβον πεπτωκότες ἐνταῦθα, μὴ τὰς ἀρὰς τελέσωσιν οἱ θεοὶ, ἔγνωσαν δεῖν ἔχεσθαι τὴν βασίλειαν παρὰ μέρος, ἑκάτερος ἐνιαυτὸν ἄρχων. πρῶτον οὖν Ἐτεοκλῆς ἦρξεν, ἅτε καὶ πρεσβύτερος ὢν Πολυνείκους, εἰ καὶ Σοφοκλῆς νεώτερον λέγει· Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε. τελεσθέντος δὲ τοῦ συγκειμένου ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ Πολυνείκης ἐλθὼν ἀπῄτει τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεπέμφθη κενὸς παρ' Ἐτεοκλέους, οὐ βουλομένου ἐκστῆναι τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἐγκρατῶς ἐχομένου ταύτης. ὅθεν καὶ Πολυνείκης ἐκεῖθεν ἀπάρας εἰς Ἄργος ἔρχεται, καὶ τὴν Ἀδράστου θυγατέρα γήμας πείθει τοῦτον συνάρασθαι οἱ πρὸς τὴν τῆς ἀρχῆς ἀνάληψιν· καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ συχνὴν στρατιὰν ἀφικνεῖται κατὰ Θηβαίων. ἦρχον δὲ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς μετὰ Πολυνείκους ἑπτὰ στρατηγοὶ, ἑβδομος γὰρ οὗτος ἦν, ὡς ἂν πρὸς τὰς ἑπτὰ πύλας τῶν Θηβῶν ἕκαστος ἐπαγάγοι λόχον πολιορκοῦντα. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι στρατηγοὶ ὑπὸ Θηβαίων ἀνῃρέθησαν ἐν τῷ πολέμῳ· Πολυνείκης δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς μονομαχήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀναιροῦσιν ἀλλήλους. σημείωσαι δὲ ὡς Εὐριπίδης μὲν ἕνα τῶν ἑπτὰ τὸν Ἄδραστον λέγει· Αἰσχύλος δὲ ἕτερον τῶν ἑπτὰ, Ἐτέοκλον, ἀντὶ Ἀδράστου προσθεὶς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως,
οἴακα νωμῶν βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, 5
Ἐτεόκλεης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς Ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι 10
ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἕξηβον χρόνῳ
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστε συμπρεπὲς,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἐξαλειφθῆναί ποτε, 15
τέκνοις τε, Γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ.
ἣ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὅτλον,
ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε. 20
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ·
νῦν δ', ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτὴρ,
ἐν ὡσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα, 25
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
οὗτος, τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων,
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιΐδα
νυκτηγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύειν πόλει.

ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων 30
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασιν
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός. 35
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτεόκλεες φέριστε, Καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων· 40
αὐτὸς κατόπτης δ' εἶμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ, θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρη τ' Ἐνυὼ καὶ φιλαίματον Φόβον 45
ὠρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ 50
λείβοντες, οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα·
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται·
κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν 55
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς 60
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ', ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς·

Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λάβε· 65
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσει.

ΕΤ. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
Ἀρά τ', Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής, 70
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν. 75
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών·
ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας· 80
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος.
ἔτι δὲ γᾶς ἐμᾶς πεδί' ὁπλόκτυπ' ὠσὶ χρίμπτει βοάν·
ποτᾶται, βρέμει δ' ἁμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. 85
ἰὼ ἰώ, θεοὶ θεαί τ', ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε·
βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐτρεπὴς ἐπὶ πόλιν [διώκων].
τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν ἢ θεᾶν; 91
πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;
ἰὼ μάκαρες εὔεδροι.
ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλλομεν ἀγαστόνοι; 95
ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στεφέων πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτάν' ἕξομεν;
κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός. 100
τί ῥέξεις, προδώσεις, παλαίχθων Ἄρης, τὰν τεὰν γᾶν;
ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἐπιδ' ἔπιδε πόλιν,
ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

θεοὶ πολιάοχοι χθονὸς, ἴτ' ἴτε πάντες, 105
ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.
κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς, 111
πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου στρ. α'.
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρείων ὅπλων·
διάδετοί τε δὴ γένυος ἱππίας 115
κινύρονται φόνον χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσσοῖς σάγαις πύλαις ἑβδόμαις
προσίσταντο πάλῳ λαχόντες,

* * * *

σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος, μεσῳδ.
ῥυσίπολις γενοῦ, Παλλὰς, ὅ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ, Ποσειδᾶν,
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
σύ τ', Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον,
κήδεσαί τ' ἐναργῶς. 126
καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ, ἀντ. α'.
ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις 130
ἀϋτοῦσαι πελαζόμεσθα.
καὶ σὺ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀπύρᾳ.
σύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα,
τόξον εὐτυκάζου 135
[Ἄρτεμι φιλα].
ἐὴ, ἐή. ὕτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω, στρ. β'.
ὦ πότνι' Ἥρα·
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι, 140
Ἄρτεμι φίλα, ἐή.
δοριτίνακτος αἰθὴρ δ' ἐπιμαίνεται·
τί πόλις ἄμμι πάσχει; τί γενήσεται;
ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; 145

ἐή, ἐή. ἀκροβόλων δ' ἐπαλξέων λιθὰς ἔρχεται. ἀντ. β'.
ὦ φίλ' Ἄπολλον·
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
καὶ Διόθεν * * 150
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ.
σύ τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα ὑπὲρ πόλεως,
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου.
ἰὼ παναλκεῖς θεοί, στρ. γ'.
ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς 156
τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
ἑτεροφώνῳ στρατῷ. 159
κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκως χειροτόνους λιτάς.
ἰὼ φίλοι δαίμονες, ἀντ. γ'.
λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν,
δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,
μέλεσθε θ' ἱερῶν δημίων, 165
μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων μνήστορες ἔστε μοι.

ΕΤ. ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια, 170
στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ,
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν
αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει· 175
κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε· 180
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτά τἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ, γυνή τε, χὤτι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται, 185

λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

ΧΟ. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού- στρ. α'.
σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον, 191
ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
ἱππικῶν τ' ἄϊον
πηδαλίων δία στόμια
πυριγενεᾶν χαλινῶν. 195

ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρα μὴ 's πρῷραν φυγὼν
πρύμνηθεν ηὗρε μηχανὴν σωτηρίας,
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟ. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ- ἀντ. α'.
χαῖα βρέτη θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος 200
ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις·
δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ
πρὸς μακάρων λιτὰς, πόλεως
ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ΕΤ. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ. 205

ΧΟ. οὐκ οὖν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν;

ΕΤ. ἀλλ' οὖν θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟ. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν στρ. β'.
ἅδε πανήγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
ἀστυδρομουμέναν πόλιν, καὶ στράτευμ' 210
ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.

ΕΤ. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ, γονῆς σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.

ΧΟ. ἔστι· θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα· ἀντ. β'.
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον 216
κἀκ χαλεπᾶς δύας, ὑπερθ' ὀμμάτων
κρημναμενᾶν νεφελᾶν, ὀρθοῖ.

ΕΤ. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἕρδειν, πολεμίων πειρωμένων· 220

σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.

ΧΟ. διαὶ θεῶν πόλιν τε νεμόμεθ' ἀδάματον, στρ. γ'.
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;

ΕΤ. οὗτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος· 225
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
ἔκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΧΟ. ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα ἀντ. γ'.
ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
τίμιον ἕδος, ἱκόμαν. 230

ΕΤ. μή νυν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε·
τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.

ΕΤ. μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν. 235

ΧΟ. στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.

ΕΤ. οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.

ΧΟ. δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤ. οὐ σῖγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;

ΧΟ. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα. 240

ΕΤ. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;

ΧΟ. θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤ. αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.

ΧΟ. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

ΕΤ. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος. 245

ΧΟ. μοχθηρὸν, ὥσπερ ἄνδρες, ὧν ἁλῷ πόλις.

ΕΤ. παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

ΧΟ. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.

ΕΤ. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

ΧΟ. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι. 250

ΕΤ. σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

ΧΟ. σιγῶ· ξὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων,
εὔχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς. 255
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων ἔπειτα σὺ

ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιώνισον,
Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
θάρσος φίλοις, λύουσα πολεμίων φόβον.
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, 260
πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι 265
θήσειν τροπαῖα, πολεμίων δ' ἐσθήματα
στέψω πρὸ ναῶν δουρίπηχθ' ἁγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν·
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον. 270
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ ξὺν ἑβδόμῳ
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο. 275

ΧΟ. μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ· στρ. α'.
γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι
ζωπυροῦσι τάρβος
τὸν ἀμφιτειχῆ λεών, δράκοντας ὥς τις τέκνων 280
ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
πάντρομος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
πανδημὶ πανομιλὶ 285
στείχουσιν. τί γένωμαι;
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
ἰάπτουσι πολίταις
χερμάδ' ὀκριόεσσαν. 289
παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς θεοὶ, πόλιν [καὶ στρατὸν]
Καδμογενῆ ῥύεσθε.
ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον ἀντ. α'.
τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες
τὰν βαθύχθον' αἶαν 295

ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐτραφέστατον πωμάτων
ὅσων ἵησιν Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος
Τηθύος τε παῖδες; 300
πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχοι
θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν
†καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν
ἐμβαλόντες ἄροισθε 305
κῦδος τοῖσδε πολίταις·
καὶ πόλεως ῥύτορες εὔεδροι στάθητ'
ὀξυγόοις λιταῖσιν. 309
οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν Ἀΐδᾳ προϊάψαι, δορὸς ἄγραν στρ. β'.
δουλίαν, ψαφαρᾷ σποδῷ
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθομέναν ἀτίμως·
τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι 315
ἐὴ, νέας τε καὶ παλαιὰς
ἱππηδὸν πλοκάμων,
περιρρηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δὲ καὶ κενουμένα πόλις,
λαΐδος ὀλλυμένας 320
μιξοθρόου· βαρείας
τοι τύχας προταρβῶ.
κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόφοις ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι ἀντ. β'.
δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. 325
τί γάρ; φθίμενόν τοι προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
πολλὰ γὰρ, εὖτε πτόλις δαμασθῇ,
ἐὴ, δυστυχῆ τε πράσσει.
ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, 330
φονεύει, τὰ δὲ πυρφορεῖ·
καπνῷ δὲ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν·
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ
λαοδάμας μαίνων

εὐσέβειαν Ἄρης. 335
κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, πρότι δ' ὁρκάνα στρ. γ'.
πυργῶτις, πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ * δορὶ καίνεται·
βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαὶ
τῶν ἐπιμαστιδίων 340
ἀρτιβρεφεῖς βρέμονται·
ἁρπαγαὶ δὲ
διαδρομᾶν ὁμαίμονες.
ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ, 345
ξύννομον θέλων ἔχειν,
οὔτε μεῖον
οὔτ' ἴσον λελιμμένοι
τοῖς ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα. 349
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν ἀντ. γ'.
ἀλγύνει, κυρήσας πικρόν γ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
ἐν ῥοθίοις φορεῖται· 355
δμωΐδες δὲ
καινοπήμονες νέαι,
τλάμον' † εὐνὰν αἰχμάλωτον
ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὡς
δυσμενοῦς ὑπερτέρου. 360
ἐλπίς ἐστι
νύκτερον τέλος μολεῖν,
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

ΗΜ. ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει, 365
σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

ΗΜ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς, Οἰδίπου τόκος,
εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓ. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων, 370
ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἵληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσι

βρέμει· πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν
ὁ μάντις, οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος 375
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφὸν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.
τοιαῦτ' ἀϋτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ'· ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ 380
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει. 385
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις μάχης ἐρῶν,
ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει † κλύων.
τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν, 390
κλῆθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος;
Τ. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,
οὐδ' ἐλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος 395
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις † ἐννοίᾳ τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον, 400
καὐτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους· 405
αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,

Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται 410
εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟ. τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν στρ. α'.
θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματηφόρους μόρους ὑπὲρ
φίλων 415
ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΑΓ. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων· ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ, 420
πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν', ἃ μὴ κραίνοι Τύχη·
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχεθεῖν.
τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 425
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσῄκασεν.
ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν, ΠΡΗΣΩ ΠΟΛΙΝ.
τοιῷδε φωτὶ πέμπε—τίς ξυστήσεται; 430
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤ. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος, 435
θεοὺς ἀτίζων· κἀπογυμνάζων στόμα
χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξῃκασμένον 440
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεἰ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας

Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς. 445
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟ. ἄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται, ἀντ. α'.
κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ' ἑδωλίων ὑπερκόπῳ
δορί ποτ' ἐκλαπάξαι. 451

ΑΓ. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
πύλαισι Νηΐσταισι προσβαλεῖν λόχον. 455
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
διενεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον, 460
ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
βοᾷ δὲ χοῦτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον 465
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤ. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ
καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεὺς, Κρέοντος σπέρμα, τοῦ Σπαρτῶν γένους,
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων 470
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονὶ,
ἢ καὶ δυ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἑλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων. 475

ΧΟ. ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὐτυχίαν, στρ. β'.
ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένᾳ φρενὶ, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων. 480

ΑΓ. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων

Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
ἅλω δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ. 485
ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν,
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
ὀφέων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος 490
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, Θυιὰς ὡς, φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται. 495

ΕΤ. πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις
πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δὲ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη, θέλων 500
ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης·
οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμὸν, οὔθ' ὅπλων σχέσιν
μωμητός· Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν·
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων 505
θεούς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἥσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων.
[κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.]
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων· 510
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων·
[εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας,
εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ,
Ὑπερβίῳ τε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,
Σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς, ἐπ' ἀσπίδος τυχών.] 515

ΧΟ. πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἀντ. β'.
ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
δαροβίοισι θεοῖσιν,
πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν. 520

ΑΓ. οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος.
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον, 525
ἢ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
δορός· τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρῳρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων,
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. 530
ὁ δ' ὠμὸν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι, 535
Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
γόμφοις, ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας·
φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα, Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην, 540
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖ πόρον,
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ
μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.

ΕΤ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν· 545
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν
ἢ τᾶν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου· 550
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακὰ,
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους

εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος,
ἔξωθε δ' εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται, 555
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
θεῶν θελόντων ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

ΧΟ. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων, στρ. γ'.
τριχὸς δ' ὄρθιος πλόκαμος ἵσταται
μεγάλα μεγαληγόρων κλύειν 560
ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ
θεοὶ τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ.

ΑΓ. ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον
ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν· 565
Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον Φόνου, 570
κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.
καὶ τὸν σὸν αὖτ' ἀδελφὸν, ἐς πατρὸς μόρον
ἐξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνείκους βίαν,
δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος,
καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα· 575
Ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς,
καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη; 580
πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
ἁλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον. 585
τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
πάγχαλκον, ηὔδα. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ·
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. 590

τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

ΕΤ. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς 595
κάκιον οὐδὲν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
ὄλωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει· 600
ἢ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὤν,
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,
ταὐτοῦ κυρήσας ἐνδίκως ἀγρεύματος,
πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω, 605
σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνὴρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος συγκαθελκυσθήσεται. 610
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκῃ,
ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. 615
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει,
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ. 620
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟ. κλύοντες θεοὶ δικαίους λιτὰς ἀντ. γ'.
ἡμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῇ,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες εἰς [γᾶς]
ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν 625
βαλὼν Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ.

ΑΓ. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἷας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας· 630
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ,
ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τώς σ' ἀνδρηλατῶν
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον. 635
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος,
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον· 640
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει, Κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
ἕξει πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς. 645
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα,
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι [τίνα πέμπειν δοκεῖς,
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψει· σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι] ναυκληρεῖν πόλιν.

ΕΤ. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος, 650
ὦ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος·
ὤμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω, 655
τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ' ὅποι τελεῖ·
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν· 660
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος,

Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο·
οὐδ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ 665
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος; 670
ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.

ΧΟ. μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ
ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ· 675
ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον·
ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτόκτονος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνης ἄτερ 680
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
κακῶν δὲ κᾀσχρῶν οὔ τιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

ΧΟ. τί μέμονας, τέκνον; μήτι σε θυμοπλη- στρ. δ'.
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν. 685

ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεὸς,
ἴτω κατ' οὖρον, κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν,
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟ. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ- ἀντ. δ'.
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν 690
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤ. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τέλει' ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασιν προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή- στρ. ε'.
σει, βίον εὖ κυρήσας· μελαναιγὶς οὐκ 695
εἰσι δόμους Ἐρινὺς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ΕΤ. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,

χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται· 700
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων ἀντ. ε'.
λήματος αὖ τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ. 705

ΕΤ. ἐξέζεσαν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟ. πείθου γυναιξὶ, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.

ΕΤ. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν. 710

ΧΟ. μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.

ΕΤ. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.

ΕΤ. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις; 715

ΕΤ. θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ΧΟ. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον στρ. α'.
θεὸν οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παναληθῆ κακόμαντιν
πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινὺν 720
τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας βλαψίφρονάς τ' Οἰδιπόδα·
παιδολέτωρ δ' Ἔρις ἄδ' ὀτρύνει.
ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ ἀντ. α'.
Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος, 725
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος,
χθόνα ναίειν διαπήλας,
ὁπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. 730
ἐπειδὰν αὐτοκτόνως στρ. β'.
αὐτοδαΐκτοι θάνωσι,
καὶ † χθονία κόνις πίῃ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι; 735

τίς ἄν σφε λούσειεν; ὦ
πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς·
παλαιγενῆ γὰρ λέγω ἀντ. β'.
παρβασίαν ὠκύποινον· 740
αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει·
Ἀπόλλωνος εὖτε Λάϊος
βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
μεσομφάλοις Πυθικοῖς
χρηστηρίοις, θνάσκοντα γένναις ἄτερ σώζειν
πόλιν, 745
κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις στρ. γ'.
ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὅστε μὴ πρὸς ἁγνὰν 750
σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
ῥίζαν αἱματόεσσαν
ἔτλα. παράνοια συνᾶγε
νυμφίους φρενώλεις.
κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει, ἀντ. γ'.
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει 756
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμ-
ναν πόλεως καχλάζει·
μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
τείνει, πύργος ἐν εὔρει. 760
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
μὴ πόλις δαμασθῇ.
τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν στρ. δ'.
βαρεῖαι καταλλαγαί,
τὰ δ' ὁλοὰ πελόμεν' οὐ παρέρχεται. 765
πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.
τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν ἀντ. δ'.
θεοὶ καὶ ξυνέστιοι 770
πόλεως, πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν,
ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,

τὰν ἁρπάξανδρον
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;
ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων στρ. ε'.
ἐγένετο μέλεος ἀθλίων 776
γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
μαινομένᾳ κραδίᾳ
δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
πατροφόνῳ χερὶ τῶν 780
κυρσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη·
τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἀντ. ε'
ἐφῆκεν ἐπίκοτος τροφᾶς,
αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀρὰς,
καί σφε σιδαρονόμῳ 785
διὰ χερί ποτε λαχεῖν
κτήματα· νῦν δὲ τρέω
μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.

ΑΓ. θαρσεῖτε, παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν· 790
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα·
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε, καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο·
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις. 795
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασι·
τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτης
ἄναξ Ἀπόλλων εἶλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.

ΧΟ. τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν; 800

ΑΓ. ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

ΧΟ. τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓ. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος.

ΧΟ. οἴ 'γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

ΑΓ. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι. 805

ΧΟ. ἐκεῖθι κῆλθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.

ΑΓ. οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.

ΧΟ. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα;

ΑΓ. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
ΧΟ. τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα· 810
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
δισσῶ στρατηγῶ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι. 815
ΑΓ. πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.
ΧΟ. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους
τούσδε ῥύεσθε, 820
πότερον χαίρω, κἀπολολύζω
πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι * τύχᾳ,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
οἳ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν 825
καὶ πολυνεικεῖς
ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.
ὦ μέλαινα καὶ τελεία στρ.
γένεος Οἰδίπου τ' ἀρὰ,
κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος. 830
ἔτευξα τύμβῳ μέλος
θυιὰς, αἱματοσταγεῖς
νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως
θανόντας· ἦ δύσορνις ἅδε ξυναυλία δορός. 835
ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπεν ἀντ.
πατρόθεν εὐκταία φάτις·
βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν·
μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·
θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται. 840
ἰὼ πολύστονοι, τόδ' εἰρ-
γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.
τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγγέλου λόγος. ἐπῳδ.
διπλαῖ μέριμναι, δίδυμ' ἀγανόρεα κακὰ, 845
αὐτοφόνα δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ;

τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι δόμων ἐφέστιοι;
ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον
ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν 850
πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
τὰν ἄστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
τὰν ἀστιβῆ πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶγος 855
πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
στηθέων ἧσειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης 860
τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
ἰαχεῖν, Ἀΐδᾳ τ'
ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

ἰώ. δυσαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι
στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται, 865
κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ ἐκ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΗΜ. Α. ἰώ, ἰώ, στρ. α'.
δύσφρονες, φίλων ἄπιστοι,
καὶ κακῶν ἀτρύμονες, 870
δόμους πατρῴους ἑλόντες μέλεοι ξὺν αἰχμᾷ.

ΗΜ. Β. μέλεοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους
ηὕροντο δόμων ἐπὶ λύμᾳ.

ΗΜ. Α. ἰώ, ἰώ, ἀντ. α'.
δωμάτων ἐρειψίτοιχοι, 876
καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ.

ΗΜ. Β. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα 880
πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

ΗΜ. Α. δι' εὐωνύμων τετυμμένοι, στρ. β'.
τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχνων τε πλευρω-
μάτων

* * * *

αἰαῖ δαιμόνιοι, 885
αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.

ΗΜ. Β. διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
σώμασιν πεπλαγμένους,
ἀναυδάτῳ μένει 890
ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
* ξὺν διχόφρονι πότμῳ.

ΗΜ. Α. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος, ἀντ. β'.
στένουσι πύργοι, στένει πέδον φίλανδρον,
κτέανά τ' ἐπιγόνοις, [μενεῖ
δι' ὧν αἰνομόροις,
δι' ὧν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος. 895

ΗΜ. Β. ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὐκ
ἀμεμφία φίλοις, 900
οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

ΗΜ. Α. σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι· στρ. γ'.
σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσιν—
τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
τάφων πατρῴων λαχαί. 905

ΗΜ. Β. δόμων μάλ' ἀχὰν ἐς αὐτοὺς προπέμπει
δαϊκτὴρ γόος αὐτόστονος αὐτοπήμων,
δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής, ἐτύμως δακρυχέων 910
ἐκ φρενὸς, ἃ κλαιομένας μου μινύθει,
τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

ΗΜ. Α. πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν, ἀντ. γ'.
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας, 915
ξένων τε πάντων στίχας
πολυφθόρους ἐν δαΐ.

ΗΜ. Β. δυσδαίμονάς σφ' ἃ τεκοῦσα πρὸ πασᾶν
γυναικῶν ὁπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται, 920
παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμένα τούσδ'
ἔτεχ', οἱ δ'
ὧδ' ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνους
χερσὶν ὁμοσπόροισιν. 925

ΗΜ. Α. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι, στρ. δ'.
† διατομαῖς οὐ φίλαις,
ἔριδι μαινομένᾳ,
νείκεος ἐν τελευτᾷ.
ΗΜ. Β. πέπαυται δ' ἔχθος· ἐν δὲ γαίᾳ
ζόα φονορύτῳ μέμικται· 930
κάρτα δ' εἰσ' ὄμαιμοι.
πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
θηκτὸς σίδαρος· 935
πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς
δατητὰς Ἄρης,
ἀρὰν πατρῴαν τιθεὶς ἀλαθῆ.
ΗΜ. Α. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεοι ἀντ. δ'.
διοσδότων ἀχθέων· 940
ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
ΗΜ. Β. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
πόνοισι γενεάν· τελευτᾷ δ'
αἶδ' ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον, τετραμμένου 945
παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
ἔστακε δ' Ἄτας
τροπαῖον ἐν πύλαις ἐν αἷς
ἐθείνοντο, καὶ
δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων. 950

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝ. παισθεὶς ἔπαισας.
ΙΣ. σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.
ΑΝ. δορὶ δ' ἔκανες.
ΙΣ. δορὶ δ' ἔθανες.
ΑΝ. μελεόπονος.
ΙΣ. μελεοπαθής. 955
ΑΝ. ἴτω γόος.
ΙΣ. ἴτω δάκρυ.

ΑΝ. πρόκεισαι.
ΙΣ. κατακτάς.
ΑΝ. ἐὴ, ἐὴ, μαίνεται γόοισι φρήν. στρ. 960
ΙΣ. ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
ΑΝ. ἰώ, πόλει δακρυτὲ σύ.
ΙΣ. σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
ΑΝ. πρὸς φίλου ἔφθισο.
ΙΣ. καὶ φίλον ἔκτανες. 965
ΑΝ. διπλᾶ λέγειν.
ΙΣ. διπλᾶ δ' ὁρᾶν.
ΑΝ. † ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
ΙΣ. † πέλας αἷδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ΑΝ. ὀλοὰ λέγειν. 970
ΙΣ. ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ΧΟ. ἰώ, Μοῖρα
βαρυδότειρα μογερὰ,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ,
μέλαιν' Ἐρινὺς, ἢ μεγασθενής τις εἶ. 975
ΑΝ. ἐὴ, ἐὴ, δυσθέατα πήματα ἀντ.
ΙΣ. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.
ΑΝ. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.
ΙΣ. σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.
ΑΝ. † ἀπώλεσε δῆτα. 980
ΙΣ. καὶ τὸν ἐνόσφισεν.
ΑΝ. τάλαν γένος.
ΙΣ. τάλαν πάθος.
ΑΝ. δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.
ΙΣ. δίγγρα τριπάλτων πημάτων. 985
ΑΝ. ὀλοὰ λέγειν.
ΙΣ. ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ΧΟ. ἰώ, Μοῖρα
βαρυδότειρα μογερὰ,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ, 990
μέλαιν' Ἐρινὺς, ἢ μεγασθενής τις εἶ.
ΑΝ. σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν. ἐπῳδ.
ΙΣ. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών.

ΑΝ. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
ΙΣ. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας. 995
ΑΝ. ἰώ, ἰὼ πάνος.
ΙΣ. ἰώ, ἰὼ κακά.
ΑΝ. δώμασι
ΙΣ. καὶ χθονί.
ΑΝ. πρὸ πάντων δ' ἐμοί.
ΙΣ. καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί. 1000
ΑΝ. ἰώ, δυσπότμων.
ΙΣ. ἄναξ Ἐτεόκλεις † ἀρχαγέτα.
ΑΝ. ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι.
ΙΣ. * * *
ΑΝ. ἰώ, ἰώ, δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.
ΙΣ. ἰώ, ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός; 1005
ΑΝ. ἰώ, ὅπου 'στὶ τιμιώτατον.
ΙΣ. ἰώ, ἰώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ.

δοκοῦντα † καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς 1010
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
εἴργων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἷλετ' ἐν πόλει·
ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν. 1015
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσὶν,
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονὸς
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ· ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται 1020
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ᾖρει πόλιν.
οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν·
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα, 1025

μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝ. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
ἢν μήτις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ, 1030
ἐγώ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,
θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν· οὐδ' αἰσχύνομαι
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός. 1035
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν,
ψυχή, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί·
τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ, 1040
γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
καὐτὴ καλύψω· μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·
θάρσει· παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε. 1045

ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗ. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

ΑΝ. τράχυν· ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.

ΚΗ. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ σὺ τιμήσεις τάφῳ;

ΑΝ. ἤδη τὰ τοῦδε διατετίμηται θεοῖς. 1050

ΚΗ. οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝ. παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.

ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝ. Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν·
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει. 1055

ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΧΟ. φεῦ, φεῦ,
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐρινύες, αἴτ' Οἰδιπόδα
γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως, 1060
τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν. 1065
σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσι. τίς ἂν ταῦτα πίθοιτο;

ΗΜ. Α. δράτω τε πόλις καὶ μὴ δράτω 1070
τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη,
ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ ξυνθάψομεν
αἵδε πρόπομποι·
καὶ γὰρ γενεᾷ κοινὸν τόδ' ἄχος,
καὶ πόλις ἄλλως 1075
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜ. Β. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν 1080
μὴ 'ναπραπῆναι, μηδ' ἀλλοδαπῶν
κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσοι τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται, ὡς ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ. τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. πεποιηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν ἑκάτερον διϊσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἑνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας· τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ, ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς 5
λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι
[ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν].
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς, φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ 10
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔδροσόν τ' ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ· 15
ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ' οἶκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων, 20
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
Ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοῦ, ἰοῦ. 25
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις

ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει· 30
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι·
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῆδε βαστάσαι χερί— 35
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου 40
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν 45
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν στρατιῶτιν ἀρωγάν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις
ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων 50
στροφοδινοῦνται,
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.
ὕπατος δ' αἴων ἤ τις Ἀπόλλων 55
ἢ Πὰν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων,
ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων 60
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει Ξένιος
Ζεύς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ

γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις 65
κάμακος θήσων Δαναοῖσιν
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολείβων
[οὔτε δακρύων] ἀπύρων ἱερῶν 70
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν, ἰσχὺν
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. 75
ο τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνάσσων
ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
ὅ θ' ὑπέργηρως, φυλλάδος ἤδη
κατακαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς 80
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δὲ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη, 85
τίνος ἀγγελίας
πευθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων, 90
βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνίσχει,
φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις, 95
πελάνῳ μυχόθεν βασιλείων.
τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμις αἰνεῖν,
παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,

ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει, 100
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον,
τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην.
κύριός εἰμι θροεῖν, ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν στρ.
ἐκτελέων (ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει 105
πειθὼ μολπᾶν
ἀλκᾷ ξύμφυτος αἰὼν),
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
ξύμφρονα τάγαν, 110
πέμπει ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεῦς βασιλεῦσι νεῶν, ὁ κελαινὸς, ὅ τ' ἐξόπιν
ἀργᾶς,
φανέντες ἴκταρ μελάθρων, χερὸς ἐκ δοριπάλτου, 115
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
βοσκόμεναι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω. 120
κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς ἀντ.
Ἀτρεΐδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
πομπούς τ' ἀρχὰς,
οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
"Χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος, 125
πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον μέγα
Τροίας 130
στρατωθέν· οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ,
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισι· 135
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
τόσσον περ εὔφρων ἁ καλὰ ἐπῳδ.
δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λέοντων,

πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις 140
θηρῶν ὀβρικάλοισι [τερπνά],
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι,
δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα [στρουθῶν].
Ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα, 144
μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας ἀπλοίας
τεύξῃ, σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα· μίμνει
γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος."— 150
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ- στρ. α'. 155
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
τοῦτό νιν προσεννέπω.
οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
πάντ' ἐπισταθμώμενος,
πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος 160
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.
οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, ἀντ. α'.
παμμάχῳ θράσει βρύων,
* νῦν μὲν ἀρκέσει, πρὶν ὤν,
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια- 165
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·
τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα, τὸν πάθει μάθος στρ. β'.
θέντα κυρίως ἔχειν. 171
στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος, καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν·
δαιμόνων δέ που χάρις, 175
βιαίως σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν, ἀντ. β.
μάντιν οὔτινα ψέγων,

ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,— 180
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαϊκὸς λεὼς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων
παλιρρόχθοις ἐν Αὐλίδος τόποις,
πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρύμονος μολοῦσαι στρ. γ'.
κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι 186
βροτῶν ἄλαι,
νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων· 190
ἐπεὶ δὲ καὶ τικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον τρόμαισιν
μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας
δάκρυ μὴ κατασχεῖν·— 195
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· ἀντ. γ'.
"Βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
βαρεῖα δ', εἰ 200
τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
ῥείθροις πατρῴους χέρας βωμοῦ πέλας.
τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι, 205
ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ἀργᾷ περιόργως ἐπιθυμεῖν θέμις·
εὖ γὰρ εἴη." 210
ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον, στρ. δ'.
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν,
ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω,—
βροτοῖς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις 215
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων,—
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς,
γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν,

καὶ προτέλεια ναῶν.
λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους ἀντ. δ'. 220
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ'
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
φράσεν δ' ἀόζους πατὴρ μετ' εὐχὰν
δίκαν χειμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ 225
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
τε καλλιπρῴρου φυλακὰν κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις
βίᾳ χαλίνων τ' ἀναύδῳ μένει. στρ. ε'.
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα, 230
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων
ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ,
πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
θέλουσ'· ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους 235
ἔμελψεν, ἁγνᾷ δ' ἀπαύρωτος αὐδᾷ πατρὸς
φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
παιῶνα φίλως ἐτίμα.
τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω· ἀντ. ε'.
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι. 240
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
μαθεῖν ἐπιρρέπει· τὸ μέλλον δ',
† ἐπεὶ σὺ γένοιτ' ἂν λύσις, προχαιρέτω·
ἴσον δὲ τῷ προστένειν·
τορὸν γὰρ ἥξει † ξύνορθρον αὐγαῖς. 245
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὖ πρᾶξις, ὡς
θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἕρκος.
ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν 250
γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία, 255
Ἕως γένοιτο μητρὸς Εὐφρόνης πάρα.
πείσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟ. πῶς φῄς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω; 260

ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.

ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟ. τί γὰρ τὸ πιστὸν ἐστὶ τῶνδέ σοι τέκμαρ;

ΚΛ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις; 265

ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛ. παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟ. ποιου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;

ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω. 270

ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΚΛ. Ἥφαιστος, Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον 275
Ἄθῳον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε πόντον ὥστε νωτίσαι
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν,
πεύκη τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥς τις ἥλιος,
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς· 280
ὁ δ οὔ τι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω, 285
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην

φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνός λέπας,
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός. 290
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
λιμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὥτρυνε θεσμὸν μὴ † χρονίζεσθαι πυρός. 295
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εὖτ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς· 300
κἄπειτ' Ἀτρειδῶν εἰς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ', οὐκ ἄπαπτον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών. 305
τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τε σοὶ λέγω,
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟ. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι·
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγεις, πάλιν. 310

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταὐτῷ κύτει
διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φιλως προσεννέποις·
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα 315
φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε, καὶ φυταλμίων
παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον· 320
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς 5
λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι
[ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν].
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς, φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ 10
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ· 15
ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων, 20
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
Ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοῦ, ἰοῦ. 25
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις

ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει· 30
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι·
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῆδε βαστάσαι χερί— 35
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου 40
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν 45
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν στρατιῶτιν ἀρωγάν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις
ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων 50
στροφοδινοῦνται,
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.
ὕπατος δ' αἴων ἤ τις Ἀπόλλων 55
ἢ Πὰν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων,
ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων 60
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει Ξένιος
Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ

γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις 65
κάμακος θήσων Δαναοῖσιν
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολείβων
[οὔτε δακρύων] ἀπύρων ἱερῶν 70
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν, ἰσχὺν
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. 75
ὁ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνάσσων
ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
ὅ θ' ὑπέργηρως, φυλλάδος ἤδη
κατακαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς 80
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δὲ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη, 85
τίνος ἀγγελίας
πευθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων, 90
βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνίσχει,
φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις, 95
πελάνῳ μυχόθεν βασιλείων·
τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμις αἰνεῖν,
παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,

ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει, 100
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον,
τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην.
κύριός εἰμι θροεῖν, ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν στρ.
ἐκτελέων (ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει 105
πειθὼ μολπᾶν
ἀλκᾷ ξύμφυτος αἰών),
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
ξύμφρονα τάγαν, 110
πέμπει ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεῦς βασιλεῦσι νεῶν, ὁ κελαινὸς, ὅ τ' ἐξόπιν
ἀργᾶς,
φανέντες ἴκταρ μελάθρων, χερὸς ἐκ δοριπάλτου, 115
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
βοσκόμεναι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω. 120
κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς ἀντ.
Ἀτρεΐδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
πομπούς τ' ἀρχὰς,
οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
"Χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος, 125
πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον μέγα
Τροίας 130
στρατῳθέν· οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ,
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισι· 135
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
τόσσον περ εὔφρων ἁ καλὰ ἐπῳδ.
δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων,

πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις 140
θηρῶν ὀβρικάλοισι [τερπνά],
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι,
δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα [στρουθῶν].
Ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα, 144
μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας ἀπλοίας
τεύξῃ, σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα· μίμνει
γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος."— 150
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ- στρ. α'. 155
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
τοῦτό νιν προσεννέπω.
οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
πάντ' ἐπισταθμώμενος,
πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος 160
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.
οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, ἀντ. α'.
παμμάχῳ θράσει βρύων,
* νῦν μὲν ἀρκέσει, πρὶν ὤν,
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια- 165
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·
τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα, τὸν πάθη μάθος στρ. β'.
θέντα κυρίως ἔχειν. 171
στάζει δ' ἐν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος, καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν·
δαιμόνων δέ που χάρις, 175
βιαίως σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν, ἀντ. β'.
μάντιν οὔτινα ψέγων,

ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,— 180
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαϊκὸς λεὼς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων
παλιρρόχθοις ἐν Αὐλίδος τόποις,
πνοαὶ δ' ἀπὸ Σπρύμονος μολοῦσαι στρ. γ'.
κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι 186
βροτῶν ἄλαι,
νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων· 190
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον τρόμαισιν
μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας
δάκρυ μὴ κατασχεῖν·— 195
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· ἀντ. γ'.
"Βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
βαρεῖα δ', εἰ 200
τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
ῥείθροις πατρῴους χέρας βωμοῦ πέλας.
τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι, 205
ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ἀργᾷ περιόργως ἐπιθυμεῖν θέμις·
εὖ γὰρ εἴη." 210
ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον, στρ. δ'.
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν
τὸ παντότολμον φροκεῖν μετέγνω,—
βροτοῖς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις 215
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων,—
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς,
γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν,

καὶ προτέλεια ναῶν.
λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους ἀντ. δ'. 220
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ'
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
φράσεν δ' ἀόζους πατὴρ μετ' εὐχὰν
δίκαν χειμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ 225
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
τε καλλιπρῴρου φυλακὰν κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις
βίᾳ χαλίνων τ' ἀναύδῳ μένει. στρ. ε'.
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα, 230
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων
ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ,
πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
θέλουσ'· ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους 235
ἔμελψεν, ἁγνᾷ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς
φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
παιῶνα φίλως ἐτίμα.
τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω· ἀντ. ε'.
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι. 240
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
μαθεῖν ἐπιρρέπει· τὸ μέλλον δ',
† ἐπεὶ οὐ γένοιτ' ἂν λύσις, προχαιρέτω·
ἴσον δὲ τῷ προστένειν·
τορὸν γὰρ ἥξει † ξύνορθρον αὐγαῖς. 245
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὖ πρᾶξις, ὡς
θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἕρκος.
ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν 250
γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία, 255
Ἕως γένοιτο μητρὸς Εὐφρόνης πάρα.
πείσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. πῶς φῄς; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω; 260
ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
ΧΟ. τί γὰρ τὸ πιστὸν ἐστὶ τῶνδέ σοι τέκμαρ;
ΚΛ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
ΧΟ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις; 265
ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
ΧΟ. ποιου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω. 270
ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
ΚΛ. Ἥφαιστος, Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον 275
Ἄθῳον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε πόντον ὥστε νωτίσαι
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν,
πεύκη τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥς τις ἥλιος,
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς· 280
ὁ δ οὔ τι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω, 285
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην

φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας,
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός. 290
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
λιμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ † χρονίζεσθαι πυρός. 295
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εὖτ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς· 300
κἄπειτ' Ἀτρειδῶν εἰς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ', οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών. 305
τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τε σοὶ λέγω,
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟ. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι·
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγεις, πάλιν. 310

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταὐτῷ κύτει
διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φιλως προσεννέποις·
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα 315
φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε, καὶ φυταλμίων
παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον· 320
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,

ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασι 325
ναίουσιν, ἤδη τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δυσδαίμονες
ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς θεῶν θ' ἱδρύματα, 330
οὐτᾶν ἑλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
πορθεῖν ἃ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας,
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. 335
θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν· 340
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
ἐγὼ δ', ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια,
θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι·
χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων. 345

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργους ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι 350
μέγα δουλείας
γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
Δία τοι Ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν 355
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.
Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν· στρ. α'.
πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.
ἔπραξαν ὡς ἔκραναν. οὐκ ἔφα τις 360

θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν,
ὅσους ἀθίκτων χάρις
πατοῦθ· ὃ δ' οὐκ εὐσεβής.
πέφανται δ' ἐκγόνοις 365
ἀτολμήτως Ἄρη
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων θωμάτων ὑπέρφευ
ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή-
μαντον, ὥστε καὶ παρκεῖν 370
εὖ πραπίδων λαχόντα·
οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι μέγαν δίκας βωμὸν εἰς ἀφάνειαν. 375
βιᾶται δ' ἀ τάλαινα πειθὼ, ἀντ. α'.
προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας·
ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δὲ φῶς αἰνολαμπὲς σίνος· 380
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς
μελαμπαγὴς πέλει
δικαιωθεὶς, ἐπεὶ
διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν, 385
πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
οἷος καὶ Πάρις, ἐλθὼν 390
εἰς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,
ἠσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός.
λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας στρ. β'.
κλόνους τε καὶ λογχίμους ναυβάτας ὁπλισμοὺς, 395
ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν,
βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
"Ἰώ, ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι· 400

ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
πάρεστι † σῖγ', ἄτιμος ἀλλ' ἀλοίδορος,
† ἄλγιστ' ἀφειμέναν ἰδών,
πόθῳ δ' ὑπερποντίας
φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν· 405
εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.
ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες ἀντ. β'. 410
πάρεισι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
μάταν γὰρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν,
παραλλάξασα διὰ χερῶν
βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις." 415
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη
τάδ' ἐστὶ, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
τὸ πᾶν δ' ἀπ' αἴας Ἑλλάδος ξυνορμένοις
πένθεια τλησικάρδιος
δόμων ἑκάστου πρέπει. 420
πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἦπαρ·
οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. 425
ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων, στρ. γ'.
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φιλοισι πέμπει βαρὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον, ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας
εὐθέτου. 430
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-
δρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις·
τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ-
λοτρίας διαὶ γυναικός· 435
τὰ δὲ σῖγά τις βαΰζει·
φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
προδίκοις Ἀτρείδαις.

οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γᾶς 440
εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχθρὰ δ' ἔχονταν ἔκρυψεν.
βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ, ἀντ. γ'.
δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου 445
μέριμνα νυκτηρεφές.
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοί· κελαιναὶ δ'
Ἐρινύες χρόνῳ
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου 450
τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' αἴστοις
τελέθοντος οὔτις ἀλκά.
τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὖ
βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
Διόθεν κεραυνός. 455
κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.
πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου ἐπῳδ.
πόλιν διήκει θοὰ 460
βάξις· εἰ δ' ἐτητύμως,
τίς οἶδεν, εἴτε θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος;
τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν
νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ' 465
ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;
γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος ἐπινέμεται
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον 470
γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.
τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας. 475

κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος, δυψία κόνις, τάδε,
ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός, 480
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. 485

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός·
δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. 490
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὕπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη.
ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος, 495
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός. 500
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι·
εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασι
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων 505
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.

βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα, 510
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς, εὐδαίμων ἀνὴρ
ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις 515
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον·
ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἡμαρτε, καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον·
διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἁμάρτια. 520

ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν, χαῖρε, τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

ΚΗ. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.

ΧΟ. ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου. 525

ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.

ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένοι.

ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;

ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.

ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν, στύγος στρατῷ; 530

ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;

ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μέν τις εὖ λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν, 535
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ, πλὴν θεῶν,
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους,—τί δ' οὐ
στένοντες, οὐ λαχόντες ἤματος μέρος; 540
τὰ δ' αὖτε χέρσῳ, καὶ προσῆν πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι
δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.

χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσὼν—
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος· 550
παροίχεται δὲ τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
τὸ μήποτ' ἀῦθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ. 555
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει·
ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει,
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
"Τροίαν ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος 560
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος."
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον. 565

ΧΟ. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛ. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο, 570
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν·
καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, Φρυκτωρῶν δία
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. 575
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην·
ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα. 580
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;

ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι, (τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν, 535
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
πύλας ἀνοῖξαι;) ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει,
ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει.
γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν,
οἵαντερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα 540
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκὸς βαφάς. 545
τοιόσδ' ὁ κόμπος, τῆς ἀληθείας γέμων,
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟ. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ' εἰπὲ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι, 600
εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥξει ξὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ,
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις; 605

ΚΗ. σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

ΧΟ. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ; 610

ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.

ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;

ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς, 615
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.

ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ

ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;

ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν. 620
ὅταν δ' ἀπενκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,—
πόλει μὲν ἕλκος ἐν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ, 625
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα,—
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων·
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πάλιν— 630
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;
ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
Πῦρ καὶ Θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν. 635
ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά·
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρῄκιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι, τυφῶ ξὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
ᾤχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ. 640
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ἐ ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ', ἀκήρατον σκάφος,
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ἐρρύσατο, 645
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
ὡς μήτ' ἐν ὁρμῷ κύματος ζάλην ἔχειν,
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ' ἁδὴν πόντιον πεφευγότες, 650
λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.

καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας· τί μήν; 655
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταὐτ' ἔχειν δοξάζομεν.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα· Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν·
εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς 660
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι ταληθῆ κλύων.

ΧΟ. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως— στρ. α'.
μή τις, ὄντιν' οὐχ ὁρῶμεν, προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων;—
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ'
Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως 670
ἐλέναυς, ἔλανδρος, ἐλέπτολις,
ἐκ τῶν ἀβροτίμων
προκαλυμμάτων ἔπλευσε
Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ.
πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ 675
κατ' ἴχνος πλάταν ἄφαντον
κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς ἐπ' † ἀκριτοφύλλους
δι' ἔριν αἱματόεσσαν. 680
Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρθώνυμον τελεσίφρων ἀντ. α'.
μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς
πρασσομένα τὸ νυμφότιμον 685
μέλος ἐκφάτως τίοντας
ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρπεν
γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ 690
πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλήσκου-
σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
πάμπροσθ' ἃ πολύθρηνον αἰῶν' ὧν ἀμφὶ πολιτῶν
μέλεον αἷμ' ἀναστλῶσα. 695

ἔθρεψεν δὲ λέοντα στρ. β'.
σίνιν δόμοις ἀγάλακτον
τὼς ἀνὴρ φιλόμαστον,
ἐν βιότου προτελείοις
ἄμερον, εὐφιλόπαιδα, 700
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
νεοτρόφου τέκνου δίκαν, 703
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.
χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἀντ. β'.
ἔθος τὸ πρὸς τοκέων· χά-
ριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων
μηλοφόνοισιν † ἄσαισιν
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν· 710
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις,
μέγα σίνος πολυκτόνον·
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη. 715
πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν στρ. γ'.
λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος· 720
παρακλίνασ' ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτὰς,
δύσεδρος καὶ δυσόμιλος συμένα Πριαμίδαισιν
πομπᾷ Διὸς ξενίου 725
νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.
παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος ἀντ. γ'.
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει 730
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί· τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
μέτα μὲν πλείονα τίκτει, σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ. 735
οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος αἰεί.

φιλεῖ δὲ τίκτειν Ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά- στρ. δ'.
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
Ὕβριν τότ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύριον μόλῃ· 740
νέα δ' ἔφυσεν Κόρον,
δαίμονά τ' ἄμαχον, ἀπόλεμον,
ἀνίερον Θράσος, μελαίνα μελάθροισιν Ἄτα, 745
εἰδομένα τοκεῦσιν.
Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν, ἀντ. δ'.
τὸν δ' ἐναίσιμον τίει [βίον.]
τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν 750
παλιντρόποις ὄμμασιν
λιποῦσ' ὅσια προσέμολε,
δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ.
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ. 755
ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον,
πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
καιρὸν χάριτος; 760
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι δίκην παραβάντες.
τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται· 765
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς
τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας 770
ὕδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
σὺ δέ μοι τότε μὲν, στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ', οὐκ ἐπικεύσω,
κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων, 775
θράσος ἐκ θυσιῶν
ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων·

νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
εὔφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος 780
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου, δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν 785
Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κλύοντες ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
εἰς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
ἐλπὶς προσῄει χεῖλος οὐ πληρουμένῳ. 790
καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
ἄτης θυηλαὶ ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν· ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους 795
ἐφραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς εἵνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ἵππου νεοσσός, ἀσπιδοστρόφας λεώς,
πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων 800
ἅδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεικα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ ξυνήγορόν μ' ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε, 805
φιλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνων σέβειν.
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος
ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον·
τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει. 810
εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι,

ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί·
μόνος δ' Ὀδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος· 815
εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς,
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες, ἐν πανηγύρει
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον· 820
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι, 825
οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛ. Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει 830
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ' ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἥσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακὸν, 835
πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο 840
φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
τρισώματος τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξῃύχει λαβὼν, 845
ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων

πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ, 850
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε·
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν 855
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέν τοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι 860
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.
ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην 865
ῥιπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν, ταῦτα πάντα τλᾶσ', ἀπενθήτῳ φρενὶ
λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης 870
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
τερπνὸν δὲ ταναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν. 875
τοιοῖσδε τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεσθα· νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὦ 'ναξ, Ἰλίου πορθήτορα. 880
δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,

ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη.
τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη 885
θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱμαρμένα.
ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας. 890
καὶ τἄλλα, μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί·
μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει. θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών· 895
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ.
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν 900
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ.
ΚΛ. καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
ΑΓ. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ. 905
ΚΛ. ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε.
ΑΓ. εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
ΚΛ. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν;
ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
ΚΛ. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῇς ψόγον. 910
ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛ. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. οὔ τοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις; 915
ΚΛ. πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.
ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν θεῶν

μη τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. 920
πολλὴ γὰρ αἰδὼς † στρωματοφθορεῖν ποσὶν
φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' ἐσκόμιζε. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται. 925
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὕτη δὲ, πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σου κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν. 930

ΚΛ. ἔστιν θάλασσα—τίς δέ νιν κατασβέσει;—
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος. 935
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν ηὐξάμην,
δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένῃ.
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα Σειρίου κυνός. 940
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς γ' ἀπ' ὀμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου. 945
Ζεῦ, Ζεῦ Τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟ. τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως στρ. α'.
δεῖγμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται, 950
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδὰ,
οὐδ' ἀποπτύσαι, δίκαν
δυσκρίτων ὀνειράτων,
θάρσος εὐπιθὲς ἴζει
φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπὶ 955

πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
ψαμμίας ἀκάτας παρή-
βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
ὥρτο ναυβάτας στρατός.
πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων ἀντ. α'. 960
νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ
θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος. 965
σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει,
πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
δίναις κυκλούμενον κέαρ.
εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς * τὸ πᾶν
ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν 970
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.
μάλα γέ τοι τὸ † μεγάλας ὑγείας στρ. β'.
ἀκόρεστον τέρμα, νόσος γὰρ * ἀεὶ
γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
καὶ πότμος εὐθυπορῶν 975
ἀνδρὸς ἔπαισεν * *
* * ἄφαντον ἕρμα.
καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου, 980
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος,
πημονᾶς γέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
πολλά τοι δόσις
ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν 985
νῆστιν ὤλεσεν νόσον.
τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἅπαξ θανάσιμον ἀντ. β'.
προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
τῶν φθιμένων ἀνάγειν

Ζεὺς † ἂν ἔπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν, 995
προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμαλγής τε καὶ
οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν, 1000
ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛ. εἴσω κομίζου καὶ σύ· Κασσάνδραν λέγω·
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας. 1005
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις· 1010
οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
ἔχεις, παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων 1015
πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛ. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μή, χελιδόνος δίκην,
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟ. ἔπου· τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει. 1020
πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.

ΚΛ. οὔ τοι θυραίᾳ τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου,
ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν. 1025
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει·
εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον,

σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.
ΧΟ. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου. 1030
ΚΛ. ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμωθήσομαι. 1035
ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὀτοτοτοῖ, πόποι, δᾶ. στρ. α'.
ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον. 1040
ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.
ΚΑ. ὀτοτοτοῖ, πόποι, δᾶ. ἀντ. α'.
ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.
ΧΟ. ἥδ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ, 1045
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παρασταθεῖν.
ΚΑ. 'Απόλλων, 'Απόλλων στρ. β'.
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός·
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν. 1050
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὸν φρενί.
ΚΑ. 'Απόλλων, 'Απόλλων ἀντ. β'.
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
ΧΟ. πρὸς τὴν 'Ατρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς, 1055
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.
ΚΑ. ἆ ἆ, στρ. γ'.
μισόθεον μὲν οὖν· πολλὰ συνίστορα
αὐτοφόνα κακὰ καὶ ἀρτάναι·
ἀνδροσφαγεῖον καὶ πέδου ῥαντήριον. 1060
ΧΟ. ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη, κυνὸς δίκην,

εἶναι· ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΛ. ἆ ἆ, ἀντ. γ'.

μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι,—

κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς 1065

ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

ΧΟ. ἦ μὴν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι

ἥμεν· προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.

ΚΛ. ἰώ, πόποι, τί ποτε μήδεται; στρ. δ'.

τί τόδε νέον ἄχος μέγα; 1070

μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν,

ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον· ἀλκὰ δ'

ἑκὰς ἀποστατεῖ.

ΧΟ. τούτων ἄιδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων·

ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ. 1075

ΚΛ. ἰώ, τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς, ἀντ. δ'.

τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν

λουτροῖσι φαιδρύνασα—πῶς φράσω τέλος;

τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ

χερὸς ὀρέγματα. 1080

ΧΟ. οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων

ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΛ. ἐὲ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στρ. ε'.

ἢ δίκτυόν τί γ' Ἅιδου;

ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία 1085

φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει

κατολολύξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει στρ. στ'.

ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.

ἐπὶ δὲ καρδίαν ἕδραμε κροκοβαφὴς 1090

σταγὼν, ἅτε † καιρία πτώσιμος

ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.

ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ΚΛ. ἆ ἆ, ἰδοὺ, ἰδού· ἄπεχε τῆς βοὸς ἀντ. ε'.

τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν 1095

μελαγκέρῳ λαβοῦσα μηχανήματι

τύπτει· πίπτει δ' * ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.

δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.

ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος ἀντ. στ'.
εἶναι· κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε. 1100
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
φόβον φέρουσιν μαθεῖν. 1104

ΚΛ. ἰώ, ἰώ, ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι· στρ. ζ'.
τὸ γὰρ ἐμὸν θροεῖς πάθος ἐπεγχέας.
ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες
οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην; τί γάρ;

ΧΟ. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ- στρ. η'.
φὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς 1110
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ ταλαίναις φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον.

ΚΛ. ἰώ, ἰώ, λιγείας μόρον ἀηδόνος· ἀντ. ζ'.
περίβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας 1116
θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις ἀντ. η'.
ματαίους δύας, 1120
τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς, ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας;

ΚΛ. ἰὼ γάμοι, γάμοι στρ. θ'.
Πάριδος, ὀλέθριοι φίλων. 1126
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν·
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν'
ἠνυτόμαν τροφαῖς·
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε καχερουσίους 1130
ὄχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.

ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω; στρ. ι'.
νεογνὸς † ἀνθρώπων μάθοι.

πέπληγμαι δ ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ,
δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας, 1135
θαύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ΚΑ. ἰὼ πόνοι, πόνοι ἀντ. θ'.
πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.
ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς,
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων. ἄκος δ' 1140
οὐδὲν ἐπήρκεσαν,
τὸ μὴ πόλιν μὲν, ὥσπερ οὖν ἔχει, παθεῖν·
ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

ΧΟ. ἑπόμενα προτέροις τάδ' ἐπεφημίσω. ἀντ. ι'.
καί τίς σε κακοφρονῶν τίθη- 1145
σι δαίμων, ὑπερθεν βαρὺς ἐμπίτνων,
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα·
τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς, νεογάμου νύμφης δίκην· 1150
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἐσήξειν, ὥστε κύματος δίκην
κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν 1155
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
ξύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα, κῶμος ἐν δόμοις μένει 1160
δύσπεμπτος ἔξω ξυγγόνων Ἐρινύων.
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι,
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
ξυνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ † κυρῶ τι τοξότης τις ὥς; 1165
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τὸ μὴ εἰδέναι
λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγὲν,

παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου, 1170
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;
ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. 1175
ΧΟ. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
ΧΟ. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἦλθετον νόμῳ;
ΚΑ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
ΧΟ. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη; 1180
ΚΑ. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
ΧΟ. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;
ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.
ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
ΚΑ. ἰοῦ ἰοῦ, ὦ ὦ κακά. 1185
ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις * * *.
ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες ὥσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων, 1190
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
ξὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον 1195
οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισήτης κυνὸς
λέξασα κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην 1200
Ἄτης λαθροίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
ἐστίν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην, 1205

θύουσαν Ἅιδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἀρὰν
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ; 1210
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.

ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει
κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα· 1215
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

ΚΛ. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟ. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΛ. ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟ. οὐκ, εἰ παρέσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πω. 1220

ΚΛ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;

ΚΛ. ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΛ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν. 1225

ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα, δυσμαθῆ δ' ὅμως.

ΚΛ. παπαῖ· οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον· οἷ ἐγώ, ἐγώ.
αὕτη δίπους λέαινα, συγκοιμωμένη
λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ, 1230
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ
ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε 1235
καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· † ἄγ' ὧδ' ἄμ' ἕψομαι.
ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ', Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ 1240
χρηστηρίων ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με

κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
φίλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀγύρτρια,
πτωχὸς, τάλαινα, λιμοθνὴς ἠνεσχόμην. 1245
καὶ νῦν ὁ μάντις, μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. 1250
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας, 1255
ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω,
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἶχον πόλιν,
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει; 1260
ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Ἅιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω.
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε. 1265

ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
γύναι, μακρὰν ἔτεινας· εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνον πλέω. 1270

ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.

ΚΑ. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

ΚΑ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.

ΧΟ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ. 1275

ΚΑ. ἰώ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑ. φεῦ, φεῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
ΚΑ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ. 1280
ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.
ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάισμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος. 1285
ἰώ, ξένοι.
οὔ τοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ
ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ. 1290
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.
ΚΑ. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν, οὐ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις 1295
ἐχθροῖς φονεῦσι † τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ
δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιᾷ τις ἂν πρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν. 1300
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.
ΧΟ. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
Μηκέτ' ἐσέλθῃς τάδε φωνῶν. 1305
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου,
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει·
νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων 1310
ποινὰς θανάτων ἐπικραίνει,
τίς ἂν εὔξαιτο † βροτὸς ὢν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκούων;

ΑΓ. ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
ΧΟ. σίγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
ΑΓ. ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.
ΧΟ. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.
ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
ΧΟ. α'. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
ΧΟ. β'. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεορρύτῳ ξίφει.
ΧΟ. γ'. κἀγώ, τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὤν,
ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ΧΟ. δ'. ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
ΧΟ. ε'. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
ΧΟ. στ'. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι περί.
ΧΟ. ζ'. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
ΧΟ. η'. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
ΧΟ. θ'. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
ΧΟ. ι'. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
ΧΟ. ια'. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθεῖσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
ΧΟ. ιβ'. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
ΚΛ. πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
φράξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νίκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·

ἔστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις. 1350
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνασθαι μόρον.
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμωγμάτοιν 1355
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἅιδου, νεκρῶν σωτῆρος, εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν 1360
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ διοσδότῳ
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι. 1365
εἰ δ' ἦν πρεπόντως ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν·
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος, 1370
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω—σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
ὅμοιον—οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς 1375
πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

ΧΟ. τί κακόν, ὦ γύναι, στρ.
χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὄρμενον 1380
τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀρὰς
ἀπέδικες; ἀπέταμες,
ἀπόπολις δ' ἔσει,
μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ 1385

καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀρὰς,
οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
ὃς οὐ προτιμῶν ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ 1390
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρὴν σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης 1395
ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεὸς,
γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ, ἀντ.
περίφρονα δ' ἔλακες, ὥσπερ οὖν 1400
φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται,
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος ἐμπρέπειν
ἀτίετον· ἔτι σε χρὴ
στερομέναν φίλων
τύμμα τύμματι τῖσαι. 1405

ΚΛ. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην, Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς 1410
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
κεῖται, γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος, 1415
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλοις δὲ σελμάτων
ἰσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην·
ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνου δίκην,
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον 1420
κεῖται φιλήτωρ τῷδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν

εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος, στρ. α'.
μηδὲ δεμνιοτήρης,
μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν 1425
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου,
[καὶ] πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί;
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.
ἰὼ ἰὼ παράνους Ἑλένα, στρ. β'.
μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς 1431
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ,
νῦν δὲ τελείαν

* * * *

† πολύμναστον ἐπηνθίσω [στρ. γ'.]
δι' αἷμ' ἄνιπτον 1435
ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
ἔρις ἐρίδματος, ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου στρ. δ'.
τοῖσδε βαρυνθείς·
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς, 1440
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ',
ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυί- ἀντ. α'.
οισι Ταυταλίδαισιν, 1445
κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν
[μοι] κόρακος ἐχθροῦ σταθεὶς ἐκνόμως
ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται * * 1450

ΚΛ. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην, ἀντ. δ'.
τὸν τριπάχυιον
δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων·
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείρᾳ τρέφεται· πρὶν καταλῆξαι 1455
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχωρ.

ΧΟ. ἦ μέγαν † οἴκοις τοῖσδε στρ. ε.
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
φεῦ, φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου.
ἰώ, ἰή, διαὶ Διὸς 1461
παναιτίου, πανεργέτα·
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς
τελεῖται; τί τῶνδ᾽
οὐ θεόκραντόν ἐστιν; 1465
ἰὼ ἰώ, στρ. στ.
βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ᾽ εἴπω;
κεῖσαι δ᾽ ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ᾽
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. 1470
ὦ μοί μοι, κοίταν τάνδ᾽ ἀνελεύθερον, στρ. ζ.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν. στρ. η.
μὴ δ᾽ ἐπιλεχθῇς 1475
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ᾽ ἄλοχον·
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ᾽ ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως, χαλεποῦ θοινατῆρος,
τόνδ᾽ ἀπέτισεν, 1480
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.
ΧΟ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ ἀντ. ε.
τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ; πῶ; πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ᾽ ἂν ἀλάστωρ. 1485
βιάζεται δ᾽ ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἄρης, ὅποι δίκαν
προβαίνων πάχνᾳ
κουροβόρῳ παρέξει. 1490
ἰὼ ἰώ, ἀντ. στ.
βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ᾽ εἴπω;
κεῖσαι δ᾽ ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ᾽

ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. 1485
ὦ μοί μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, ἀντ. ζ'.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ΚΛ. [οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
τῷδε γενέσθαι,] 1500
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην ἀντ. η'.
οἴκοισιν ἔθηκ';
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν
τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειάν τ'
† ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων,
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω, 1505
ξιφοδηλήτῳ
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.
ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς στρ. θ'.
εὐπάλαμον μέριμναν,
ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου. 1510
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.
ἰὼ γᾶ, γᾶ, εἴθε μ' ἐδέξω, ἀντ. β'.
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου 1516
δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.
τίς ὁ θάψων νιν, τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι 1520
τλήσει, κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὐτῆς
ἀποκωκῦσαι, ψυχῇ τ' ἄχαριν
χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;
τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ [ἀντ. γ'.]
ξὺν δακρύοις ἰάπτων 1526
ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;
ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν στρ. ι'.
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσεν, * ἡμεῖς καὶ καταθάψομεν, 1530

οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
θυγατὴρ, ὡς χρὴ,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων, 1535
περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΧΟ. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. ἀντ. θ'.
δύσμαχα δ' ἐστὶ κρῖναι·
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μίμνει δὲ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς, 1540
παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ·
τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος πρὸς ἄτᾳ.

ΚΛ. εἰς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ ἀντ. ι'.
χρησμόν· ἐγὼ δ' οὖν 1545
ἐθέλω, δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
ὅρκους θεμένη, τάδε μὲν στέργειν,
δύστλητά περ ὄνθ'· ὁ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν. 1550
κτεάνων τε μέρος
βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
ἀλληλοφόνους
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου· 1555
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς. 1560
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατὴρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὐτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων·

θύουσαν Ἅιδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἀρὰν
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ; 1210
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.

ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει
κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα· 1215
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

ΚΛ. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟ. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΛ. ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟ. οὔκ, εἰ παρέσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πω. 1220

ΚΛ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;

ΚΛ. ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΛ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν. 1225

ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα, δυσμαθῆ δ' ὅμως.

ΚΛ. παπαῖ· οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον· οἰ ἐγώ, ἐγώ.
αὕτη δίπους λέαινα, συγκοιμωμένη
λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ, 1230
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ
ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε 1235
καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· † ἄγ' ὧδ'· ἄμ' ἕψομαι.
ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ', Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ 1240
χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με

κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
φίλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀγύρτρια,
πτωχὸς, τάλαινα, λιμοθνὴς ἠνεσχόμην. 1245
καὶ νῦν ὁ μάντις, μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. 1250
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας, 1255
ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω,
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἶχον πόλιν,
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει; 1260
ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Ἅιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω.
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε. 1265

ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
γύναι, μακρὰν ἔτεινας· εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὖ, ξένοι, χρόνον πλέω. 1270

ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.

ΚΑ. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

ΚΑ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.

ΧΟ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ. 1275

ΚΑ. ἰώ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑ. φεῦ, φεῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
ΚΑ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ. 1280
ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.
ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάισμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος. 1285
ἰώ, ξένοι.
οὔ τοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ
ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ. 1290
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.
ΚΑ. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν, οὐ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις 1295
ἐχθροῖς φονεῦσι † τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ
δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιᾷ τις ἂν πρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν. 1300
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.
ΧΟ. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
Μηκέτ' ἐσέλθῃς τάδε φωνῶν. 1305
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου,
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει·
νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων 1310
ποινὰς θανάτων ἐπικραίνει,
τίς ἂν εὔξαιτο † βροτὸς ὢν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκούων;

ΑΓ. ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
ΧΟ. σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος; 1315
ΑΓ. ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.
ΧΟ. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.
ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
ΧΟ. α'. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. 1320
ΧΟ. β'. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεορρύτῳ ξίφει.
ΧΟ. γ'. κἀγώ, τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὤν,
ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ΧΟ. δ'. ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς 1325
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
ΧΟ. ε'. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
ΧΟ. στ'. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι περί. 1330
ΧΟ. ζ'. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
ΧΟ. η'. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
ΧΟ. θ'. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ· 1335
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
ΧΟ. ι'. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
ΧΟ. ια'. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθεῖσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. 1340
ΧΟ. ιβ'. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
ΚΛ. πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις 1345
δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
φράξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νίκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·

ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις. 1350
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνασθαι μόρον.
ἄπειρον ἀμφίβλητρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμωγμάτοιν 1355
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἅιδου, νεκρῶν σωτῆρος, εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν 1360
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ διοσδότῳ
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι. 1365
εἰ δ' ἦν πρεπόντως ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν·
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος, 1370
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω—σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
ὅμοιον—οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς 1375
πόσις, νεκρὸς δὲ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

ΧΟ. τί κακὸν, ὦ γύναι, στρ.
χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὅρμενον 1380
τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀρὰς
ἀπέδικες; ἀπέταμες,
ἀπόπολις δ' ἔσει,
μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ 1385

καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀρὰς,
οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
ὃς οὐ προτιμῶν ὥσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ 1390
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης 1395
ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεὸς,
γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Ο. μεγαλόμητις εἶ, ἀντ.
περίφρονα δ' ἔλακες, ὥσπερ οὖν 1400
φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται,
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος ἐμπρέπειν
ἀτίετον· ἔτι σε χρὴ
στερομέναν φίλων
τύμμα τύμματι τῖσαι. 1405

Λ. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην, Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
οὗ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς 1410
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
κεῖται, γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος, 1415
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλοις δὲ σελμάτων
ἰσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην·
ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνου δίκην,
τὸν ἴστατον μέλψασα θανάσιμον γόον 1420
κεῖται φιλήτωρ τῷδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν

εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος, στρ. α'.
μηδὲ δεμνιοτήρης,
μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν 1425
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου,
[καὶ] πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί;
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.
ἰὼ ἰὼ παράνους Ἑλένα, στρ. β'.
μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς 1431
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ,
νῦν δὲ τελείαν

* * * *

† πολύμναστον ἐπηνθίσω [στρ. γ'.]
δι' αἷμ' ἄνιπτον 1435
ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
ἔρις ἐρίδματος, ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου στρ. δ'.
τοῖσδε βαρυνθείς·
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς, 1440
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ',
ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυί- ἀντ. α'.
οισι Ταντα λίδαισιν, 1445
κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν
[μοι] κόρακος ἐχθροῦ σταθεὶς ἐκνόμως
ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται * * 1450

ΚΛ. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην, ἀντ. δ'.
τὸν τριπάχυιον
δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων·
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείρᾳ τρέφεται· πρὶν καταλῆξαι 1455
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχωρ.

ΧΟ. ἦ μέγαν † οἴκοις τοῖσδε στρ. ε.
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
φεῦ, φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου.
ἰώ, ἰὴ, διαὶ Διὸς 1461
παναιτίου, πανεργέτα·
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς
τελεῖται; τί τῶνδ᾽
οὐ θεόκραντόν ἐστιν; 1465
ἰὼ ἰώ, στρ. στ΄.
βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ᾽ εἴπω;
κεῖσαι δ᾽ ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ᾽
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. 1470
ὦ μοί μοι, κοίταν τάνδ᾽ ἀνελεύθερον, στρ. ζ΄.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν. στρ. η΄.
μὴ δ᾽ ἐπιλεχθῇς 1475
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ᾽ ἄλοχον·
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ᾽ ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως, χαλεποῦ θοινατῆρος,
τόνδ᾽ ἀπέτισεν, 1480
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.
ΧΟ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ ἀντ. ε΄.
τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ; πῶ; πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ᾽ ἂν ἀλάστωρ. 1485
βιάζεται δ᾽ ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἄρης, ὅποι δίκαν
προβαίνων πάχνᾳ
κουροβόρῳ παρέξει. 1490
ἰὼ ἰώ, ἀντ. στ΄.
βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ᾽ εἴπω;
κεῖσαι δ᾽ ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ᾽

ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. 1495

ὦ μοί μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, ἀντ. ζ'.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛ. [οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
τῷδε γενέσθαι,] 1500

οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην ἀντ. η'.
οἴκοισιν ἔθηκ';
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν
τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειάν τ'
† ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων,
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω, 1505
ξιφοδηλήτῳ
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.

ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς στρ. θ'.
εὐπάλαμον μέριμναν,
ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου. 1510
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.
ἰὼ γᾶ, γᾶ, εἴθε μ' ἐδέξω, ἀντ. β'.
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου 1516
δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.
τίς ὁ θάψων νιν, τίς ὁ θρηνήσων;
ἢ σὺ τόδ' ἔρξαι 1520
τλήσει, κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὑτῆς
ἀποκωκῦσαι, ψυχῇ τ' ἄχαριν
χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;
τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ [ἀντ. γ'.]
ξὺν δακρύοις ἰάπτων 1526
ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν στρ. ι'.
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσεν, * ἡμεῖς καὶ καταθάψομεν, 1530

οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
θυγατὴρ, ὡς χρὴ,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων, 1535
περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΧΟ. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. ἀντ. θ'.
δύσμαχα δ' ἐστὶ κρῖναι·
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μίμνει δὲ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς, 1540
παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ·
τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος πρὸς ἄτᾳ.

ΚΛ. εἰς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ ἀντ. ι'.
χρησμόν· ἐγὼ δ' οὖν 1545
ἐθέλω, δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
ὅρκους θεμένη, τάδε μὲν στέργειν,
δύστλητά περ ὄνθ'· ὁ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν. 1550
κτεάνων τε μέρος
βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
ἀλληλοφόνους
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου· 1555
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς. 1560
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατὴρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὐτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων·

καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν 1565
τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὔρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον
αὐτοῦ· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
Ἀτρεὺς προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως πατρὶ
τῷ 'μῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν 1570
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔκρυπτ' ἄνωθεν ἀνδράκας καθήμενος·
ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει. 1575
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
ᾤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν·
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπιδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρὰν,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος. 1580
ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς·
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
ξυνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγε. 1585
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ,
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.

ΧΟ. Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω. 1590
σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῂς ἑκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

ΑΙ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος 1595
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσει, γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν 1600

ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῇς.
ΧΟ. γύναι, σὺ τοῦδ' ἥκοντος ἐκ μάχης νέον
οἰκουρὸς εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον. 1605
ΑΙ. καὶ ταῦτα τἆπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις·
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
σὺ δ' ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ. 1610
ΧΟ. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὃς οὐδ' ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.
ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής. 1615
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον
κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται. 1620
ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλὰ σὺν γυνὴ,
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
ἔκτειν'; Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ 1625
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;
ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν κοὐ λέγειν, γνώσει
τάχα.

* * * * *

ΑΙ. εἶα δὴ, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε.
ΧΟ. εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
ΑΙ. ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν. 1630
ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἱρούμεθα.
ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά·
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.

στεῖχε † καὶ σὺ χοὶ γέροντες πρὸς δόμους πεπρω-
μένους, 163
πρὶν παθεῖν ἔρξαντες· † ἀρκεῖν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξ-
αμεν.
εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἂν
δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙ. ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα, δαίμονος πειρωμένους, 164
σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντά * ὑ-
βρίσαι.

ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.

ΑΙ. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.

ΧΟ. οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνη-
μολεῖν. 164

ΑΙ. οἷδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

ΧΟ. πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.

ΑΙ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.

ΧΟ. κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.

ΚΛ. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι·
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι * * * * 5
* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον·
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον·
οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σὸν, πάτερ, μόρον,
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἡδ' ὀμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω; 10
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν, πένθει λυγρῷ 15
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρὸς, γενοῦ δὲ ξύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδὼν, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην στρ. α'.
χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ. 21
πρέπει παρηΐς φοινίοις ἀμυγμοῖς,
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ·
δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ·
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων

λακίδες ἔφλαδον ὑπ᾽ ἄλγεσιν
πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.
τορὸς δὲ φοῖτος ὀρθόθριξ, ἀντ. α΄.
δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον 30
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων·
κριταὶ δὲ τῶνδ᾽ ὀνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι, 35
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως,
τοῖς κτανοῦσί τ᾽ ἐγκοτεῖν.
τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν, στρ. β΄.
ἰὼ Γαῖα μαῖα, μωμένα μ᾽ ἰάλλει
δύσθεος γυνά· φοβοῦμαι δ᾽ ἔπος τόδ᾽ ἐκβαλεῖν· 40
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ;
ἰὼ πάνοιζυς ἑστία,
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς 45
δνόφοι καλύπτουσιν δόμους,
δεσποτῶν θανάτοισιν.
σέβας δ᾽ ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν, ἀντ. β΄.
δι᾽ ὤτων φρενός τε δαμίας περαΐνον,
νῦν ἀφίσταται. φοβεῖται δέ τις. τὸ δ᾽ εὐτυχεῖν, 50
τόδ᾽ ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ᾽ ἐπισκοπεῖ Δίκας
ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ᾽ ἐν μεταιχμίῳ σκότου 55
μένει χρονίζονθ᾽ ἀσυχᾷ,
τοὺς δ᾽ ἄκραντος ἔχει νύξ.
δι᾽ αἵματ᾽ ἐκποθένθ᾽ ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ στρ. δ΄.
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν.
διαλγὴς ἄτα διαφέρει 60
τὸν αἴτιον παναρκέτας νόσου βρύειν.
θιγόντι δ᾽ οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων ἀντ. δ΄.
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ

† βαίνοντες τὸν χερομυσῆ
φόνον καθαίροντες † ἰοῦσαν ἄτην. 65
ἐμοὶ δ' (ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν ἐπῳδ.
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων δούλιόν μ' ἐσᾶγον αἶσαν,)
δίκαια καὶ μὴ δίκαια
πρέποντ' ἀπ' ἀρχᾶς βίου 70
βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούσῃ.
δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων ματαίοις
δεσποτᾶν τύχαις, κρυφαίοις
πένθεσιν παχνουμένη. 75

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τί φῶ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς;
πῶς εὔφρον' ἔπω, πῶς κατεύξομαι πατρί; 80
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς, 85
ἔσθλ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν 90
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός·
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει, 95
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.

ΧΟ. αἰδουμένη σοι βωμὸν ὡς τύμβον πατρὸς,
λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἂν, ὥσπερ ᾔδεσθ' τάφον πατρός. 100
ΧΟ. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.
ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὐτὴν, χὥστις Αἴγισθον στυγεῖ.
ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοὶ τἄρ' ἐπεύξομαι τάδε.
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι. 105
ΗΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.
ΗΛ. εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη—
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη. 110
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον', ἢ βροτῶν τινά—
ΗΛ. πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις;
ΧΟ. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτα μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶς δ' οὐ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς; 115
ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
* * Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχὰς πατρῴων δωμάτων ἐπισκόπους,
καὶ Γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται 120
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει·
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς
λέγω καλοῦσα πατέρ', Ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ
φίλον τ' Ὀρέστην πῶς ἀνάξομεν δόμοις;
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα 125
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστίν· οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. 130
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
αὐτῇ τ' ἐμοὶ δὸς σωφρονεστέραν πολὺ

μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις 135
λέγω φανῆναι σοῦ, πάτερ, τιμάορον
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκην.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς καλῆς ἀρᾶς,
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶνδ' ἐσθλῶν ἄνω, 140
ξὺν θεοῖσι καὶ Γῇ καὶ Δίκῃ νικηφόρῳ.
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξανδωμένας.

ΧΟ. ἴετε δάκρυ καναχὲς στρ. 145
ὀλόμενον ὀλομένῳ
δεσπότᾳ πρὸς † ἔρυμα
τόδε κακῶν κεδνῶν τ',
ἀποτρόπων ἄγος ἀπεύχετον
κεχυμένων χοᾶν· κλύε δέ μοι σέβας, 150
κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
ὀτοτοτοτοτοῖ, ἀντ.
ὀτοτοτοῖ ἰώ,
τίς δορυσθενὴς ἀνὴρ
ἀναλυτὴρ δόμων
Σκυθικά τ' ἐν χερὶ παλίντονα 155
ἐν ἔργῳ βέλη ἱππάλλων Ἄρης
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν † βέλη;

ΗΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ·
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.

ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. 160

ΧΟ. τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.

ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί. 165

ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος—

ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.

ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦν τόδε;
ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται. 170
ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρός.
ΧΟ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛ. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον 175
χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.
ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης; 180
ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλαΐσμά μοι τοῦ φιλτάτου 185
βροτῶν Ὀρέστου—σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ.
εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον', ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην·
ἀλλ' εὖ 'σαφήνει τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος, 190
ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ,
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
[ΧΟ.] ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα
οἷοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας, 195
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
[ΗΛ.] καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν ὁμοῖοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς·
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ ξυνεμπόρου τινός. 200
πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.

πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὔχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς. 205
ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένῃ βροτῶν;
ΟΡ. ξύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
ΗΛ. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; 210
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάστευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;
ΟΡ. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ΟΡ. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς. 215
ΗΛ. ὡς ὄντ' Ὀρέστην ταῦτά σε προσεννέπω;
ΟΡ. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ·
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ. 220
σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς
σαυτῆς ἀδελφοῦ ξυμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ,
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὸς,
σπάθης τε πληγὰς, εἰς δὲ θήρειον γραφήν.
ἔνδον γενοῦ· χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας· 225
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄνομα, τέσσαρας μοίρας ἔχον 230
ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον,—ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται—
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων. 235
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη ξὺν τῷ τρίτῳ

πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό σοι.

ΟΡ. Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρὸς,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι 240
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι πατροστερῆ γόνον, 245
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.

[ΗΛ.] καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν 250
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς·
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ'· ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι. 255

ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός. 260

ΟΡ. οὗτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
καξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους· 265
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον·
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα 270
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε τάσδε νῷν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις

λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.
ἄλλας τε φωνεῖν προσβολὰς Ἐρινύων 275
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν·
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος 280
κινεῖ, ταράσσει· καὶ διώκεσθαι πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς 285
μῆνιν· δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά·
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι;
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον· 290
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν ξυμπίτνουσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ, 295
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟ. ἀλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
τῇδε τελευτᾶν,
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. 300
Ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
γλῶσσα τελείσθω (τοὐφειλόμενον
πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ),
Ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. Δράσαντι παθεῖν, 305
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΟΡ. ὦ πάτερ, αἰνόπατερ, τί σοι στρ. α'.
φάμενος ἢ τί ῥέξας

τύχοιμ' ἂν ἔκαθεν οὐρίσας,
ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναὶ, 31
σκότῳ φάος ἰσόμοιρον;
χάριτες δ' ὁμοίως
κέκληνται γόος εὐκλεὴς
προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.

ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ στρ. β'
θανόντος οὐ δαμάζει 31
πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων· 32
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

ΗΛ. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει ἀντ. α'
πολυδάκρυτα πένθη. 32
δίπαις ὅδε σ' ἐπιτύμβιος
θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται
φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν; 33
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήζων
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παιὼν μελάθροις ἐν βασιλείοις 33
νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν.

ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ στρ. γ'
πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίτμητος κατηναρίσθης.
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν, 34
τέκνων τ' ἐν κελεύθοις
ἐπιστρεπτὸν αἰῶ κτίσας,
πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς

δώμασιν εὐφόρητον, 345

ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς ἀντ. β'.
ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν,
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων 350
χθονίων ἐκεῖ τυράννων,
βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὅφρ' ἔζῃ,
μόριμον λάχος πιπλάντων
χεροῖν πεισίβροτόν τε βάκτρον.

ΗΛ. μηδ' ὑπὸ Τρωΐας ἀντ. γ'.
τείχεσι φθίμενος, πάτερ, 356
μετ' ἄλλῳ δουρικμήτι λαῷ
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι·
πάρος δ' οἱ κτανόντες
νιν οὕτως δαμῆναι * φίλοις, 360
θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟ. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
μεγάλης δὲ τύχης καὶ Ὑπερβορέου 365
μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
δοῦπος ἱκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων· 370
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛ. τοῦτο διαμπερὲς οὖς στρ. δ'.
ἵκεθ', ἅπερ τε βέλος.
Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν 375
βροτῶν τλάμονι καὶ πανούργῳ
χειρί·—τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται.

ΧΟ. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι * πυρᾷ στρ. ε'.
πευκάεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικός τ' 380

ὀλλυμένας. τί γὰρ κεύθω, φρενὸς οἷον ἔμπας
ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρῴρας
δριμὺς ἄηται κραδίας
θυμὸς, ἔγκοτον στύγος. 365

ΟΡ. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς ἀντ. δ'.
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι,
φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας;
πιστὰ γένοιτο χώρᾳ·
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ. 390
κλῦτε δὲ Γᾶ χθονίων τε τιμαί.

ΧΟ. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας εἰς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα· βοᾷ γὰρ Λοιγὸν Ἐρινὺς
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην 395
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.

ΗΛ. πόποι, δᾶ, νερτέρων τυραννίδες τ', στρ. στ'.
ἴδετε πολυκρατεῖς Ἀραὶ τεθυμένων,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων 400
ἄτιμα. πᾶ τις τράποιτ' ἂν, ὦ Ζεῦ;

ΧΟ. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ ἀντ. ε'.
* οἰκτρὸν τόνδε κλύουσαν οἶκτον·
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσᾳ·
ὅταν δ' αὖτ' ἐπ' ἀλκᾶς ἐπάρῃ 408
* ἐλπὶς, ἀπέστασεν ἄχος
προσφανεῖσά μοι καλῶς.

ΟΡ. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν ἢ τάπερ ἀντ. στ'.
πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων; 411
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται·
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων,
ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

ΧΟ. ἔκοψα κομμὸν Ἄριον· ἔν τε Κισσίας στρ. ζ'.
νόμοις ἰηλεμιστρίας 416
ἀπριγκτόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν
ἐπασσυτεροστριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα,

ἄνωθεν, ἀνέκαθεν· κτύπῳ δ' ἐπιρροθεῖ
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα. 420
ἰώ, ἰὼ δαΐα
πάντολμε μᾶτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι. 425

ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι· στρ. η'.
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει,
ἔκατι μὲν δαιμόνων,
ἔκατι δ' ἀμᾶν χερῶν;
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. 430

ΗΛ. ἐμασχαλίσθη δέ γ', ὡς τόδ' εἰδῇς, ἀντ. η'.
ἔπρασσε δ' ᾗπέρ νιν, ὧδε θάπτει,
μόρον κτίσαι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους. 435

ΧΟ. λέγεις πατρῷον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν ἀντ. ζ'.
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία·
μυχῷ δ' ἄφερκτος πολυσίνου κυνὸς δίκαν
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χέουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα· 440
τοιαῦτ' ἀκούων * * * ἐν φρεσὶν
γράφου, δι' ὤτων δ' ἔσω
τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν. 445
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.

ΟΡ. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. στρ. θ'.

ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.

ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ·
ἄκουσον ἐς φάος μολὼν, 450
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡ. Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκα Δίκᾳ. ἀντ. θ'.

ΗΛ. ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως * δίκας.

ΧΟ. τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.

τὸ μόρσιμον μένει πάλαι, 455
εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.

ΗΜ. α'. ὦ πόνος ἐγγενής, στρ. ι'.
καὶ παράμουσος Ἄτας
αἱματόεσσα πλαγά.
ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη· 460
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος.

ΗΜ. β'. δώμασιν ἔμμοτον ἀντ. ι'.
τῶνδ' ἄκος, οὐκ ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
διώκειν ἔριν αἱματηράν. 465
θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὄδ' ὕμνος.

ΧΟ. ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατευχῆς πέμπετ' ἀρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκῃ.

ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θαινῶν, 470
αἰτούμενός μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

ΗΛ. κἀγώ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
φυγεῖν, μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ * μόρον.

ΟΡ. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ'· εἰ δὲ μή, παρ' εὐδείπνοις ἔσει 475
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός.

ΗΛ. κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.

ΟΡ. ὦ Γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην. 480

ΗΛ. ὦ Περσέφασσα, δὸς δ' ἔτ' εὔμορφον κράτος.

ΟΡ. μέμνησο λούτρων οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.

ΗΛ. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.

ΟΡ. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.

ΗΛ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν. 485

ΟΡ. ἆρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ;

ΗΛ. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φιλτάτοις τὸ σὸν κάρα;

ΟΡ. ἤτοι Δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθεὶς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις. 490

ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ.
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ
οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον·
καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών. 495
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου.
ἄκου'· ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἐστ' ὀδύρματα·
αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον. 500
ΧΟ. καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ΟΡ. ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου, 505
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τόδε·
τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας· 510
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον· παρῆ γάρ· ἔκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη 515
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
ΧΟ. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην. 520
ΟΡ. τίνος βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος;
ΧΟ. αὐτὴ προσέσχε μαστὸν ἐν τωνείρατι.
ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;
ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
ΟΡ. οὗτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει. 525
ΧΟ. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη.

πολλοὶ δ' ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοὰς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. 530

ΟΡ. ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν·
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ
οὕφις †ἔπειτα σπαργάνοις ὡπλίζετο, 535
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ 540
κτείνω νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι.

ΧΟ. γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
τούσδ' ἔν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων.

ΟΡ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω· 545
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς·
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ
θανόντες, ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν. 550
ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῆ σάγην ἔχων,
ἥξω ξὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησσίδα,
γλῶσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω. 555
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς·
μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμοις παραστείχοντα, καὶ τάδ' ἐννέπειν·
Τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται 560
Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἕρκειον πυλῶν,

κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἀρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κάτ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ, 565
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται, τρίτην πόσιν.
νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς, 570
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε·
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι. 575

ΧΟ. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχη, στρ. α'.
πόντιαί τ' ἀγκάλαι
κνωδάλων ἀνταίων
βρύουσι· πλάθουσι καὶ πεδαίχμιοι 580
λαμπάδες πεδάοροι·
πτανά τε καὶ πεδοβάμον' ἀπ' ἀνεμοέντων
αἰγίδων φράσαι κότον.
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι ἀντ. α'.
καὶ γυναικῶν φρεσὶν 586
τλημόνων παντόλμους
ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν;
ξυζύγους δ' ὁμαυλίας
θηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρως παρανικᾷ 590
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.
ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος στρ. β'.
φροντίσιν, τὰν δαεῖσ' ἁ παιδολυ-
μὰς τάλαινα Θεστιὰς μήσατο
πυρδαῆ τινα πρόνοιαν, 595
καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν
δαλὸν ἥλικ' ἐπεὶ μολὼν
ματρόθεν κελάδησεν,
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
μοιρόκραντον ἐς ἅμαρ.

ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν, ἀντ. β'.
φοινίαν Σκύλλαν, ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς 605
χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις
πιθήσασα, δώροισι Μίνω,
Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ' ἀπροβούλως
πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ 610
κιγχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.
ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων στρ. γ'.
πόνων,—ἄκαιρον δὲ δυσφιλὲς γαμή-
λευμ' ἀπεύχετον δόμοις
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν 615
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
ἐπ' ἀνδρὶ λαοῖς ἐπεικότως σέβας.
τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων,
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον ἀντ. γ'.
λόγῳ, γοᾶται δὲ δὴ πάθος κατά- 621
πτυστον. ᾔκασεν δέ τις
τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτῳ δ' ἄγει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἶχεται γένος. 625
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος στρ. δ'.
διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ
διαὶ Δίκας· τὸ μὴ θέμις γὰρ 630
οὐ λαξ πέδοι πατούμενον
τὸ πᾶν Διὸς
σέβας παρεκβάντος οὐ θεμιστῶς.
Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμὴν, ἀντ. δ'.
προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός· 635
τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοισιν,
* ἐκ δ' αἱμάτων παλαιτέρων
τίνει μύσος

χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.

ΟΡ. παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον. 640
τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου βίᾳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν· ἀκούω. ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

ΟΡ. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων, 645
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους·—
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται
σκοτεινόν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων·—
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος 650
γυνὴ τόπαρχος, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
αἰδὼς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ 655
ὁποῖά περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ, καὶ πόνων θελκτηρία
στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν. 660

ΟΡ. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ
ἐς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἐπεζύγην πόδας,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ, 665
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
Ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ· μηδαμῶς λάθῃ·
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,

εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν·
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον· εἰ δὲ τυγχάνω 675
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

ΚΛ. οἷ 'γώ, κατ' ἄκρας εἶπας ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρά,
ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα, 680
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη.
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
καὶ νῦν Ὀρέστης ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα·
νῦν δ', ἤπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς 685
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.

ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον; 690
πρὸς δυσσεβείας δ' ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛ. οὔ τοι κυρήσεις μεῖον ἀξίων σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος. 695
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους· 700
κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι. 705

ΧΟ. εἶεν, φίλιαι δμωΐδες οἴκων,

πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;
ὦ πότνια χθὼν, καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν
ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ἑρμῆν
[καὶ τὸν νύχιον] τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.
τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
ἔθετο σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων,
κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,
φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἢ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα·
ἀλλ' οὔ τί πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευσμάτων
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὥσπερεὶ βοτὸν,

τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός.
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμὸς ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἴομαι, 745
ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια
γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος.
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι. 750
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων· θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.

ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;

ΤΡ. ἢ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.

ΧΟ. ἢ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ. 755

ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.

ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσῃ φρενί·
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. 760

ΤΡ. ἀλλ' ἢ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;

ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ;

ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.

ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.

ΤΡ. τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα; 765

ΧΟ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα·
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.

ΤΡ. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις·
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟ. νῦν παραιτουμένᾳ μοι, πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δὸς τύχας εὖ τυχεῖν κυρίως [στρ. α'.
τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
διὰ δίκας πᾶν ἔπος
ἔλακον· ὦ Ζεῦ, σύ νιν φυλάσσοις. 775
[ἐή.] πρὸ δέ γ' ἐχθρῶν τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ,
θὲς, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας [στρ. β'.

δίδυμα καὶ τριπλᾶ
παλίμποινα θέλων ἀμείψει.
ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὔνιν ζυγέντ' ἐν ἅρμασιν
πημάτων, ἐν δρόμῳ προστιθεὶς [ἀντ. α'.
μέτρον· τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν
τοῦτ' ἴδοι διὰ πέδον
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα; 785
οἵ τ' ἔσω δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν ἐνίζετε,
κλῦτε, σύμφρονες θεοί. [στρ. γ'.
ἄγετε, τῶν πάλαι 790
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
* τῶνδε γὰρ ἐνδίκως * πεπραγμένων
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
τὸ δὲ καλῶς κτίμενον ὦ μέγα ναίων μεσῳδ.
στόμιον, εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς
φιλίοις ὄμμασι λαμπρῶς 795
ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.
ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος,
πρᾶξιν οὐρίαν θέλων. [ἀντ. γ'.
τὰ δ' ἀλᾶ ἀμφανεῖ 800
χρήζων· ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.
καὶ †τότε δὴ πλοῦτον στρ. δ'.
δωμάτων λυτήριον 805
θῆλυν οὐριοστάταν,
ἅμα δὲ κρεκτὸν γοατὰν νόμον
θήσομεν πόλει· τὰ δ' εὖ
ἔχοντ' ἐμὸν κέρδος αὔξει τόδ', ἄ-
τα δ' ἀποστατεῖ φίλων. 810
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων, ἀντ. β'.
ἐπαύσας πατρὸς αὐδὰν
θροούσᾳ Τέκνον,
πέραιν' οὐκ ἐπίμομφον ἄταν.
Περσέως τ' ἐν φρεσὶν καρδίαν σχεθὼν ἀντ. δ'.
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις 815

τοῖς τ' ἄνω πρόπρασσ' ἰὼν
χάριτας ὀργᾶς λυγρᾶς, ἔνδοθεν
φοινίαν ἄγαν τιθεὶς,
τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου 820
* * * *

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον. 825
μόρον δ' Ὀρέστου, καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνῳ
τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ', ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω,
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι 830
πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟ. ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα. 835

ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὗτοι φρέν' ἂν κλέψειαν ὠμματωμένην.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι 840
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσ';
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων 845
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός·
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
ἕξει, πατέρων μέγαν ὄλβον. 850
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης

ἄψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.

ΑΙ. ἐῆ, ὀτοτοτοῖ.

ΧΟ. ἔα, ἔα μάλα. 855

πῶς ἔχει; πῶς κέκραγται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙ. οἴμοι, πανοίμοι, δεσπότου † τελουμένου· 860
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ·
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ; 865
ἰοὺ, ἰού.
κωφοῖς αὔτῳ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος. 870

ΚΛ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;

ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.

ΚΛ. οἴ 'γώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος· 875
εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα·
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡ. σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.

ΚΛ. οἴ 'γώ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ 880
κείσει· θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.

ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ· τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.

ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; 885

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα

τὰ Πυθόχρηστα πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἔπου· πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω· 890
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός.
τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.
ΚΛ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί; 895
ΚΛ. ἡ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας εἰς τὸ δυστυχές.
ΚΛ. οὗτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους. 900
ΟΡ. διχῶς ἐπράθην, ὧν ἐλευθέρου πατρός.
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος, ὄντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. [μή·] ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη. 905
ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.
ΚΛ. ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας. 910
ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;
ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σοὐρίζει μόρον.
ΚΛ. οἶ 'γώ· τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ΟΡ. ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος. 915
ἔκανες ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν·
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν. 920

ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ, στρ. α'.
βαρύδικος ποινά·

ἔμολε δ' εἰς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
ἔλαχε δ' εἰς τὸ πᾶν 925
ὁ Πυθοχρήσταις φυγὰς,
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
ἐπολολύξατ', ὦ, δεσποσύνων δόμων στρ. β'.
ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
ὑπαὶ δυοῖν μιαστόροιν, 930
δυσοίμου τύχας.
ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας ἀντ. α'.
δολιόφρων ποινά.
ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτητύμως 935
Διὸς κόρα,—Δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν
βροτοὶ τυχόντες καλῶς,—
ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον·
τάνπερ ὁ Λοξίας, ὁ Παρνασσίας στρ. γ'.
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς, ἐπορθιά- 941
ζων ἀδόλως δολίαν
βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.
κρατεῖται δέ πως τὸ θεῖον τὸ μὴ 945
ὑπουργεῖν κακοῖς·
ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
μέγα τ' ἀφῃρέθην ψάλιον οἰκετῶν. ἀντ. β'.
ἄνα γε μὰν, δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον 950
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεὶ
* * * *
τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται ἀντ. γ'.
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
πᾶν ἐλάσῃ μύσος
καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις· 955
τύχαι δ' εὐπροσωπόκοιται τὸ πᾶν
ἰδεῖν πρευμενεῖς
μετοίκοις δόμων πεσοῦνται πάλιν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα, 960
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ, 965
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασταδὸν 970
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ', ὡς ἴδῃ πατὴρ,
οὐχ οὐμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς·
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον, 975
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμος δίκην·
ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακὸν, 980
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ,
σήπειν θιγοῦσ' ἂν μᾶλλον ἢ δεδηγμένον,
τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος.
τί νιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον 985
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν,
ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ,
ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων· τῷδέ τ' ἂν δολώματι 990
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων· στρ.
στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης. 995

ἐὴ, ἐὴ,
μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡ. ἔδρασεν, ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται 1000
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών·
πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα, 1005

ΧΟ. οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον ἀντ.
διὰ πάντ' † ἄτιμος ἀμείψει·
ἐὴ, ἐὴ,
μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει.

ΟΡ. ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆτ', (οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ,) 1010
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστροφῶ δρόμου
ἐξωτέρω· φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις, 1015
κτανεῖν τε φημὶ μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν Πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ,
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς 1020
εἶναι· παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον, 1025
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
καὶ μαρτυρεῖν ὡς μέλε' ἐπορσύνθη κακὰ
τάδ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω. 1030
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος

ζῶν, καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπὼν,

* * * * *

ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας μηδ' ἐπιζευχθῇ στόμα
φήμῃ πονηρᾷ, μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακὰ,
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν, 1035
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.

ΟΡ. ἆ, ἆ. δμωαὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν. οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟ. τίνες σε δόξαι, φίλταθ' ἀνθρώπων πατρὶ, 1040
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ.

ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς εἰς φρένας πίτνει. 1045

ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή·
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.

ΧΟ. εἷς σοι καθαρμός· Λοξίου δὲ προσθιγὼν,
ἐλεύθεράν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ· 1050
ἐλαύνομαι δὲ κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.
ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν 1055
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές [τε Θυέστου]·
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
λουτροδαΐκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν 1060
πολέμαρχος ἀνήρ.
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτὴρ,
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης; 1065

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ζῶν, καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπὼν,

* * * * *

ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας μηδ' ἐπιζευχθῇ στόμα
φήμῃ πονηρᾷ, μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακὰ,
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν, 1035
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.

ΟΡ. ἆ, ἆ. δμωαὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν. οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟ. τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ, 1040
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ.

ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς εἰς φρένας πίτνει. 1045

ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή·
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.

ΧΟ. εἷς σοι καθαρμός· Λοξίου δὲ προσθιγὼν,
ἐλεύθεράν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ· 1050
ἐλαύνομαι δὲ κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.
ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν 1055
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές [τε Θυέστου]·
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
λουτροδαΐκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν 1060
πολέμαρχος ἀνήρ.
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτὴρ,
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης; 1065

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.

Ὀρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐρινύας πραΰνασα προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

τοῖς τ' ἄνω πρόπρασσ' ἰὼν
χάριτας ὀργᾶς λυγρᾶς, ἔνδοθεν
φοινίαν ἄγαν τιθεὶς,
τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου 820

* * * *

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον. 825
μόρον δ' Ὀρέστου, καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνῳ
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ', ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω,
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι 830
πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟ. ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα. 835

ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὗτοι φρέν' ἂν κλέψειαν ὠμματωμένην.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι 840
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσ';
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων 845
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός·
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
ἕξει, πατέρων μέγαν ὄλβον. 850
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης

ἄψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.

ΑΙ. ἐή, ὀτοτοτοτοῖ.

ΧΟ. ἔα, ἔα μάλα. 855

πῶς ἔχει; πῶς κέκραγται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙ. οἴμοι, πανοίμοι, δεσπότου † τελουμένου· 860
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ·
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ; 865
ἰού, ἰού.
κωφοῖς αὔτῳ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος. 870

ΚΛ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;

ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.

ΚΛ. οἰ 'γώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος· 875
εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα·
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡ. σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.

ΚΛ. οἰ 'γώ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ 880
κείσει· θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.

ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ· τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.

ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; 885

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα

τὰ Πυθόχρηστα πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἔπου· πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω· 890
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός.
τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.
ΚΛ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί; 895
ΚΛ. ἡ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας εἰς τὸ δυστυχές.
ΚΛ. οὗτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους. 900
ΟΡ. διχῶς ἐπράθην, ὧν ἐλευθέρου πατρός.
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος, ὄντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. [μή·] ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη. 905
ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.
ΚΛ. ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας. 910
ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;
ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σοὐρίζει μόρον.
ΚΛ. οἶ 'γώ· τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ΟΡ. ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος. 915
ἔκανες ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν·
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἰρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν. 920

ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ, στρ. α'.
βαρύδικος ποινά·

ἔμολε δ' εἰς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
ἔλαχε δ' εἰς τὸ πᾶν 925
ὁ Πυθοχρήστας φυγᾶς,
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
ἐπολολύξατ', ὦ, δεσποσύνων δόμων στρ. β'.
ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
ὑπαὶ δυοῖν μιαστόροιν, 930
δυσοίμου τύχας.
ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας ἀντ. α'.
δολιόφρων ποινά.
ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτητύμως 935
Διὸς κόρα,—Δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν
βροτοὶ τυχόντες καλῶς,—
ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον·
τάνπερ ὁ Λοξίας, ὁ Παρνασσίας στρ. γ'.
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς, ἐπορθιά- 941
ζων ἀδόλως δολίαν
βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.
κρατεῖται δέ πως τὸ θεῖον τὸ μὴ 945
ὑπουργεῖν κακοῖς·
ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
μέγα τ' ἀφῃρέθην ψάλιον οἰκετῶν. ἀντ. β'.
ἄνα γε μάν, δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον 950
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεὶ

* * * *

τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται ἀντ. γ'.
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
πᾶν ἐλάσῃ μύσος
καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις· 955
τύχαι δ' εὐπροσωπόκοιται τὸ πᾶν
ἰδεῖν πρευμενεῖς
μετοίκοις δόμων πεσοῦνται πάλιν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων 160
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.
ἐφεστίῳ δὲ, μάντις ὤν, μιάσματι στρ. γ'.
μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας. 165
κἀμοί γε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται, ἀντ. γ'.
ὑπό τε γᾶν φυγὼν οὔ ποτ' ἐλευθεροῦται·
ποτιτρόπαιος ὢν δ' ἕτερον ἐν κάρᾳ
μιάστορ' ἐξ ἐμοῦ πάσεται.

ΑΠ. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος 170
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν·
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου. 175
οὗτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμωρύχοι
δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθορᾷ
παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία
λευσμοί τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν 180
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε
οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις 185
ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι·
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.

ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει, 190
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.

ΑΠ. πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;

ΧΟ. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου. 195

ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.
ΧΟ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς.
ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.
ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
ΑΠ. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν. 200
ΧΟ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΠ. τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ;
ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδὲν εἰργάσω
Ἥρας Τελείας καὶ Διὸς πιστώματα· 205
Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ,
ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη
ὅρκου 'στὶ μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς, 210
τὸ μὴ γενέσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. 215
ΧΟ. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.
ΑΠ. σὺ δ' οὖν δίωκε, καὶ πόνον πλέον τίθου.
ΧΟ. τιμὰς σὺ μὴ ξύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγει· 220
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον, δίκας
μέτειμι τόνδε φῶτα, κἀκκυνηγετῶ.
ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
τοῦ προστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ' ἑκών. 225
ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὺς ἤδη, προστετριμμένος τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν, 230
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,

σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά.
αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.

ΧΟ. εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ· 235
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος, 240
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν
ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών·
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.
ὅρα, ὅρα μάλ' αὖ, παντᾷ λεῦσσε μὴ 245
λάθῃ φύγδα βὰς ματροφόνος ἀτίτας.
ὁ δ' αὖτέ γ' ἀλκὰν ἔχων
περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν. 250
τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα ματρῷον χαμαὶ
δυσαγκόμιστον, παπαῖ.
τὸ διερὸν πέδοι χύμενον οἴχεται.
ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σου 255
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου·
καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω,
ἀντιποίνους τίνειν ματροφόνους δύας.
ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν
ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' οὐκ εὐσεβῶν ἢ τοκέας φίλους, 260
ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν
ἔνερθε χθονὸς,
δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί. 265

ΟΡ. ἐγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·

βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς, 270
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει·
ποταίνιον γὰρ ὃν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ
Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ. 275
χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν, 280
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα, 285
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι,—κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεὸς,—
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟ. οὗτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἄν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον 290
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
ἐμοὶ τραφεὶς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγεὶς· 295
ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.
ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ
μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους 300
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἁμά·
εὐθυδίκαιοι δ' οἰόμεθ' εἶναι.
τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντ'
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·

ὅστις δ' ἀλιτὼν, ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ,
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν. 310
μᾶτερ ᾇ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ στο. α'.
Νὺξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν
ποινὰν, κλῦθ'· ὁ Λατοῦς γὰρ ἵνίς μ' ἄτιμον τιθησιν,
τόνδ' ἀφαιρούμενος
πτῶκα, ματρῷον ἅγνισμα κύριον φόνου. 315
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλὴς,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς.
τοῦτο γὰρ λάχος διανταία ἀντ. α'.
μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, 321
θνατῶν τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι,
τοῖς ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν
γᾶν ὑπέλθῃ· θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ 325
τόδε μέλος, παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλὴς,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς.
γεινομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη· στρ. β'.
ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας, οὐδέ τις ἐστὶ 330
ξυνδαίτωρ μετάκοινος.
παλλεύκων πέπλων δ' * * ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην·
δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
ἀνατροπὰς, ὅταν Ἄρης 335
τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ·
ἐπὶ τὸν, ὦ, διόμεναι
κρατερὸν ὄντα περ ὄμως
μαυροῦμεν νέον αἷμα. [ἀντ. β'.
σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας,
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν 341
μηδ' εἰς ἄγκρισιν ἐλθεῖν,—

Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
ἃς ἀπηξιώσατο,— 345
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα
ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν,
σφαλερὰ * καὶ τανυδρόμοις
κῶλα, δύσφορον ἄταν. 350
δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ στρ. γ'.
τακόμεναι κατὰ γᾶς μινύθουσιν ἄτιμοι
ἀμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν,
ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ· ἀντ. γ'.
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται, 355
καὶ δυοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις.
μένει γάρ· εὐμήχανοι στρ. δ'.
δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν 360
τε μνήμονες Σεμναὶ,
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι
λάχη, θεῶν διχοστατοῦντ',
ἀνηλίῳ λάμπᾳ, δυσοδοπαίπαλα 365
δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί ἀντ. δ'.
τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν 370
δοθέντα τέλεον; ἐπὶ δέ μοι
γέρας παλαιὸν * ἐστὶν, οὐδ'
ἀτιμίας κύρω, καίπερ ὑπὸ χθόνα
τάξιν ἔχουσα καὶ δυσήλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν 375
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένη,
ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,

τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοὶ,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις· 380
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τ νδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
καινὴν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα, 385
τίνες ποτ' ἐστὲ, πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω,
βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ·
ὑμᾶς δ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας,
οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν,— 390
λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς,
πρόσω δικαίων, ἡδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟ. πεύσει τὰ πάντα ξυντόμως, Διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα·
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. 395

ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.

ΑΘ. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘ. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς; 400

ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.

ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροιζεῖς φυγάς;

ΧΟ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.

ΑΘ. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;

ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον, ὡς μητροκτονεῖν; 405

ΑΘ. δυοῖν παρόντοιν, ἥμισυς λόγος πάρα.

ΧΟ. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.

ΑΘ. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.

ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.

ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω. 410

ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.

ΑΘ. ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;

ΧΟ. πῶς δ' οὔ; σέβουσαί γ' ἀξίαν κἀπ' ἀξίων.

ΑΘ. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς 415
τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον·
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἁμῆς πέλας,
σεμνὸς προσίκτωρ, ἐν τρόποις Ἰξίονος.
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι. 420
ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ τὸ σὸν ἐφημένῃ βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα· 425
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις. 430
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει, πεύσει τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα,
ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν 435
ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν
ἐς οἶκον, ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον, 440
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους. 445
σὺ δ', εἰ δικαίως εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.
ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον, εἴτις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις

φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας· 450
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ἐμοῖς
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·
ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει·
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μη τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου, 455
χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδῳ πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφότερα, μένειν
πέμπειν τε, δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε, 460
φόνων δικαστὰς ὁρκίοις αἱρουμένους
θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα·
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα 465
ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως
ὅρκον πορόντας μηδὲν ἔκδικον φράσειν.

ΧΟ. νῦν καταστροφαὶ νέων στρ. α'.
θεσμίων, εἰ κρατήσει δίκα τε καὶ βλάβα
τοῦδε μητροκτόνου. 470
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερείᾳ ξυναρμόσει βροτούς.
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα
πάθεα προσμένει τοκεῦσιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ. 475
οὔτε γὰρ βροτοσκόπων ἀντ. α'.
μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων,
πάντ' ἐφήσω μόρον,
πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ,
λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων· 481
ἄκεά τ' οὐ βέβαια τλάμων [δέ τις] μάταν παρηγορεῖ.
μηδέ τις κικλησκέτω στρ. β'.
ξυμφορᾷ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροούμενος,
ὦ δίκα, ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς

οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπειδὴ πίτνει δόμος δίκας. 490
ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ ἀντ. β'.
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
δεῖ μένειν καθήμενον·
ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει· 495
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίας * ἂν ἀνατρέφων,
ἢ πόλις βροτός θ', ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;
μήτ' ἀνάρχετον βίον στρ. γ'.
μήτε δεσποτούμενον 501
αἰνέσῃς.
παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν·
ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω, 505
δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·
ἐκ δ' ὑγιείας
φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.
ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω, ἀντ. γ'.
βωμὸν αἴδεσαι δίκας· 511
μηδέ νιν,
κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτί-
σῃς· ποινὰ γὰρ ἐπέσται·
κύριον μένει τέλος. 515
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων,
καὶ ξενοτίμους
ἐπιστροφὰς δωμάτων
αἰδόμενός τις ἔστω.
ἑκὼν δ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὢν στρ. δ'.
οὐκ ἄνολβος ἔσται· 521
πανώλεθρος δ' οὔποτ' ἂν γένοιτο·
τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ * καὶ παραιβάταν
τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν 525
λαῖφος, ὅταν λάβῃ πόνος,
θρανομένας κεραίας.

καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν, ἐν μέσᾳ ἀντ. δ'.
δυσπαλεῖ τε δίνᾳ·
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ, 530
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμαχάνοις δύαις
λαπαδνὸν, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
δι' αἰῶνος δὲ, τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προσβαλὼν δίκας,
ὤλετ' ἄκλαυστος, αἴστος. 535

ΑΘ. κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατειργάθου·
εἶθ' ἡ διάτορος † οὐρανοῦ Τυρσηνικὴ
σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ·
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου 540
σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
καὶ τόνδ', ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.

ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε. 545

ΑΠ. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον·—ἔστι γὰρ † δόμων
ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν· φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος·—
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε 550
ὅπως ἐπίστᾳ τήνδ' ὁ κυρώσων δίκην.

ΑΘ. ὑμῶν ὁ μῦθος· εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟ. πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως· 555
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.

ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

ΧΟ. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡ. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον. 560

ΧΟ. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡ. λέγω· ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

ΧΟ. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης, καὶ τίνος βουλεύμασι;

ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ΧΟ. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν; 565
ΟΡ. καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
ΧΟ. ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.
ΟΡ. πέποιθ'· ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.
ΧΟ. νεκροῖσί νυν πέπεισθι μητέρα κτανών.
ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτοιν. 570
ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.
ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
ΧΟ. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα· φόνῳ.
ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;
ΧΟ. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν. 575
ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
ΧΟ. πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαίφονε,
ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;
ΟΡ. ἤδη σὺ μαρτύρησον, ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. 580
δρᾶσαι γὰρ, ὥσπερ ἐστὶν, οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
θεσμὸν, δικαίως, μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι. 585
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν,
βουλῇ πιφαύσκω δ' ὑμμ' ἐπισπέσθαι πατρός· 590
ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
ΧΟ. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε
φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. οὐ γάρ τι ταὐτὸν, ἄνδρα γενναῖον θανεῖν 595
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔ τι θουρίοις
τόξοις ἐκηβόλοισιν ὥστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ' ὡς ἀκούσει, Παλλὰς, οἵ τ' ἐφιέμενοι

ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι· 600
ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἠμποληκότα
τὰ πλεῖσθ' ἅμ' αἴνοις εὔφροσιν δεδεγμένη,
δροίτῃ περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι
φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. 605
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν·
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεὼς,
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

ΧΟ. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον, τῷ σῷ λόγῳ· 610
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠ. ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος, 615
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις,
ἅπαξ θανόντος οὔτις ἐστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
ὑμός· τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω 620
στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.

ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς, ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις; 625
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;

ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη 630
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου·
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρὸς· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διὸς,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη, 635

ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τἄλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου, 640
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεὰ,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

ΑΘ. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων. 645

ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος·
μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

ΑΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;

ΧΟ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι. 650

ΑΘ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν, Ἀττικὸς λεὼς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' Ἄρειον τόνδ', Ἀμαζόνων ἕδραν 655
σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε,
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας 660
ἀστῶν φόβος τε ξυγγενὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχήσει τό τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ ἐπικαινούντων νόμους.
κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν. 665
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ, δεδοικὼς μηδὲν, ἔνδικος βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας, 670
ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον

ἔχοιτ' ἄν, οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδόντων ὕπερ 675
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ,
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην,
αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος. 680

ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠ. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟ. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις, 685
μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσει μένων.

ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ, μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν. 690

ΑΠ. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν, 695
ἄλλως τε πάντως χὥτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

ΑΠ. σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
ἐμεῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν. 700

ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.

ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην·
ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι. 705
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο·
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,

ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον, 710
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
ΧΟ. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε; 715
ΟΡ. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.
ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα, 720
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.
ΑΘ. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.
ΟΡ. ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι 725
κατῴκισάς με, καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις, ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
Σωτῆρος, ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον 730
σώζει με, μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν.
ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς 735
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις,
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους 740
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
ὀρθουμένων δὲ, καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ,

αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεώς· 745
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους στρ.
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος 750
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ μεθεῖσα καρδίας,
σταλαγμὸν χθονὶ
ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ λιχὴν ἄφυλλος,
ἄτεκνος, ὦ δίκα, πέδον ἐπισύμενος, 755
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ·
στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι
δυσοίστα πολίταις ἄπαθον;
ἰώ, μεγάλα τοι, κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς. 760

ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν·
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτός θ' ὁ φήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν, 765
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δέ τοι γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
σκήψητε, [μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
τεύχητ',] ἀφεῖσαι † δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους· 770
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις
ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους ἀντ.
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου. 776
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ μεθεῖσα καρδίας,

σταλαγμὸν χθονὶ 780
ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ λιχὴν ἄφυλλος,
ἄτεκνος, ὦ δίκα, πέδον ἐπισύμενος,
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ·
στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι
δυσοίστα πολίταις ἄπαθον; 785
ἰώ, μεγάλα τοι, κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
κἀγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν; 790
καὶ κλῆδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς. 795
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί.
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια,
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους,
ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον. 800

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, στρ.
ἐμὲ παλαιόφρονα, κατά τε γᾶν οἰκεῖν
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ἄπαντά τε κότον.
οἴ οἴ, δᾶ, φεῦ. 805
† τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν
δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ. 810
[καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,]
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προὐννέπω τάδε.

ὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος 815
ἔσται πολίταις τοῖσδε· καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως
τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
ὅσων παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς 820
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι·
μηδ', ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσῃς Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν. 825
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρὼν
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην,
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ·
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην, 830
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, ἀντ.
ἐμὲ παλαιόφρονα, κατά τε γᾶν οἰκεῖν
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. 835
οἴ οἴ, δᾶ, φεῦ.
† τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν
δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. 840

ΑΘ. οὗτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά·
ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας, 845
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὐτᾶν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῷ.

ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρῳ χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.
ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἕδραν;
ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.
ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.
ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;
ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι ξυμφορὰς ὀρθώσομεν.
ΧΟ. καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσει χρόνου;
ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.
ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσει φίλους.
ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘ. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα·
καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τε ποντίας δρόσου,
ἐξ οὐρανοῦ τε· κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυποίμενος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
τοιαῦτα σοῦστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.
ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, στρ. α'.
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς
Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων·
ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι,
θεσπίσασα πρευμενῶς,
ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας † ἐξαμβράσαι
φαιδρὸν ἁλίου σέλας.

ΑΘ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις σύστ. α'.
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους 890
ἔλαχον διέπειν· ὁ δὲ μὴ κύρσας
βαρέων τούτων οὐκ οἶδεν ὅθεν
πληγαὶ βιότου * προσέπαισαν.
τὰ γαο ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν ὄλεθρος, 895
καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, ἀντ. α'.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,
φλογμός τ' ὀμματοστερὴς 900
φυτῶν τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων,
μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος·
μῆλά τ' εὐθενοῦντα γᾶ
ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις 905
τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος * δ' ἀεὶ
πλουτόχθων ἑρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΘ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον, σύστ. β'.
οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται 910
πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν,
τοῖς μὲν ἀοιδὰς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. 915

ΧΟ. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας, στρ. β'.
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες,
θεαί † τ' ὦ Μοῖραι ματροκασιγνῆται, 920
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,

παντᾶ τιμιώταται θεῶν. 925

ΑΘ. τάδε τοι χώρᾳ τῇ 'μῇ προφρόνως μεσῳδ.
ἐπικραινομένων γάνυμαι· στέργω δ'
ὄμματα Πειθοῦς, ὅτι μοι γλῶσσαν
καὶ στόμ' ἐπωπᾷ πρὸς τάσδ' ἀγρίως
ἀπανηναμένας· 930
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος·
νικᾷ δ' ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν· [ἀντ. β'.
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν 935
δι' ὀργὰν ποινᾶς ἀντιφόνους ἄτας
ἁρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
κοινοφιλεῖ διανοίᾳ, 940
καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί·
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

ΑΘ. ἆρα φρονοῦσαι γλώσσης ἀγαθῆς ἀντισύστ. β'.
ὁδὸν εὑρίσκουσ'; ἐκ τῶν φοβερῶν
τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὁρῶ
τοῖσδε πολίταις· τάσδε γὰρ εὔφρονας 945
εὔφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες,
καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιοι
πρέψετε πάντως διάγοντες.

ΧΟ. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου· στρ. γ'.
χαίρετ' ἀστικὸς λεὼς, ἵκταρ ἥμενοι Διὸς, 950
παρθένου φίλας φίλοι σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἅζεται πατήρ.

ΑΘ. χαίρετε χὑμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ ἀντισύστ. α'.
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.
ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν 900
κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.

ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις· 935
εἴη δ' ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπανδιπλοίζω, ἀντ. γ'.
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν, δαίμονές τε καὶ βροτοὶ, 971
Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
εὐσεβοῦντες οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου.

ΑΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων, 975
πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
ξὺν προσπόλοισιν αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῆδος ἐξίκοιτ' ἄν, εὐκλεὴς λόχος 980
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ. 985

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

βᾶτε δόμῳ, μεγάλαι φιλότιμοι στρ. α'.
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες ὑπ' εὔφρονι πομπᾷ,
(εὐφαμεῖτε δὲ, χωρῖται,)
γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν, ἀντ. α'.
τιμαῖς καὶ θυσίαισιν * ὑπαὶ πυρισέπτοις, 990
(εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί,)
ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ στρ. β'.
δεῦρ' ἴτε, Σεμναὶ, * ξὺν πυριδάπτῳ
λάμπᾳ τερπόμεναι καθ' ὁδόν·
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς. 995
σπονδαὶ δ' εἰσόπιν ἐνδᾷδες ἴτων. ἀντ. β'.
Παλλάδος ἀστοῖς Ζεὺς * ὁ πανόπτας
οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

INDEX.

ἄβατος, ἄβροτος Pr. 2
ἀβουκόλητος S. 906
ἀβροβάτης P. 1051
ἀβρόγοος P. 543
ἀβροπενθὴς P. 139
ἀβροχίτων P. 545
ἀβρύνειν Ag. 892, 1176
ἀγάζειν S. 1046
ἀγάλακτος Ag. 697
Ἀγαμέμνων Ag. 26, 1217. Eu. 434. C. 846, 923
Ἀγβάτανα P. 940
ἄγγαρος Ag. 273
Ἀγδαβάτας P. 939
ἀγὴ P. 427
ἄγκαθεν Ag. 3. Eu. 80
ἄγκρισις Eu. 342
ἄγκυρα C. 649
ἀγκυρουχία S. 746
ἀγλαΐσμα C. 185. Ag. 1283
ἀγρεῖν Ag. 125
ἀγρέτης P. 983
ἄγρευμα C. 985. Th. 603. Ag. 1015
Ἀγυιεὺς Ag. 1054
ἀγύρτρια Ag. 1244
Ἀγχάρης P. 976
ἀγχίαλος P. 877
ἀγώνιοι θεοὶ S. 185. Ag. 496
Ἀδεύης P. 314
ἀδοβάτης P. 908
Ἀδράστεια Pr. 957
Ἄδραστος Th. 50, 571
Ἀερία S. 71
ἄζεσθαι S. 860. Eu. 367, 252
ἀηδὼν Ag. 1114
ἀήσυρος Pr. 460
Ἀθαμαντὶς P. 70
Ἀθάνα Eu. 226
Ἀθῆναι P. 233, 287, 350, 712, 820, 955
ἀθροίζειν P. 416
Ἄθως Ag. 276
αἰανὴς Eu. 457, 902
αἰανὸς Eu. 394
Αἴαντος νῆσος P. 309, 370, 598
Αἰγεὺς Eu. 653
αἰγίλιψ S. 775
Αἰγίπλαγκτον ὄρος Ag. 294
αἰγὶς C. 583. Eu. 382
Αἴγισθος C. 103, 127, 473, 561, 643. Ag. 1411
Αἴγυπτος (*rex*) S. 9, 317, 329, 381, 796, 886
—— (*terra*) S. 851. P. 313
Ἅιδης (*deus*) Ag. 1358. Eu. 262
Αἰδοῖος Ζεὺς S. 188
Ἀϊδωνεὺς P. 651
αἰδὼς et δέος Eu. 491
—— et εὐγένεια Th. 404
αἰετὸς Pr. 1043. C. 239, 250. Ag. 136
Αἰθίοπες S. 282
Αἰθίοψ ποταμὸς Pr. 828
αἱματολοιχὸς Ag. 1454
αἱματοσφαγὴς P. 812
αἰνεῖν Ag. 98, 1458. S. 175. C. 546
αἰόλος S. 322. Th. 489
αἰπολοῦσθαι Eu. 187
αἴρειν στόλον S. 2. P. 791
—— παρ' οὐδὲν Eu. 999

ἄστροις φεύγειν S. 388
ἀσυλία S. 604
ἀσφάδαστος Ag. 1264
ἀσώδης S. 31
Ἀσωπὸς P. 801. Ag. 282
ἀταύρωτος Ag. 236
ἀτέλεια Eu. 341
ἀτημέλητος Ag. 864
ἀτιμαστὴρ Th. 634
ἀτίτης Eu. 246. Ag. 72
Ἄτλας Pr. 356
Ἀτρεῖδαι Ag. 3, 44, 122, 1342
ἀτρεμαῖα S. 678
Ἀτρεὺς Ag. 60, 1479, 1561. C. 732
ἀτρίακτος C. 331
αὐαίνειν C. 252
αὖειν Th. 173
αὐθάδισμα Pr. 985
αὐθέντης φόνος Eu. 203
Αὐλὶς Ag. 184
αὐονὰ Eu. 319
αὔτεῖν Th. 131, 379. P. 1037. C. 303, 866. Ag. 1315
αὔτη P. 397. C. 555
αὐτόκωπος C. 156
αὐτότοκος Ag. 135
αὐτουργία Eu. 322
αὐτόφορτος C. 662
αὐτόχθονος Ag. 519
ἄφετος Pr. 684
ἀφίκτωρ S. 1, 237
ἀφνίδιος, αἰφνίδιος Pr. 698
ἀφοίβαντος Eu. 228
ἀφόρμικτος Eu. 319
ἀφράσμων Ag. 1372
Ἀφροδίτη Ag. 409
Ἀφροδίτης αἶα S. 549
ἀφρόντιστος Ag. 1348
Ἀχαιὶς Th. 28. P. 490
Ἀχαιὸς Th. 313
ἀχάλκευτος C. 484
Ἀχελωΐδες P. 865
Ἀχέρων Th. 851. Ag. 1130
ἀχηνία Ag. 409. C. 293
ἀχλὺς Eu. 357. P. 666
ἄωτον = ἄνθος S. 649

B.

Βαβυλὼν P. 52
βάζειν Th. 567
βαθυχάϊος S. 837
Βάκτριοι P. 308, 728
Βάκχαι Eu. 25
βακχᾶν Th. 493
βακχεία C. 685
βαλὴν P. 659
βάλλειν (intrans. Ag. 1143
βαλὸς C. 562
βᾶρις S. 816. P. 555, 1054
Βατάνωχος P. 962
βαΰζειν P. 13. Ag. 436
βαφὴ Ag. 230, 595, 933
βδελύκτροπος Eu. 52
Βῆλος S. 313
βιβᾶν Eu. 76
βλαστημὸς S. 312. Th. 12
βλαχαὶ ἀρτιβρεφεῖς Th. 341
βλοσυρὸς Eu. 161
βοὴ = βοήθεια S. 710. Ag. 1320
Βοιωτοὶ P. 484, 802
Βόλβη P. 496
βορβόρῳ ὕδωρ μιαίνειν Eu 664
Βόρραιαι πύλαι Th. 552
Βόσπορος Pr. 752. P. 719, 742
βοτὴρ Th. 24. Eu. 187
βοτὸν, βροτὸν, confusa, S. 672, 836. Eu. 867
βουκολεῖν Ag. 652. Eu. 78
βουλὴν καταρρίψαι Ag. 857
βούλιος S. 593. C. 659
βοῦνις S. 109, 756
βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ Ag. 36
βούχιλος S. 534
βραβεὺς P. 304. Ag. 222
βρίζειν C. 883. Eu. 270. Ag. 266
Βρόμιος Eu. 24
βροτοκτονεῖν Eu. 390
βρύειν Ag. 163. C. 520

βρύχιος Pr. 1103. P. 399
βρώσιμος Pr. 487
Βύβλινα ὄρη Pr. 830
βύβλου καρπὸς S. 740
βύσσινος P. 127. Th. 1042

Γ.

γάγγαμον Ag. 352
Γαῖα Eu. 2. Pr. 218
γαῖν et ἐν confusa, P. 732
γαιονόμος S. 53
γαῖος Ζεὺς S. 146
γάμορος S. 607. Eu. 850
γάνυσθαι Eu. 927
γάποτος P. 623. C. 89, 158
γε in deprecando, Th. 71. Pr. 649
— post ἄγαν S. 698
γε μὴν S. 238
γεγωνεῖν Pr. 531, 675, 806, 1011
γεγωνίσκειν Pr. 645
γεῖος S. 837
γέμειν Ag. 982
γεμίζειν Ag. 430
γέμος Ag. 1192
γενέθλιος δόσις Eu. 7
—— ἀρὰ C. 898
—— πόρος Eu. 283
γεραρὰ S. 652, Ag. 701
Γῆ κουροτρόφος Th. 16
γηθεῖν C. 759
γῆν πρὸ γῆς Pr. 700
γήρημι, γηράσκω S. 870. C. 894
Γηρυὼν Ag. 843
γίγνεται cum infinitivo, Eu. 211
γναφεὺς C. 747
γνώσει τάχα Ag. 1627
γνωσθῆναι φυγὴν S. 6
γομφοῦν S. 434
γονίας ἄνεμος C. 1056
Γοργόνες Pr. 818. Eu. 48. C. 1037
Γοργῶπις λίμνη Ag. 293
γραία ἐρείκη Ag. 286
γραφὴ Ag. 233, 1300
Γρῦπες Pr. 823
γύης Pr. 377
γυμνάζεσθαι δρόμους Pr. 607
γυναικογήρυτος Ag. 471

Δ.

Δᾶ = γῆ Ag. 1039. C. 397
Δαδάκης P. 306
δαίειν τινα Eu. 295
δαιμονᾶν Th. 995. C. 557
δακνάζεσθαι P. 574
δακρυσίστακτος Pr. 407
δακτυλόδεικτος Ag. 1303
δαλὸς C. 597
Δαναοὶ Ag. 66, 145
Δαναὸς S. 11, 315, 946
δᾶπεδον Pr. 848
Δαρειᾶν P. 653
δάσκιος S. 88. P. 318
Δαυλιεὺς C. 661
δαυλὸς S. 87
δαφοινὸς C. 597. Pr. 1043
δεῖγμα Ag. 949
δειματοσταγὴς C. 827
δειματοῦσθαι C. 830
δέλτοι φρενῶν Pr. 808. Eu. 265
δελτοῦσθαι S. 175
Δελφὸς Eu. 16
δεμνιοτήρης Ag. 53, 1424
δεξιοῦσθαι θεοῖς Ag. 825
δεῦρ' ἀεὶ Eu. 566
δέχεσθαι Ag. 1631
Δηλία χοιρὰς Eu. 9
δηναιὸς Pr. 813, 933. Eu. 808
δήποτε Ag. 560
διαίνειν P. 1017, 1026, 1043
Δίαιξις P. 977
διαλλακτὴρ Th. 899
διαμαθύνειν Ag. 797
διαμυθολογεῖν Pr. 908
διανομὴ Eu. 697
διαρροθεῖν Th. 179
διαρρύδην C. 59

διαρταμεῖν Pr. 1044
διαστοιχίζειν Pr. 238
διατετίμηται Th. 1041
δίαυλος Ag. 335
δίεμαι P. 696
διερὸν, τό Eu. 253
δίκαια = δίκη Ag. 785. Eu. 392
δίκην εἰσάγειν Eu. 552
—— διαγνῶναι Eu. 679
—— καταγνῶναι Eu. 543
διοιχνεῖν Eu. 305
διόσδοτος Ag. 1362. Eu. 596. Th. 940
δίπλακες P. 279
διπλοίζειν Ag. 808
Δίρκη Th. 262, 296
δίρρυμος P. 47
δίνγρος Th. 977
δίφυιος Ag. 1445
διψᾶν Ag. 874
δίψη C. 743
διώκειν πόδα Th. 366. Eu. 381
δόκιμος P. 90
δορύξενος Ag. 853. C. 553
Δοτάμας P. 938
δρακονθόμιλος S. 263
δρακοντόμαλλος Pr. 818
δράσαντι παθεῖν Ag. 1541. C. 305
δροίτη Ag. 1518. C. 986. Eu. 603
δρόσοι λεόντων Ag. 139
δυσαγκόμιστος Eu. 252
δυσαυλία Ag. 538
δυσβάϋκτος P. 576, 1052
δυσευνάτωρ Th. 281
δυσκύμαντος Ag. 636
δυσοδοπαίπαλος Eu. 365
δυσοίζειν Ag. 1287
δυσόμματος Eu. 366
δυσπαλεῖν Eu. 529
δυσπήμαντος Eu. 459
δυσπραγεῖν Ag. 763
δυσπραξία Eu. 739
δυσφημεῖν Ag. 1045
δυσφορεῖν S. 507
δυσχερὴς S. 562. Pr. 821
Δωδώνη S. 254. Pr. 676, 849
δωματῖτις Ag. 941
δωματοῦν S. 935
Δωρὶς αἶα P. 488
—— λόγχη P. 813

E.

ἐβδομαγέτης Th. 797
ἔγγαιος S. 57. P. 906
ἐγγράφειν C. 686. Pr. 808
ἐγγύην θέσθαι Eu. 858
ἐγγύτατα γένους S. 381
ἐγκατιλλώπτειν Eu. 113
εἰ cum optativo et ἂν Th. 510. Ag. 903
— subjunctivo, S 86. P. 786. Eu. 225
εἰ δ' οὖν Ag. 659, 1009
εἵνεκα, οὕνεκα S. 184, 984. Pr. 353
εἰσόπιν Eu. 996
Ἑκάτη S. 660
ἑκατογκάρανος Pr. 361
Ἐκβάταναι P. 16, 537
ἐκβροντᾶν Pr. 370
ἐκδρακοντοῦν C. 540
ἐκθαμνίζειν Th. 72
ἐκθοινᾶσθαι Pr. 1046
ἐκκαρπίζεσθαι Th. 597
ἐκκηραίνειν Eu. 124
ἔκκρουστος Th. 537
ἐκμαρτυρεῖν Ag. 1167. Eu. 439
ἄκνομος Eu. 92
ἐκπαγλεῖσθαι C. 209
ἐκπαιδεύομαι P. 811
ἐκπάτιος Ag. 49
ἐκτολυπεύειν Ag. 1000
ἐκτυφλοῦν C. 527
ἐκφάτως Ag. 686
ἐκφορὰ C. 8, 422. Th. 1027
ἐκφορώτερος Eu. 870
ἐκφυσᾶν Pr. 739
ἐκφυσιᾶν Ag. 1360
ἐλειοβάται P. 30
Ἐλένανυ Ag. 671

Ἑλένη Ag. 670, 773, 1430
ἑλέσθαι (*percipere*) Ag. 341. Eu. 829
ἕλικες Pr. 1104
ἑλινύειν Pr. 537
ἑλκαίνειν C. 828
Ἕλλη P. 70, 718, 741, 795, 870
ἐμβριμᾶσθαι Th. 456
ἔμβρυον Eu. 905
ἔμμοτος C. 462
ἔμπαιος Ag. 180
ἐμπαλάγματα S. 291
ἐμπλέκειν Pr 628, 1100
ἐμποδίζειν Pr. 560
ἐμπολᾶν μάχην Eu. 601
ἐναγὴς S. 116
ἐνάλλεσθαι P. 518
ἐνδατεῖσθαι Th. 574
ἐνδυναστεύειν P. 687
ἐνδυτὸς Eu. 982
ἔννομος (*incola*) S. 559
ἐνοίκιος ὄρνις Eu. 828
ἐντελὴς C. 242
Ἐνυὼ Th. 45
ἐνώπια S. 137
ἐξαγίζειν Ag. 624
ἐξαίσιος S. 508
ἐξαλείφειν Th. 15
ἐξαμᾶν P. 818. Ag. 1633
ἐξαμβράσσειν Eu. 885
ἐξαφρίζεσθαι Ag. 1034
ἔξεστι μὴ λέγειν Eu. 859
ἔξηβος Th. 11
ἐξηγεῖσθαι C. 110, 543. Eu. 565, 579
ἐξοκέλλειν S. 432. Ag. 649
ἐξομματοῦν Pr. 507
ἐξόπιν Ag. 114
ἐξορθιάζειν C. 263
ἐξυπτιάζειν Th. 573
ἐξωριάζειν Pr. 17
ἐπαγγέλλειν C. 205
ἐπαινεῖν τι Pr. 348
ἐπαιρίζειν C. 918
ἐπαλαλάζειν Th. 944
ἔπαλξις Th. 30, 146
ἐπαμβατὴρ C. 272
ἐπανδιπλάζειν, -οίζειν Pr. 836. Eu. 970
ἐπανθίζειν Th. 942. C. 143. Ag. 1434
ἐπάργεμος Pr. 507. Ag. 1082. C. 652
ἐπασσυντεροτριβὴς C. 418
Ἔπαφος S. 48, 309, 583. Pr. 870
ἐπευφημεῖν P. 622
ἐπήβολος Pr. 452. Ag. 525
ἐπ' ἐξειργασμένοις P. 527. Ag. 1350
ἐπιγλωσσᾶσθαι Pr. 949. C. 1034
ἐπιθεάζειν C. 841
ἐπικαιφῶν Eu. 663
ἐπιλέξασθαι S. 49
ἐπιλεχθῆναι Ag. 1475
ἐπινέμεσθαι Ag. 469
ἐπιξενοῦσθαι Ag. 1291
ἐπίξηνον Ag. 1248
ἐπίπνοια S. 17
ἐπιρρέπειν (transitive) Ag. 242. Eu. 848
ἐπιρροαὶ Eu. 664. Ag. 1487
ἐπιρροθεῖν C. 419, 449
ἐπιρροιζεῖν Eu. 402
ἐπίσκοπος C. 119. Eu. 492, 863
ἐπίσσυτος Ag. 860, 1119. Eu. 884
ἐπισταθμᾶσθαι Ag. 159
ἐπιστρεπτὸς S. 974. C. 342
ἐπιστροφαὶ δωμάτων Th. 645. Eu. 518
ἐπιφημίζεσθαι Ag. 1144
ἐπίφορος C. 798
ἐποπτεύειν C. 1, 480, 574, 1052. Eu. 215
ἐποπτὴρ Th. 637
ἐπορθιάζειν P. 1029. Ag. 29. 1089. C. 941
ἔπος καὶ ἔργον S. 592

ἐπουρίζειν Eu. 132
ἐπῳδαὶ Eu. 619
ἐπωπαί S. 533
ἐπωπᾶν C. 680
Ἐρᾱσινος S. 997
ἐργάνη Pr. 469
Ἐρεχθεὺς Eu. 817
Ἐρινύες Ag. 447, 1161, 1558. Pr. 524. Th. 570. Eu. 911
Ἔρις Th. 723, 1034
ἕρμα δίκης Eu. 534
Ἑρμαῖον λέπας Ag. 274
ἑρμηνεὺς Ag. 509, 1029
Ἑρμῆς S. 897. P. 631. Eu. 90. Th. 503. C. 117, 611. Ag. 498
ἑσμὸς S. 30, 219, 666
ἔσω Ag. 1019, 1314
Ἐτεοκλῆς Th. 6, 39, 1010
Ἐτέοκλος Th. 453
ἑτερορρεπὴς S. 397
ἑτερόφωνος Th. 150
ἔτης S. 243
εὐαγὴς P. 468
εὔδειπνα C. 475
εὐεστὼ Th. 174. Ag. 630, 902
εὐθενεῖν Eu. 855, 868, 904
εὐθήμων C. 76
εὐθυδίκαιος Eu. 302
εὐθυδικία Eu. 411
εὐθυπορεῖν Ag. 975
εὐκταῖα S. 625
εὐλόγως S. 45
εὔμαρις P. 661
Εὐμενίδες Eu. 946, 993
εὐξύμβολος S. 681. C. 162
εὐπέμπελος Eu. 454
Εὔριπος Ag. 283
εὑροεῖν P. 603
Εὐρώπη Pr. 753. P. 795
εὐσεβεῖν τινα Ag. 320
εὐστομεῖν C. 984
εὐτυκάζεσθαι Th. 135
εὐτυχεῖν (sepulcum esse) P. 327
εὐφημεῖν P. 501. Ag. 28, 519
εὐφημεῖσθαι S. 506
εὐφιλόπαις Ag. 700
εὐ φρονεῖν (gaudere) Ag. 262. C. 761
εὐχέρεια Eu. 471
εὔχεσθαι (eloqui) S. 270
ἔφεδρος C. 851
ἐφετμὴ C. 292, 672
ἐφηλοῦν S. 921
ἐφιέναι Th. 783. Eu. 478
ἐφοδεύειν C. 715
ἔφοδος Eu. 353
ἐφολκὸς S. 196
ἐφορμαίνειν P. 210
ἔχιδνα C. 241, 981
Ἕως Ag. 256

Z.

ζάλη Ag. 639, 648
Ζεὺς S. 152
ζαπληθὴς P. 318
ζάπυρος Pr. 1105
ζαχρεῖος S. 190
ζεύγλη, ζυγόν, Pr. 471
ζευκτήριον, Ag. 512. P. 782
Ζεὺς Τέλειος Ag. 946. Eu. 28, 205
—— Ἀγοραῖος Eu. 931
—— Ἀλεξητήριος Th. 8
—— Ἱκέσιος S. 341, 379, 610
—— Κλήριος S. 354
—— Κτήσιος Ag. 1003. S. 438
—— Ξένιος Ag. 61, 359. S. 621
—— Ὀμαίμων S. 396
—— Σωτὴρ S. 26. Eu. 730
ζόη, Th. 930
ζυγῖται Ag. 1596
ζῶναι S. 451
ζώνης ἐντός, ὕπο C. 979. Eu. 578
ζωπυρεῖν Th. 278. Ag. 1091

H.

ἢ pro εἰ τε Pr. 800. C. 818
ἣ (illa) Th. 17. Eu. 7

Ἠδωνὶς αἶα P. 497
Ἠλέκτρα C. 14, 244
Ἤλεκτραι πύλαι Th. 418
ἡλίβατος S. 345
ἡλιθιοῦν Pr. 1082
ἡλιοστιβὴς Pr. 810
ἡμερεύειν κελεύθου C. 698
ἡμερολεγδὸν P. 63
ἥμερος Eu. 14
ἡμεροσκόπος Th. 66
ἡμεροῦν Eu. 14
ἡμερόφαντος Ag. 82
ἦ μην Pr. 174, 928
ἡνιοστροφεῖν C. 1011
ἠπύη Th. 133
Ἥρα S. 287, 580. Th. 139
—— Τελεία Eu. 205
ᾖσαν pro ᾔδεσαν Pr. 459
ᾖσθα pro ἤεισθα Ag. 494
Ἡσιόνη Pr. 570
ἡσύχως, ἥσυχος πράσσειν Eu. 214
Ἥφαιστος Pr. 3, 375. Ag. 272
Ἡφαίστου παῖδες Eu. 13

Θ.

θαλαμήπολος Th. 352
θάλλειν βίον P. 618
θανατοῦν Pr. 1074
Θάρυβις P. 51, 325, 949
θείατο, θεῖντο S. 675
θείνειν Th. 377, 949. P. 305, 420. C. 380
θελεμὸς S. 1006. Th. 704
θέλκτωρ S. 1021
θεμερῶπις Pr. 136
Θέμις Pr. 217, 893. Eu. 2
θέμις, indeclinabile, S. 330
—— τὸ μὴ C. 630
Θεμίσκυρα Pr. 743
θεοβλαβεῖν P. 827
θεοὶ ἀγοραῖοι, πεδιονόμοι, &c. Th. 261
θεοὶ ἀστυνάνακτες S. 996
—— ὕπατοι, χθόνιοι Ag. 90
θεοκλυτεῖν P. 502
θερμαίνειν C. 991. P. 507
θερμόνους Ag. 1043
Θερμώδων Pr. 744
θέσθαι εὖ πεσόντα Ag. 32
—— παρ' οὐδὲν Ag. 222
—— γέλων ἐντὸς ὀμμάτων C. 725
θεσπίζειν Ag. 1184
θεσπιῳδεῖν Ag. 1131
Θεσπρωτὸς Pr. 850
Θεσσαλοὶ P. 491
Θεστιὰς C. 595
θεσφατηλόγος Ag. 1416
θεωρὶς (ναῦς) Th. 852
Θῆβαι P. 38
θηγάναι Ag. 1514. Eu. 821
θηλυκρατὴς C. 590
θὴν Pr. 949. P. 586
θήπειν (ἔταφον) P. 981
θηρεύειν Pr. 877. C. 484
Θησεὺς Eu. 380, 656
Θησηΐς Eu. 980
θοάζειν S. 589
Θρᾴκη P. 511, 567
θράξαι, ταράξαι Pr. 646
Θρῄκιος Ag. 637, 1391
θρηνεῖν ζῶσα C. 912
θρηνητὴρ P. 920. -ὴς Ag. 1042
θριγκοῦν Ag. 1254
θρόμβος Eu. 158, 175. C. 524
θρώσκειν Eu. 630
θύειν (*furere*) Ag. 1206
Θυέστης Ag. 1213, 1562
θυηλὴ Ag. 792
θυηπολεῖν Ag. 253
θυιὰς S. 958. Th. 493, 832
θυμέλαι S. 653
θυμόμαντις P. 226
θύμωμα Eu. 822
θύννοι P. 426
θυοσκινεῖν Ag. 87
θυροκόπος Ag. 1108
θυστὰς βοή Th. 258
θυτὴρ C. 247. Ag. 217, 231

θώμιγξ Eu. 173. P. 463.
θωρακεῖα Th. 32
θωῦσσειν Ag. 866. Pr. 401

I.

ι, elisa, Pr. 1036. P. 846
ἰαί P. 663
ἰάλλειν C. 39, 488
ἰαλτὸς C. 20
Ἴανες P. 929
Ἰάονες P. 180, 565, 994
Ἰαόνιος S. 66. P. 884
ἰάπτειν (intrans.) S. 541
ἰατροὶ λόγοι Pr. 386
ἰατρόμαντις S. 259. Ag. 1601. Eu. 62
ἰαυοῖ P. 663
Ἰάων P. 1006
Ἰδαῖος Ag. 547
Ἴδη Ag. 272—4, 547
ἰέναι=ἴεσθαι P. 472
ἰήϊος Ag. 144
ἰηλεμίστρια C. 416
Ἰκάρου ἔδος P. 878
ἴκταρ Ag. 115. Eu. 950
ἴκτωρ S. 639
Ἴλιον Ag. 29, 572, 681
Ἰμαῖος P. 31
Ἴναχος S. 491. Pr. 606, 681. C. 6
Ἰνδοὶ S. 280
ἶνις S. 41. Eu. 313
Ἰξίων Eu. 419, 688
Ἰόνιος Pr. 859
ἰὸς S. 152. Ag. 801. Eu. 456, 700
ἰότητι Pr. 568
ἴουλος Th. 529
ἰποῦν Pr. 373
ἱππηδὸν Th. 317. S. 425
Ἱππομέδων Th. 483
ἰσάργυρος Ag. 932
Ἰσμήνη Th. 856
Ἰσμηνός Th. 262, 273
ἰσόμοιρον C. 311
ἰσοτριβὴς Ag. 1418
ἰσόψηφος Eu. 711, 762
ἱστορεῖν P. 456. Eu. 433
ἰσχναίνειν Pr. 388. Eu. 257
Ἴτυς Ag. 1113
ἰυγμὸς C. 24
ἰύγξ P. 968
Ἰφιγένεια Ag. 1504, 1532
ἴχαρ S. 828
ἰχνοσκοπεῖν C. 220
ἴχωρ Ag. 1456
Ἰὼ S. 288, 534, 567, 1049. Pr. 714
ἰωὰ P. 1049
Ἰωνία P. 767

K.

καββᾶς S. 807
Καδμεῖοι Th. 9, 39, 526, 538, 1080
καθάρματα ἐκπέμψαι C. 90
καθήκειν C. 446
καθιέναι λαῖφος Eu. 525
καθιππάζεσθαι Eu. 145, 701, 749
καὶ—δὲ Pr. 994. P. 155, 263. Eu. 65
καὶ δὴ Eu. 854
καὶ πῶς; Ag. 532, 1281
καινίζειν Ag. 1038. C. 483
καιρὸς Pr. 515
κακοῦν Pr. 997. P. 724
κακοῦσθαι Eu. 179
κακουχία Th. 665
κάλυξ Ag. 1363
Κάλχας Ag. 151, 240
κάμαξ Ag. 66
καμψίπους Th. 788
καναχὴς C. 145
Κάνωβος Pr. 865. S. 306
Καπανεὺς Th. 418, 435
καπηλεύειν μάχην Th. 540
καρανιστὴρ Eu. 177
καρανοῦν C. 519, 692
καρβὰν S. 110
κάρβανον S. 891. Ag. 1028
καρποῦν P. 817

καρποῦσθαι, καρπίζεσθαι Th. 597
Κασσάνδρα Ag. 1002
καταβασμὸς Pr. 830
καταιβάτης κεραυνὸς Pr. 367
καταιγίζειν Th. 63
καταινεῖν C. 693
καταισχυντὴρ Ag. 1334
κατανάσσασθαι Eu. 889
καταξενοῦν C. 693
καταπτακὼν Eu. 243
κατασθμαίνειν χαλινῶν Th. 388
κατασκαφὴ Th. 46, 1011. C. 44
κατασκέλλειν Pr. 489
κατασκήνωμα C. 986
κατασποδεῖν Th. 805
καταστροφὴ S. 436
καταφθατεῖσθαι Eu. 376
καταψεκάζειν Ag. 544
κατερείκειν P. 540
κατερρινημένος S. 726
κατηρεφὴς πούς Eu. 284
κατηρτυκὼς Eu. 451
κάτοικος Ag. 1257
κατοικτίζειν P. 1041. Eu. 119
κατολολύζειν τινὸς Ag. 1087
κατοπτὴρ Th. 36
κατόπτης Th. 41
κάτοπτος Ag. 298
κατουρίζειν Pr. 986
Καύκασος Pr. 430, 738
καχλάζειν Th. 110, 758
κεκασμένος Eu. 736
κελαινοῦσθαι C. 405
κελευθοποιὸς Eu. 13
κεντροδήλητις S. 556
κεραία Eu. 527
κεραστὶς Pr. 692
κεροτυπεῖσθαι Ag. 638
κερτομεῖν Pr. 1007
Κερχνεία Pr. 694
κηραίνειν S. 976
κηρυκεύειν S. 217
κηρύσσειν S. 978. C. 117. Eu. 536
Κιγδαγάτας P. 979
Κιθαιρὼν Ag. 289
Κίλικες Pr. 359. P. 329. S. 545
Κίλισσα C. 719
Κιμμερικὸς ἰσθμὸς Pr. 748
κίνδυνον ἀναβαλεῖν Th. 1031
κινδύνῳ βαλεῖν Th. 1042
κινύσσειν C. 188
Κισθήνη Pr. 812
Κίσσιοι P. 17, 123. C. 415
κίων οὐρανοῦ Pr. 357
κλαγγαίνειν Eu. 126
κλάζειν Ag. 48, 167, 194
κληδόνες Pr. 494. Ag. 221. C. 496, 1032
κληδοῦχος S. 287
κλητὴρ S. 616. Th. 570
Κλυταιμνήστρα C. 867. Eu. 116. Ag. 84, 249, 568
κλωστὴρ C. 498
κνεφάζειν Ag. 129
Κνίδος P. 879
κνισωτὸς C. 476
κοιλογάστωρ Th. 491, 1038
κοιμᾶσθαι φρουρὰν Ag. 2
κοινοβωμία S. 218
κολοσσοὶ Ag. 406
κολούειν P. 1014
κολυμβητὴρ S. 402
Κολχὶς Pr. 422
κόμιστρα Ag. 938
κομμὸς C. 415
κονίειν P. 165. Th. 60
κοννεῖν S. 110
κόπανον C. 845
κορκορυγὴ Th. 336
Κόρος καὶ Θράσος, τέκνα Ὕβρεως Ag. 744
κόρση C. 274
κόρυμβα P. 413, 660
Κραναὸς Eu. 965
κραταίλεως Ag. 649
κρεκτὸς νόμος C. 807
κρεόβοτος S. 283
κρεοκοπεῖν P. 495
Κρέων Th. 459

κρηπὶς P. 811
Κρητικὸς C. 605
κριθῶν πῶλος Ag. 1619
κροκόβαπτος P. 661
κροκοβαφὴς Ag. 1090
κρόκου βαφαὶ Ag. 230
Κρόνος Pr. 209, 932. Eu. 611
κροτησμὸς Th. 556
κτεάτειρα Ag. 347, 979
κτένες Ag. 1572
κτήσιος Ag. 1005
κύδιστος S. 12
κυκλοῦν P. 460. Th. 236
κῦμα=κύημα C. 121. Eu. 629
Κύπριος S. 278. P. 878
Κύπρις Th. 128. S. 978, 1016. Eu. 206. Pr. 883
κύρειν Eu. 373, 892
κυρεῖν τι C. 694, 701
κυρίσσειν P. 312
Κῦρος P. 764
κῦρος S. 385
κυροῦν P. 229, 523. Eu. 551. S. 797. C. 859
κυρσότεκνος Th. 781
Κυχρεία P. 572
κώδωνες Th. 381, 394
Κωκυτὸς Th. 687. Ag. 1130
κῶμος Ag. 1160
κώνωψ Ag. 865
κώπης ἄναξ P. 380
Κωρυκὶς πέτρα Eu. 22

Λ.

λαβὴ S. 912. C. 489
λαβροστομεῖν Pr. 335
Λάϊος Th. 688, 742
λακάζειν S. 850. Th. 173
λακὶς S. 112, 879. P. 127, 831. C. 26
λαμπαδηφόροι Ag. 303
λάμπη Eu. 365, 994
λαμπτηρουχία Ag. 863
λάξ Eu. 110, 513. C. 631
λαπαδνὸς Eu. 532
Λασθένης Th. 616
Λατογένεια Th. 134
λάτρον S. 988
Λατὼ Eu. 313
λείχειν Eu. 106. Ag. 801
λελιμμένος Th. 348, 375
Λέρνη Pr. 695
Λέσβος P. 874
λέσχη C. 652. Eu. 344
λευρὸς S. 502. Pr. 377
λευσμὸς Eu. 180
λευστὴρ μόρος Th. 186
λέχαιος Th. 281
λεωργὸς Pr. 5
Λήδα Ag. 887
Λήμνια κακὰ C. 623
Λῆμνος P. 878. Ag. 275
λῆξις Eu. 481
Λιβύη S. 311
Λιβυστικὸς S. 275. Eu. 282
Λίλαιος P. 310, 948
λιπαρόθρονος Eu. 773
λιπαρεῖν Pr. 528, 1025
λιπόναυς Ag. 205
λίπος Ag. 1402
λιτανὰ, τὰ S. 789. Th. 99
λιχὴν C. 273. Eu. 754
λιψουρία C. 743
λοβὸς Pr. 503. Eu. 158
Λοξίας Ag. 1041. Eu. 19, 35 226, 443. Th. 614
λουτροδαΐκτος C. 1060
λόχευμα Ag. 1363
λοχῖται Ag. 1628
λόχος Th. 106. Eu. 46
Λυδοὶ P. 41, 766
Λυθίμνας P. 979
Λύκειος (vide Ἀπόλλων).
Λύκιοι C. 338
λυκοδίωκτος S. 345
λυμαντήριος Pr. 1012. Ag. 1413
Λυρναῖος P. 326
λύσσα C. 279
λύτρον C. 42
λωτίζεσθαι S. 940
λωφᾶν Pr. 21, 612

M.
Μαγνητικὴ P. 494
Μᾶγος P. 320
Μαῖα C. 797
μαινολὶς S. 101
Μαιωτικὸς αὐλὼν Pr. 750
Μαιῶτις λίμνη Pr. 426
Μακεδόνες P. 494
μάκελλα Ag. 509
μακιστὴρ P. 694
Μάκιστος (*mons*) Ag. 280
μαλθάσσειν Pr. 387, 1029. Eu. 129
μαντιπολεῖν Ag. 951
μάραγνα C. 367
Μαραθὼν P. 477
Μάραφις P. 774
Μάρδοι P. 975
Μάρδος P. 770
Μάρδων P. 51
Μαριανδυνοὶ P. 920
Μασίστρης P. 30, 949
μάστειρα S. 153
μαστικτὴρ S. 460
μαστίκτωρ Eu. 154
μασχαλίζειν C. 431
μασχαλιστὴρ Pr. 71
ματάζειν Ag. 966
μάταιος S. 194
Μάταλλος P. 316
ματᾶν Pr. 57. Th. 37. Eu. 137
μάτη S. 799. C. 904
μαυροῦσθαι P. 225. Ag. 287
μάχη σταδαία P. 242
Μεγαβαζὴς P. 22
Μεγαβάτης P. 964
μεγαίρειν τινί τινος Pr. 644
Μεγαρεὺς Th. 469
μελάγκερως Ag. 1096
μελαμπαγὴς Th. 734. Ag. 383
Μελάνιππος Th. 409
μελλὼ Ag. 1327
μελοτυπεῖν Ag. 1122
Μέμφις S. 306. P. 36, 949
μέμψιν ἔχειν Pr. 453
Μενέλαος Ag. 42
Μενέλεως Ag. 600, 657
μὲν—τε Th. 916. C. 962
μέσακτος P. 877
μεσολαβὴς Eu. 152
Μεσσάπιος Ag. 284
μεταγνῶναι S. 103. Ag. 214
μεταίχμιον Th. 184. C. 55, 580
μεταπτοιέω S. 326
μεταρρυθμίζειν P. 743
μέτοικοι P. 321. Ag. 57
μετωποσώφρων S. 194
μή, interrogative, S. 289. P. 346. Pr. 980
μὴ cum fut. et subjunct. P. 124
μὴ γένηται (i. e. ὅρα μή) S. 351
μὴ μελησάτω Pr. 340
Μῆδοι P. 238
Μῆδος P. 761
Μηλιεὺς κόλπος P. 488
μηνίεσθαι Eu. 101
μηνιτὸς S. 262
μητραλοίας Eu. 148, 201
μητροκτονεῖν Eu. 405
μηχανορραφεῖν C. 213
μιαίνειν S. 687
μιάστωρ Eu. 169
μινύρεσθαι Ag. 16
Μίνως C. 607
μίσητος Ag. 1199
Μιτρογαθὴς P. 43
Μοῖραι Eu. 165, 694. Pr. 519, 524
Μολοσσοὶ Pr. 848
μουσομήτωρ Pr. 469
μυδροκτυπεῖν Pr. 374
μύζειν Eu. 180
μυθεῖσθαι Pr. 682. Ag. 1339
Μύκονος P. 875
μυκτηρόκομπος Th. 459
μύραινα C. 981
μυριόνταρχοι P. 316, 975
μύσαγμα S. 972
Μυσοὶ S. 543. P. 52, 1023
μύωψ S. 302. Pr. 693
μωραίνειν P. 715

N.

Νάξος P. 875
ναρθηκοπλήρωτος Pr. 109
Ναύπακτος S. 258
ναῦς ἄναυς P. 676
ναύστολος, ἄστολος Th. 852
νεβρὸς Eu. 111, 237
Νειλοθερὴς S. 67
Νεῖλος S. 4, 277, 491, 555, 899. Pr. 831, 866, 871. P. 34, 313
Νειλῶτις Pr. 833
νείρα Ag. 1455
νέμειν μοῖραν Pr. 300
νεμέτωρ Th. 480
νεοκρὰς φίλος C. 336
νεολαία S. 669. P. 667
νεοπαθὴς P 926. Eu. 489
νεόπτολις πόλις Eu. 657
Νηΐσται πύλαι Th. 455
νηλεῶς, ἀνηλεῶς Pr. 248
νῆστις πόνος Ag. 322
—— δύη Ag. 1599
νίκη κακὴ Th. 713. Eu. 863
νιν = αὐτὰ Pr. 55
Νῖσος C. 608
νόμευμα Ag. 1389
νομίσματα πύργινα P. 855
νυκτηγορεῖσθαι Th. 29
νυκτίπλαγκτος Ag. 12. C. 738
νυκτίσεμνος Eu. 108
νυκτιφρούρητος Pr. 880
νυμφόκλαυτος Ag. 726
νῦν ὅτε S. 624. Th. 702
νωμᾶν Th. 3, 25

Ξ.

Ξάνθης P. 976
Ξένιος Ζεὺς S. 656. Ag. 61, 353
ξενότιμος Eu. 517
ξενοῦσθαί τινα S. 904. C. 689
Ξέρξης P. 5, 146, 201, 301, 467
ξιφοδήλητος C. 716. Ag. 1506
ξιφουλκός Eu. 562
ξουθός Ag. 1111
ξυλουργία Pr. 459
ξυναρὲς Ag. 626. C. 969
ξυροῦ ἀκμὴ C. 869

O.

ὀβρίκαλα Ag. 141
Ὄγκα Ἀθήνα Th. 152, 482, 496
ὄδιον κράτος Ag. 104
ὄδισμα P. 71
ὀδοῦν Pr. 506, 832. Ag. 170
Ὀδυσσεὺς Ag. 814
ὄζειν τινὸς Ag. 1281
οἰακοστροφεῖν P. 763
οἰακοστρόφος Pr. 523. Th. 62.
Οἰβάρης P. 965
Οἰδίπους Th. 190, 367, 651, 706
οἰκιστὴρ Th. 19
Οἰκλέης Th. 377, 605
οἶνος κρίθινος S. 928
Οἴνοψ Th. 499
οἰοβουκόλος S. 299
οἰστρᾶν Pr. 855
οἴω, οἴομαι Pr. 196
ὀλιγοδρανία Pr. 557
ὀλολυγμὸς Th. 257. Ag. 28, 578
Ὀλύμπιοι θεοὶ Eu. 73. C. 771
Ὀλύμπιος Ζεὺς Eu. 634
ὀμαυλία C. 589
ὄμματος τόξευμα S. 981
ὀμματοστερὴς Eu. 900
ὀμματοῦν S. 461. C. 839
ὅμοιαι λαβαὶ C. 489
ὅμοιον (*perinde est*) Ag. 1375
Ὁμολωΐδες πύλαι Th. 566
ὁμόπτερος P. 561. C. 166
ὁμότοιχος Ag. 974
ὀμφαλὸς Eu. 40, 160
ὄμφαξ Ag. 943
ὄνειδος ἀντ' ὀνείδους Ag. 1537
ὀξυμήνιτος Eu. 450
ὀξυπευκὴς C. 629
ὀπίσθοπος C. 700
ὅπως ποδῶν S. 816
ὀργᾶν C. 445
ὀργὴ νοσοῦσα Pr. 386
Ὀρέστης Eu. 212, 766. C. 107. Ag. 852
ὀρθιάζειν P. 683

ὀρκάνη Th. 336
ὅρκοις αἱρεῖν τινα Eu. 461
ὅρκον δοῦναι, δέξασθαι Eu. 407
ὀρκωμοτεῖν Th. 46. Eu. 734
ὁρμαίνειν Th. 389. Ag. 1359
ὀρσολοπεῖσθαι P. 10
ὀρτάλιχοι Ag. 54
Ὀρφεὺς Ag. 1607
ὀρχησμὸς Eu. 354
ὅστις pro ὃς Ag. 162. Th. 389
ὀσφὺς Pr. 505
ὅταν cum optativo, P. 452
ὅτε cum subjunctivo, Ag. 740
— cum optativo, Eu. 696
ὅτλος Th. 18
ὀτοβεῖν Pr. 587
ὀτοτύζειν C. 319
οὐ μὴ Th. 38
οὐδὲ—τε S. 234
οὔθαρ C. 523
οὖλα C. 884
οὕνεκα, εἵνεκα Pr. 353. S. 184
οὐρανομήκης Ag. 92
οὐρανόνικος S. 154
οὐρίζειν P. 604. C. 309
οὐριοστάτης C. 806
οὐτᾶν C. 629
οὐτιδανὸς Th. 354
ὀφέλλειν Th. 180, 238
ὀφθαλμὸς οἶκου P. 170. C. 920
ὀφθαλμωρύχος Eu. 177
ὄφις C. 535. Eu. 172
ὀφλεῖν δίκην Ag. 517
ὀχετεύεσθαι Ag. 840
ὄχλος λόγων Pr. 846
ὄψανον C. 525
ὀψίκοιτος Ag. 862

Π.

π et τι confusae, S. 756
Παγγαῖον ὄρος P. 496
παγκαίνιστος Ag. 933
παγκληρία C. 477
παθήματα μαθήματα Ag. 169, 241. Eu. 495
παῖδες τᾶς ἀμιάντου P. 580
παιδολυμὰς C. 595
Παίονες S. 253
παίσας, πταίσας, πήσας Ag. 1602
παιὼν, παιὰν Ag. 99, 144, 607, 1219. Th. 632
παιωνίζειν Th. 257
παιώνιος Ag. 495, 821. P. 607
πάλαισμα Eu. 559, 746. Ag. 63
παλαίστης Ag. 1177
παλαμναῖος Eu. 426
Παλαίχθων S. 246, 342
πάλη C. 851
παλιμμήκης Ag. 189
παλίμποινα C. 778
παλινστομεῖν Th. 247
παλίντονα βέλη C. 155
παλιντυχὴς Ag. 450
παλίρροχθος Ag. 184
Παλλὰς προναία Eu. 21
παμπησία Th. 813
Πάμφυλοι S. 546
Πὰν P. 451. Ag. 56
πανάρκετος C. 61
πανδοκεῖν Th. 18
πανσέληνος Th. 384
παντόφυρτος Eu. 524
πάντρομος, πάντροφος Th. 282
παραιβάτης Eu. 523
παρακοπὴ Eu. 317. Ag. 216
παραμυκᾶσθαι Pr. 1103
παρανικᾶν C. 590
παράορος Pr. 371
παραρρύσεις S. 695
παράσημος Ag. 754
παρασκηνοῦν Eu. 604
παρασκοπεῖν Ag. 1223
παρασύρειν Pr. 1086
παραφορὰ Eu. 317
παρβασία Th. 740
παρειπεῖν Pr. 132
παρηβᾶν Ag. 957
παρηγορεῖν Pr. 664. Eu. 482. P. 532
παρηγορία Ag. 95
παρημελημένος Eu. 200

πάρηξις Ag. 539
παρθενεύεσθαι Pr. 666
Παρθενοπαῖοι Th. 542
παρθενόσφαγος Ag. 202
Πάρθοι P. 965
Πάρις Ag. 390, 515, 692, 1126
Παρνησσὸς Eu. 11. C. 554, 940
παροίχεσθαι τινὸς S. 446
Πάροι P. 875
παροψώνημα Ag. 1422
παρώνυμος Eu. 8
πασσαλεύειν Pr. 56, 113. Ag. 562
πατησμὸς Ag. 936
Πάφος P. 879
πάχνη Ag. 1489
παχυοῦσθαι C. 75
παχύνειν πόλιν S. 611
πεδαίχμιος C. 580
πεδάορος C. 581
πεδάρσιοι Pr. 729. C. 831
πέδοι πατεῖν Ag. 1328. C. 631
πειθαρχία Th. 213
Πειθὼ S. 1023. Eu. 845, 928. C. 713
πειρὰ C. 845
Πελάγων P. 938
Πελασγία Pr. 879
Πελασγοὶ S. 249, 322, 610, 889, 1001
Πελασγὸς γῆ S. 247
Πελασγὸς (rex) S. 987
πελειοθρέμμων P. 311
Πελοπίδαι C. 494. Ag. 1578
Πέλοψ Eu. 673
πελώριος Pr. 157
πεμπάζειν Eu. 718
πεμπάστης P. 961
πέμφιξ Pr. 814
πένθεια Ag. 419
Πενθεὺς Eu. 26
πεντηκοντάπαις S. 315. Pr. 872
πεπραμένος C. 125
πέπρωται Pr. 520
πέπων Eu. 66. Ag. 1336
πέρα, ἡ S. 258. Ag. 182
πέρα καιροῦ Pr. 515
πέργαμον Pr. 977
περὶ φόβῳ C. 32. P. 692
περὶ ψυχῆς λέγειν Eu. 114
περιβαλεῖν C. 567
—— et περιβαλέσθαι Ag. 1116
περιγραφὴ C. 199
περιόργως Ag. 209
περίπεμπτος Ag. 87
περιστέλλειν Eu. 667
περιστιχίζειν Ag. 1354
Πέρραιβοι S. 252
Περσεὺς C. 816
Περσέφασσα C. 481
Περσίδες P. 139, 157, 290, 543
Περσὶς αἶα P. 252, 1052
Περσονομεῖσθαι P. 587
πέτασμα Ag. 882
πεύθομαί τινα vel τινος C. 750
πευθὼ, πειθὼ Ag. 87. Th. 365
πευκίδες C. 378
Πηγασταγὼν P. 35
πηδάλια ἱππικὰ Th. 194
πηλὸς Ag. 478. C. 684
πιαίνειν Th. 583. Ag. 267, 1647
πίνακες S. 457, 923
Πίνδος S. 253
πινύσκειν P. 826
πίπτειν ἐπὶ νώτῳ S. 85
Πιστὰ, τὰ P. 2, 530, 677
πίτυλος Th. 850. P. 955
πιφαύσκειν C. 271. Eu. 590. Ag. 23
πλάθειν C. 580
πλάστιγξ C. 282
Πλαταιαὶ P. 813
πλατὸς, πλαστὸς Pr. 915. Eu. 53
Πλειάδες Ag. 799
Πλεισθένης Ag. 1580
Πλεισθενίδαι Ag. 1546
πλειστήρης Eu. 733
πλειστηρίζεσθαι C. 1018
Πλειστὸς (ποταμὸς) Eu. 27
πλεκτανεῖν C. 1038
πληθύνεσθαι S. 998. Ag. 1341
πληθὺς P. 423. C. 1048
πλημμυρὶς C. 178

πληροῦν τροφεῖα Th. 472
πλινθυφής Pr. 458
πλουτογηθής C. 786
Πλούτωνος πόρος Pr. 825
πνεῖν τι Ag. 1206
ποδένδυτος C. 985
ποδιστήρ C. 987
ποδόψηστρα Ag. 899
ποδωκία Eu. 37
Πόθος S. 1023
ποικιλείμων Pr. 24
ποίκιλμα C. 1001
ποιμαίνειν Eu. 91, 240
ποιμανόριον P. 75
ποιμένες ναῶν S. 747. Ag. 640
ποίφυγμα Th. 269
Πολυνείκης Th. 573, 655, 1071
Πολυφόντης Th. 443
ποντίζειν Ag. 983
πόπαξ Eu. 138
πορφύρα Ag. 932
πορφυρόστρωτος Ag. 883
Ποσειδῶν Th. 122, 298. Eu. 27. Pr. 946. P. 746
ποταίνιος Pr. 102. Eu. 272. Th. 228. C. 1044
πρᾶγος S. 229. Th. 2, 595, 800
πραΰνειν P. 192, 833
πρέπειν (trans.) Ag. 1299
πρεσβεύειν Ag. 1271. Eu. 1, 21. C. 479
πρέσβη S. 707
προβατογνώμων Ag. 768
προβουλόπαις Ag. 377
πρόβουλος Th. 1009
πρόδικος Ag. 438
Προιτίδες πύλαι Th. 372, 390
προμηθία, προμηθεὺς S. 680. Pr. 86
προναία, προνάα Eu. 21
προνέμειν Eu. 303
πρόξενος S. 896
προπέμπεσθαι P. 140
Προποντὶς P. 870
προπράσσειν C. 820
πρόπρυμνα Th. 766
πρόπυργος Ag. 1139
προσάμβασις Th 461
προσγελᾶν Eu. 244
πρὸς κέντρα λακτίζειν Pr. 331. Ag. 1602
προσεδαφίζειν Th. 491
πρόσειλοι δόμοι Pr. 459
προσθόδομος C. 314
προσικέσθαι τινός C. 1022
προσίκτωρ Eu. 118, 419
προσκυρεῖν C. 11
πρόσπαιος Ag. 338
προσσαίνειν Pr. 854. P. 100. Ag. 1043
προστατήριος Th. 444. Ag. 949
προστέλλεσθαι Th. 410
προστόμια S. 3
προστρίβεσθαι Pr. 337
πρόστριμμα Ag. 386
προστρόπαιος C. 278. Eu. 41, 168, 225, 423
προστροπή C. 19, 77
πρόσφαγμα Ag. 1249
προσφίλεια Th. 510
προσφύειν (affirmare) S. 272
προτέλεια Ag. 65, 219, 699
προυσελεῖν Pr. 446
προφέρειν Ag. 195, 937
προφωνεῖν S. 611. Eu. 444
προχαλκεύειν C. 635
πρυμνήτης Eu. 16, 735
πρυμνόθεν, πρέμνοθεν Th. 71, 1051
πρύτανις S. 365. Pr. 176
πρὼν P. 134, 872. Ag. 298
πρῷρα S. 696
πρῶτα μὲν—τε S. 404
πρωτόμοιρος P. 570
πτᾶξ Ag. 135
πτέρνη C. 201
πτῶμα (cadaver) S. 646
πτῶξ Eu. 315
Πύθιος Ag. 492
πυθμὴν S. 97. C. 196, 252, 934. Pr. 1061
Πυθόκραντος Ag. 1238

Πυθόμαντις C. 1019
Πυθοχρήστης C. 926
Πυθόχρηστος C. 887
Πυθοῦ Pr. 676
Πυλάδης C. 18, 553, 885
πυργηρεῖσθαι Th. 22, 171
πυργοῦσθαι P. 194
πυρσὸς P. 318
πύστις Th. 54
πῶ; Ag. 1485
πωλεύμενος Pr. 663

P.

ῥάβδος S. 244
ῥαγῆναι Ag. 488
ῥαίνειν, ἔρρανται P. 574
ῥαιστὴρ Pr. 56
ῥαντήριος Ag. 1060
ῥαφεὺς Ag. 1582
ῥαχία Pr. 732
ῥαχίζειν P. 428
ῥάχις Eu. 181
Ῥέας κόλπος Pr. 856
ῥέγκειν Eu. 53
ῥέπειν Th. 21. C. 232
ῥίζωμα Th. 408
ῥινηλατεῖν Ag. 1156
ῥιπὴ Pr. 126, 1110. Ag. 866
ῥίπτειν λόγους S. 478. Pr. 319
ῥίψοπλος ἄτη Th. 304
Ῥόδος P. 879
ῥόθιον Pr. 1067. Th. 355
ῥόθος P. 408, 464
ῥοιβδεῖν Eu. 382
ῥοπὴ δίκης C 53
ῥοφεῖν Eu. 254
ῥύεσθαι Th. 153, 291, 820
ῥυθμὸς C. 783
ῥῦμα P. 149
ῥυσιάζειν S. 418
ῥυσίβωμος Eu. 880
ῥύσιον S. 309, 406, 708. Ag. 518
ῥύτωρ Th. 308

Σ.

σάγη P. 242. C. 551, 662. Th. 118, 386
σαίνειν Th. 378, 701. Ag. 704. C. 186, 412
σάκτωρ P. 908
Σαλαμὶς P. 273, 286, 449, 880
Σαλμυδησσὸς Pr. 745
Σάμος P. 874
Σάρδεις P. 45, 323
Σαρπηδόνιον χῶμα S. 847
Σαρωνικὸς πορθμὸς Ag. 297
σαφηνεῖν C. 189
σέβειν (probare) Ag. 753, 1590
Σείριος Ag. 940
Σεισάμης P. 324
σεσαγμένος Ag. 627
Σευάλκης P. 947
σημαντήριον Ag. 592
σηματουργὸς Th. 486
σήπειν C. 982
Σησάμης P. 964
Σιδόνιος S. 114
Σικελία Pr. 377
Σιληνιαὶ P. 305
Σιμόεις Ag. 679
σίνος Ag. 380, 544
σκαλμὸς P. 378
Σκάμανδρος Eu. 376. Ag. 494, 1127. C. 358
σκηναὶ τροχήλατοι P. 981
σκήνημα C. 243
σκηπτὸς P. 711
σκιὰ Ag. 812, 1299. Eu. 292
Σκύθαι Pr. 2, 728. Eu. 673. C. 155
Σκύλλα Ag. 1204. C. 604
σκύλλεσθαι P. 579
Σόλοι P. 880
Σοῦσα P. 16, 122, 537, 726, 757
Σούσας P. 938
Σουσιγενὴς P. 645
Σουσὶς P. 122
Σουσισκάνης P. 34, 939
σπάθη C. 224
Σπαρτοὶ Th. 407, 469. Eu. 388
Σπερχειὸς P. 489
σπερχνὸς Th. 274
σπλάγχνα Ag. 966

σπόγγος Ag. 1300
σποδεῖν Ag. 653
σπονδαὶ S. 959. Eu. 996
σπορητὸς Ag. 1363
σταδαῖος Th 509. P. 242
στέγαστρον C. 971
στέγειν S. 127. Th. 205, 223
στέργηθρον C. 233. Eu. 183
στεῦται P. 49
στέφειν λάφυρα Th. 267
—— μνημεῖα πρός τι Th. 50
στημορραγεῖν P. 832
στιχηγορεῖν P. 432
στοιχίζειν Pr. 492
στρέβλαι ναυτικαὶ S. 434
στροβεῖν C.195,1041. Ag.1187
στρόβος Ag. 640
στροφαὶ S. 617
Στρόφιος Ag. 854. C. 666
στροφοδινεῖσθαι Ag. 51
στρόφος Th. 865. S. 451
Στρυμὼν S. 251. P. 499, 865. Ag. 185
στρωματοφθορεῖν Ag. 921
στρωφᾶν Ag. 1195
συγκαθέλκειν Th. 610
συγκαταβαίνειν C.714. Eu.990
Συέννεσις P. 328
συλλύειν C. 286
σύμβολεῖν Th. 344
σύμβολον Ag. 8, 142
σύμβολος S. 496. Pr. 495
συμφέρειν τι τινι Eu. 810
σύμφυτος Ag. 107, 148
συνδικεῖν Eu. 519
συνεδρίαι Pr. 500
συνεμβολῇ P. 398. Ag. 956
σύνορθρον Ag. 245
σύρδην P. 54
Συρία S. 5
συρίζειν Pr. 363. Th. 458
Σύριον ἅμμα P. 86
σφαγὴ Ag. 1157. Pr. 882
σφαδάζειν P. 196
σφενδόνη Ag. 980
σφετερίζειν S. 38
σφίγγω Pr. 58
Σφὶγξ Th. 536
σφοδρύνεσθαι Pr. 1032
σφραγίζειν Eu. 792
σφυδᾶν Pr. 388
σχηματίζειν Th. 460
σωκεῖν Eu. 36
Σωσθάνης P. 33
σωφρονίσματα S. 969

T.

τὰ ἐπὶ τάδε S. 255
ταγεῖν P. 760
ταγεύειν Th. 58
τάγη Ag. 110
ταγοῦχος Eu. 286
τάδε pro ὧδε S. 396. Eu. 488
ταλαντοῦχος Ag. 427
Ταυταλίδαι Ag. 1445
ταράσσειν Pr. 646. C. 323
ταριχεύω C. 288
Τάρταρος Pr 1050,1072. Eu.72
ταυροκτονεῖν Th. 265
ταυροσφαγεῖν Th. 43
ταυροῦσθαι C. 267
τε, verbum nectens cum participio, Ag. 99. C. 548
τε—μηδὲ S. 475. C. 1033
τε—καὶ, ut—sic, S. 734
τε—μὲν Th. 915. C. 963
τεθηγμένος Th. 712. Pr. 319
τεθυμμένος S. 182
τέκμαρ Ag. 263, 306. C. 654
τεκνοῦν Ag. 729
τέλειος S. 520. Ag. 945
—— Ζεύς. *Vide* Ζεὺς
τελεῖσθαι ἔς τι Ag. 68
τέλη P. 206
—— δίρρυμα P. 47.
Τενάγων P. 308
τεράζειν Ag. 124
τερασκόπος Eu. 62. C. 542
τεταίνειν C. 443
Τεύθρας S. 543
Τευκρὶς αἶα Ag. 112
Τηθὺς Pr. 140. Th. 300

Τῆνος P. 875
Τηρεῖα ἄλοχος S. 58
τηρὸς S. 244
τιάρα P. 662
τιθασὸς Eu. 336
τί μήν; Ag. 655. S. 976. Eu. 194
τί οὖν; S. 301
τιμαλφεῖν Eu. 15, 596, 774. Ag. 895
τιμάωρ S. 41
τῖμος C. 902
Τιτὰν Pr. 435
Τιτανὶς Pr. 893. Eu. 6
τλησικάρδιος Pr. 165. Ag. 419
Τμῶλος P. 49
τόθεν pro ὅθεν P. 101. Ag. 218
τοῖος—ὅς Pr. 929
τοκεὺς Eu. 629
Τόλμος P. 980
τομὴ C. 222
τοξεύειν S. 440. Eu. 646
τοξοτευχὴς S. 284
τοπάζειν Ag. 1340
τόπαρχος C. 651
τότ' ἤδη Pr. 932
τραχύνειν Th. 1039
τρία παλαίσματα Eu. 559
τρίαινα S. 214
τριακτὴρ Ag. 165
τρίβεσθαι μύσος Eu. 186
τριβὴ Ag. 450. C. 736
τρίβος Ag. 190, 382
τριγέρων C. 306
τρικυμία Pr. 1036
τρίμοιρος Ag. 845
τριπάχυιος Ag. 1452
τρὶς ἓξ βαλεῖν Ag. 33
τριτόσπονδος Ag. 237
Τρίτων Eu. 283
τρίχηλος Th. 757
τρίχωμα Th. 663
τροπαία Th. 703. Ag. 212
τροποῦσθαι P. 378
τρόχις Pr. 962
τροχοδινεῖσθαι Pr. 901
Τυδεὺς Th. 372-5, 402, 567
Τυνδαρεὺς Ag. 83
Τύριος P. 942
Τυρσηνικὴ σάλπιγξ Eu. 537
Τυφὼν, Τυφὼς S. 554. Pr. 362, 378. Th. 488
τυχεῖν (*accidere*) Pr. 362. P. 702
Τύχη (*numen maris*) Ag. 647
τύχην ἁλεῖν S. 374. Ag. 1631

Υ.

ὕβρις Ag. 738
ὑβριστὴς ποταμὸς Pr. 736
ὑγεῖα, ὑγίεια Ag. 972
ὑγρώσσειν Ag. 1300
ὑδαρὴς Ag. 771
ὑλάγματα Ag. 1609, 1650
ὑμεναιοῦν Pr. 569
ὕμμε Eu. 590
ὑμνεῖσθαι Th. 7
ὑμνωδεῖν Ag. 962
ὑπέγγυος C. 35
ὑπεμβάλλειν, cum genitivo, Pr. 944
Ὑπέρβιος Th. 499, 507
Ὑπερβόρεοι C. 365
ὑπέργηρως Ag. 79
ὑπερδικεῖν τινός τι Eu. 622
ὑπερθεῖν ἄκραν Eu. 532
ὑπέρκομπος, ὑπέρκοπος, ὑπέρκοτος Th. 386
ὑπερσχὼν, ὑπερέχων confusa, Pr. 221
ὑπερτείνειν Ag. 940
ὑπερτοξεύσιμος S. 467
ὑπεύθυνος C. 702
ὑπνώσσειν Eu. 119, 121. Th. 276
ὑπογραφὴ C. 201
ὑπόδικος χερῶν Eu. 250
ὑπόδοσις Eu. 481
ὑποκλαίειν Ag. 69
ὑπόπτερος C. 592
ὑπορχεῖσθαι C. 1014
ὑποσπανίζειν C. 568
ὑποστενάζειν Pr. 439

ὑπτίασμα Ag. 1256. Pr. 1026
ὑπτιοῦν P. 420
Ὑσταίχμας P. 951
ὑψιγέννητος Eu. 43

Φ.

φαγεῖν ὄρνιθος S. 220
φαιδρύνειν Ag. 1078-89
φαιδρύντρια C. 746
φαίνεσθαι (argui) Ag. 576
φαιοχίτων C. 1038
φάλαρον P. 662
φαντάζεσθαι Ag. 1477
Φαρανδάκης P. 31, 937
φαρμάσσειν Ag. 94
Φαρνοῦχος P. 315, 945
φασγανουργὸς C. 635
φελλοὶ C. 497
φερέγγυος Th. 391, 444, 465, 794. Eu. 87
Φερεσσεύης P. 314
Φέρης Eu. 693
φέρμα Ag. 117
φεύζειν Ag. 1279
φεψαλοῦν Pr. 370
φηλήτης C. 988
φηλοῦν Ag. 475
φημίζειν C. 549. Ag. 612
φθαρῆναι P. 453
φθερσιγενὴς Th. 1057
φιλήτωρ Ag. 1421
φιμοὶ Th. 458
Φινεὺς Eu. 50
φίτευμα Ag. 1252
φιτυποίμην Eu. 871
Φλεγραία πλάξ Eu. 285
φλέδων Ag. 1166
φλέω Ag. 368, 1389
φλογμὸς Eu. 909
φλοῖσβος Pr. 815
φλύειν Th. 658. Pr. 512
Φοίβη Eu. 7
φοινικόβαπτος Eu. 982
Φοίνισσα ναῦς P. 412
φοιτὰς Ag. 1244
φοῖτος Th. 658. C. 29
φόνος et φόβος confusa, S. 492. Pr. 363. Th. 233, 493
Φορκίδες Pr. 813
φραδὴ Eu. 236. C. 927
φράστορες S. 486
φρατέρες Eu. 626
φρενοδαλὴς Eu. 317
φρίσσειν S. 602. Pr. 547, 714. Th. 485
φροιμιάζεσθαι Ag. 1325. Eu. 20
φροίμιον Eu. 137. Th. 7
φρούριον Pr. 820. Eu. 879, 909
φρύαγμα Th. 229, 470
Φρυγία S. 542
φρυκτὸς Ag. 30
φρυκτωρία Ag. 33, 473
φυξανορία S. 8
φυρῶν Th. 48
φύρδην P. 808
φύρειν Pr. 458
φυσίαμα Eu. 53
φυσίζοος S. 579
φύστις P. 910
φυτάλμιος Ag. 318
φυτουργὸς S. 586
Φωκεὺς P. 487. Ag. 854. C. 661, 666
Φωκὶς C. 555

X.

χαιὸς S. 837
χαίτωμα Th. 380
χάλκευμα C. 567
Χαλκὶς Ag. 182
χαλκὸς κακὸς Ag. 381
χαλκοῦ βαφαὶ Ag. 595
Χάλυβες Pr. 734
Χάλυβος Th. 725
χαμαὶ πίπτειν S. 85. Th. 791
χαμαιπετὴς C. 951. Ag. 893
χαρακτὴρ S. 278
χαράσσειν P. 679
χάρις ἄχαρις Pr. 555. Ag. 1522. C. 38
χαριτογλωσσεῖν Pr. 309
χάρματα Eu. 939

χεῖλος et χειρὸς confusa, Ag. 790
χεῖν εὐκταῖα S. 624
—— χοὰς P. 221
χειροῦσθαι Th. 315. C. 681
χείρωμα Th. 1025. Ag. 1297
χειρωναξία Pr. 45. C. 748
χελιδὼν Ag. 1017
χερμὰς Th. 289
χερνίτης Pr. 912
χέρνιψ Ag. 1004. Eu. 626. C. 122
χηλὴ Th. 757. P. 210. Ag. 1638
χθονὸς χλαῖνα Ag. 845
Χίμαιρα Ag. 224
Χίος P. 874
χλιδᾶν Pr. 992
χλίειν S. 232. C. 130
χλοῦνις Eu. 179
χνοαὶ ποδῶν Th. 366
—— ἀξόνων Th. 140
χοαὶ ἄοινοι Eu. 107
χοὰς χέασθαι P. 222
χοιράδες P. 423. Eu. 9
χοιροκτόνος Eu. 273
χολῆς λοβὸς Pr. 503
χραίνειν Eu. 163. Th. 61, 332
χρηματοδαίτης Th. 726
χρηστήρια (*victimae*) S. 444. Th. 219
χρίειν Pr. 578, 615, 693, 899
χρῖμα Ag. 94
χρίμπτειν Pr. 732. Th. 84. Eu. 176
χρονίζειν Th. 54. Ag. 295, 820, 1327. C. 56, 944
χρόνῳ κλυτὸς C. 639
Χρύσα P. 316
χρυσαμοιβὸς Ag. 426
χρυσεόστολμος P. 161
Χρυσηΐδες Ag. 1414
χρυσόπαστος Ag. 750
χωρίτης Eu. 988

Ψ.

ψαίρειν Pr. 402
ψάλιον Pr. 54. C. 949
ψάλλειν P. 1041
ψάμμη Pr. 586
ψάμμιος Ag. 957
Ψάμμις P. 938
ψαφαρὸς Th. 311
ψέγειν Ag. 178, 1374
ψέδυρος S. 1025
ψεκὰς Ag. 1361, 1512
ψελλὸς Pr. 835
ψευδόμαντις Ag. 1166
ψῆγμα Ag. 430
ψῆφος = ὁ ψηφιζόμενος Th. 185. Eu. 721
ψήφῳ, ἐν Ag. 553
ψύθος Ag. 462, 970, 1056
ψυχαγωγὸς P. 683
ψύχειν Pr. 712
ψυχῆς πέρι ἀγὼν Eu. 115
ψῦχος Pr. 711

Ω.

ὠγύγιος Eu. 989. P. 37, 954. Th. 310
ὠδὶς C. 203
ὤζειν Eu. 121
ὠκεανὸς Pr. 142, 540
ὠλεσίοικος Th. 717
ὠμοδακὴς Th. 639
ὠμόδροπα νόμιμα Th. 324
ὠμόσιτος Th. 536
ὠμόφρων C. 413. Th. 727
ὥρα = ἡλικία Th. 13
ὡς pro ὥστε Th. 539. Eu. 36, 766
— pro ἐπεί Ag. 326. P. 596
— ἂν subaudito optativo, S. 698
— *in which case*, Pr. 161
— cum accusativo absoluto, S. 743
ὥσπερ οὖν Ag. 1142, 1400. C. 88
ὡσπερεὶ Ag. 1190
ὠφελεῖν τινι Pr. 350

Cantabrigiae: Typis Academicis.

DEIGHTON, BELL, & CO.'S PUBLICATIONS.

Gems of Latin Poetry. With Translations, selected and illustrated by ANDREW AMOS, Esq., Downing Professor of the Laws of England in the University of Cambridge, and late Member of the Supreme Council of India. 8vo. 12*s*.

ΥΠΕΡΙΔΟΥ ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ. The Funeral Oration of Hyperides over Leosthenes and his Comrades in the Lamian War. The Fragments of the Greek Text edited with Notes and an Introduction, and an engraved Facsimile of the whole Papyrus. By CHURCHILL BABINGTON, B.D., F.L.S., Fellow of St John's College, Cambridge, Member of the Royal Society of Literature, Editor of the Orations of Hyperides for Lycophron, for Euxenippus, and against Demosthenes. Folio, half-bound, 15*s*. [*Just published.*

ΥΠΕΡΙΔΗΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. The Oration of Hyperides against Demosthenes, respecting the Treasure of Harpalus. The Fragments of the Greek Text, now first edited from the Facsimile of the MS. discovered at Egyptian Thebes in 1847; together with other Fragments of the same Oration cited in Ancient Writers. With a Preliminary Dissertation and Notes, and a Facsimile of a portion of the MS. By C. BABINGTON, B.D. 4to. 6*s*. 6*d*.

A Life of Aristotle, including a Critical Discussion on some Questions of Literary History connected with his Works. By JOSEPH WILLIAM BLAKESLEY, M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge. 8vo. 8*s*. 6*d*.

Varronianus. A Critical and Historical Introduction to the Philological Study of the Latin Language. By J. W. DONALDSON, D.D., formerly Fellow and Classical Lecturer of Trinity College, Cambridge. Second Edition, considerably enlarged. 8vo. 14*s*.

Classical Scholarship and Classical Learning Considered with especial reference to Competitive Tests and University Teaching. A Practical Essay on Liberal Education. By J. W. DONALDSON, D.D. Crown 8vo. 5*s*.

A Complete Greek Grammar. By J. W. DONALDSON, D.D. The second Edition, very much enlarged and adapted for the use of University Students. 1 vol. 8vo. [*Preparing.*

Arundines Cami. Sive Musarum Cantabrigiensium Lusus Canori; collegit atque edidit H. DRURY, A.M. Editio quarta. 8vo. 12*s.*

A Treatise on Hannibal's Passage of the Alps, in which his Route is traced over the Little Mont Cenis. With Maps. By R. ELLIS, B.D., Fellow of St John's College, Cambridge. 8vo. 7*s.* 6*d.*

M. A. Plauti Aulularia. Ad fidem Codicum qui in Bibliotheca Musei Britannici exstant aliorumque nonnullorum recensuit, Notisque et Glossario locuplete instruxit, J. HILDYARD, A.M., Coll. Christi apud Cantab. Soc. Editio altera. 8vo. 7*s.* 6*d.*

M. A. Plauti Menæchmei. Ad fidem Codicum qui in Bibliotheca Musei Britannici exstant aliorumque nonnullorum recensuit, Notisque et Glossario locuplete instruxit, J. HILDYARD, A.M. Editio altera. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Foliorum Silvula. Part I. Being Select Passages for Translation into Latin Elegiac and Heroic Verse. Arranged and Edited by HUBERT ASHTON HOLDEN, M.A., Head-Master of Ipswich School, late Fellow and Assistant Tutor of Trinity College, Cambridge. Second Edition. Post 8vo. 6*s.*

Foliorum Silvula. Part II. Being Select Passages for Translation into Latin Lyric and Greek Verse. Arranged and Edited by HUBERT ASHTON HOLDEN, M.A. Second Edition. Post 8vo. 7*s.* 6*d.*

Foliorum Centuriæ. Selections for Translation into Latin and Greek Prose, chiefly from the University and College Examination Papers. By the Rev. H. A. HOLDEN, M.A. Second Edition. [*Preparing.*

Progressive Exercises in Greek Tragic Senarii, followed by a Selection from the Greek Verses of Shrewsbury School, and prefaced by a short Account of the Iambic Metre and Style of Greek Tragedy. By B. H. KENNEDY, D.D., Head-Master of Shrewsbury School. For the use of Schools and Private Students. Second Edition, altered and revised. 8vo. 8*s.*

Translation of Select Speeches of Demosthenes, with Notes. By the Rev. C. R. KENNEDY, M.A., Trinity College, Cambridge. 12mo. 9*s*.

Euripidis Fabulæ Quatuor: Hippolytus Coronifer —Alcestis—Iphigenia in Aulide, et Iphigenia in Tauris. Ad fidem MSS. ac veterum editionum emendavit et adnotationibus instruxit J. H. MONK, S.T.P., Græcarum Literarum apud Cantabrigienses olim Professor Regius, Editio nova. 8vo. 12*s*. *Separately*—Hippolytus. 6th Edit. *cloth*. 5*s*. Alcestis. 7th Edit. *sewed*. 4*s*. 6*d*.

Dissertations on the Eumenides of Æschylus: with Critical Remarks and an Appendix. Translated from the German of C. O. MULLER. Second Edition. 8vo. 6*s*. 6*d*.

Mvsæ Etonenses sive Carminvm Etonæ Conditorvm Delectvs. Series Nova. Vol. I. Fascicvlvs I. Edidit RICARDVS OKES, S.T.P., Coll. Regal. apvd Cantabrigienses Præpositvs. 5*s*. 8vo.

Propertius. With English Notes, a Preface on the State of Latin Scholarship, and copious Indices. By F. A. PALEY. 8vo. 10*s*. 6*d*.

Demosthenes' Select Private Orations, after the Text of DINDORF, with the various Readings of REISKE and BEKKER. With English Notes, by the Rev. C. T. PENROSE, M.A. For the use of Schools. Second Edition. 8vo. 4*s*.

Cornelii Taciti Opera. Ad Codices antiquissimos exacta et emendata, Commentario critico et exegetico illustrata. Edidit F. RITTER, Prof. Bonnensis. 4 vols. 8vo. 1*l*. 8*s*. A few copies printed on thick VELLUM PAPER, imp. 8vo. 4*l*. 4*s*.

Euripidis Tragœdiæ Priores Quatuor, ad fidem Manuscriptorum emendatæ et brevibus Notis emendationum potissimum rationes reddentibus instructæ. Edidit R. PORSON, A.M., &c., recensuit suasque notulas subjecit J. SCHOLEFIELD. Editio tertia. 8vo. 10*s*. 6*d*.

Demosthenes de Falsa Legatione. By R. SHILLETO, M.A., Trinity College, Cambridge, and Classical Lecturer at King's College. Second Edition, carefully revised. 8vo. 8*s*. 6*d*.

The Protagoras of Plato. The Greek Text. Edited, with English Notes, by the Rev. WILLIAM WAYTE, B.A., Fellow of King's College, Cambridge, and Assistant Master at Eton. 8vo. 5*s*. 6*d*.

BIBLIOTHECA CLASSICA.

UNDER THE DIRECTION OF GEORGE LONG, M.A. AND THE REV. A. J. MACLEANE, M.A.

The Tragedies of Æschylus; re-edited with an English Commentary. By F. A. PALEY, M.A. 8vo. 18*s*.

Herodotus. With a Commentary. By the Rev. J. W. BLAKESLEY, B.D. 2 vols. 8vo. 32*s*.

Horace. With a Commentary. By the Rev. A. J. MACLEANE, M.A. 8vo. 18*s*.

Cicero's Orations. Vols. 1, 2, 3. With Notes. By GEORGE LONG, M.A. 8vo. £2. 6*s*.

Juvenal and Persius. With a Commentary. By the Rev. A. J. MACLEANE, M.A. 8vo. 14*s*.

Euripides. With a Commentary. By F. A. PALEY, M.A. Vol. 1. 8vo. 16*s*.

Terence. With a Commentary. By the Rev. E. St JOHN PARRY, M.A. 8vo. 18*s*.

Cicero's Orations. Vol. 4. By GEORGE LONG, M.A. [*In the press.*

Euripides. Vol. 2. By F. A. PALEY, M.A. [*In the press.*

Tacitus' Annals. By the Rev. GEORGE BUTLER, M.A. [*In the press.*

Demosthenes. Vol. 1. By the Rev. R. WHISTON, M.A. [*In the press.*

Virgil. By JOHN CONINGTON, M.A. Professor of Latin in the University of Oxford. [*In the press.*

LONDON:

WHITTAKER AND CO., AND GEORGE BELL.

GRAMMAR-SCHOOL CLASSICS.

WITH ENGLISH NOTES. 12mo. *cloth.*

Xenophon's Anabasis. With Map. By Rev. J. F. MACMICHAEL. *5s.*

Cicero's Cato Major and Laelius. By GEORGE LONG, M.A. *4s. 6d.*

Caesar de Bello Gallico. By GEORGE LONG, M.A. *5s. 6d.*

Caesar de Bello Gallico. Book 1 to 3. With Elementary Notes for younger boys. By GEORGE LONG. 12mo. *2s. 6d.*

Ovid's Fasti. By F. A. PALEY, M.A. *5s.*

Horace. (Abridged from the larger edition.) By the Rev. A. J. MACLEANE, M.A. *6s. 6d.*

Xenophon's Cyropaedia. By Rev. G. M. GORHAM. 12mo. *6s.*

The New Testament in Greek. With English Notes. By the Rev. J. F. MACMICHAEL, M.A. *7s. 6d.*

Classical Atlas. By GEORGE LONG, M.A. and W. HUGHES: with an Index. 8vo. *half-bound.* *12s. 6d.*

Grammar School Atlas. 10 selected Maps from the larger Atlas. 8vo. *half-bound.* *5s.*

Euclid. With Exercises and an improved set of Figures. By the Rev. H. J. HOSE, B.A. *4s. 6d.*

LONDON:

WHITTAKER AND CO., AND GEORGE BELL.

BELL AND DALDY'S PUBLICATIONS.

Ovid, Selections from. Metamorphoses, Amores, Tristia, and Heroides. English Notes. By the Rev. A. J. MACLEANE, 12mo. 3*s*. 6*d*.

Short Latin Grammar. By T. HEWITT KEY, M.A. Small 8vo. 3*s*. 6*d*.

Reddenda. Passages for Translation into Latin Prose and Verse. By the Rev. F. E. GRETTON. Post 8vo. 4*s*. 6*d*.

Florilegium Poeticum Anglicanum. English Poetry for Classical Schools. Second edition. 12mo. 3*s*. 6*d*.

Robinson's Greek Lexicon to the New Testament condensed. With Parsing Index. 12mo. 7*s*. 6*d*.

Quintus Horatius Flaccus. The Text, with Fifty Illustrations from the Antique, drawn by T. D. Scott, and engraved on Wood. Fcap. 8vo. 5*s*.

Auxilia Græca, containing Forms of Parsing and Greek Trees, the Greek Prepositions, Rules of Accentuation, Greek Idioms, &c. For the use of Schools. By the Rev. HUGH FOWLER, M.A. 12mo. 3*s*. 6*d*. *cloth*.

Materials for Latin Prose: a Selection of Passages for Translation into Latin. By the Rev. P. FROST. Fcap. 8vo. 2*s*. 6*d*.

Disciplina Rediviva; or, Hints and Helps for Youths Leaving School. By the Rev. J. S. GILDERDALE, M.A. Fcap. 8vo. 5*s*.

Materials for French Prose Composition. With copious foot-notes and Hints for idiomatic renderings. By F. E. A. GASC. 12mo. 4*s*. 6*d*.

FOREIGN CLASSICS WITH ENGLISH NOTES.

Aventures de Télémaque. English Notes. By C. J. DELILLE. 12mo. 4*s*. 6*d*.

Charles XII. With English Notes. By L. DIREY. 3*s*. 6*d*.

La Fontaine; Select Fables. English Notes. By FERDINAND E. A. GASC. 12mo. 3*s*.

Picciola. With English Notes. By D. DUBUC. [*In the press*.

LONDON:
BELL AND DALDY, FLEET STREET.

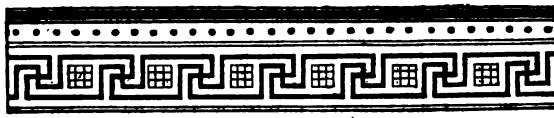

Now in course of Publication,

Cambridge Greek and Latin Texts.

CAREFULLY REPRINTED FROM THE BEST EDITIONS.

THIS series is intended to supply for the use of Schools and Students cheap and accurate editions of the Classics, which shall be superior in mechanical execution to the small German editions now current in this country, and more convenient in form.

The texts of the "*Bibliotheca Classica*" and "*Grammar-School Classics,*" so far as they have been published, will be adopted. These editions have taken their place amongst scholars as valuable contributions to the Classical Literature of this country, and are admitted to be good examples of the judicious and practical nature of English scholarship; and as the editors have formed their texts from a careful examination of the best editions extant, and have as far as possible

avoided mere speculative emendations, it is believed that no texts better for general use can be found.

The volumes will be well printed at the Cambridge University Press, in a 16mo size, and will be issued at short intervals.

Now ready, neatly bound in cloth,

ÆSCHYLUS, ex novissima recensione F. A. PALEY, A.M. Price 3*s.*

HORATIUS, ex recensione A. J. MACLEANE, A.M. Price 2*s.* 6*d.*

EURIPIDES, ex recensione F. A. PALEY, A.M. Vol. I. *In the Press.*

CAMBRIDGE: DEIGHTON BELL & CO.

LONDON:

WHITTAKER & CO. AND BELL & DALDY.